

கடவுள்துணை.

பெரியபுராணம்.

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மாரசரித்திரம்

இஃது

பெங்களூர்

ஆ-வே-ஆறுமுகநாத சுவியார்

அஹமதியின்படி

சதுர்வேகசித்தாந்தசடையாரும், ஸசுவசித்தாந்த

சடையாரும், கேடுகொட்டபடிக்கும்

மதுரை - புதுவை-சென்னை - டிச்சங்கங்களில்

தமிழத்தலைப்பு புலமை நடாத்திய

களத்தூர்

வேதகிரிமுந்நலியார்

அவர்களால்.

மேம்படி புராணமவாகையமாக்கப்பட்டு,

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார் படவகளுடன்

இவர்களுமாரர்

கந்தசாமிமுந்நலியாரது

இலக்கணக்களஞ்சிய

அச்சுக்கடத்தில் பதிப்பித்தது.

பிரமாதிவஸ்-ஆடியம்.

1952

உ

சிவமயம்.

வி ள ம் ப ர ம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணம்
சூளை அவதானம் பாப்பையாதெருவு வடவண்டைவாடை
(எக) வது கிரகத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கும் இலக்கணக்கள
ஞ்சிய அச்சுக்கூடத்துத்தலைவர் வேதகிரிமுகலியார்முமார
ன்ஆபுள்வேதபாஸ்கான் கூதசாமிமுதலியாரிடத்தில்பெற்
றுக்கொள்ளலாம் வினேருபா - க.

யாக்கோபு-ருபா

உ

வயித்திய அகராதி-ருபா

உ

நளவீமபாகசாத்திரம்-ருபா,

க

காரணமாலேஇதன்விலேருபா

க

சுற்றுலாத்துறை

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைகலாயச்சிறப்பு

கடவுள்வணக்கம்.

உலகெலா முணர்ந்தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீமல வேணியன்
ஆலகில் சோதிய னம்பலத தாமுவன்
மலாகி மலபடி வாழ்த்தி வணங்குவான்.

பொன்போன்ற வெள்ளியதிருக்கீழ்தரித்த பரமசிவன் திருநெல்
லங்கமாக எழுந்தருளியிருக்கும் வெள்ளிமலையானது இமயமலையின்
பக்கத்திலிருக்கின்றது அதுபெரியோர்கள் களங்கமுண்டாக்காமல்
போலும் படிக்கமபோலும் திரிலோகங்களுஞ்செய்த புண்ணியமாகவே
தூண்டு ஒருருவாகப்பிராகாசிப்பதுபோல மிருகங்கின்றது அதில இரு
க்கு யசச சாமம் அதர்வணம், என்னுரான்குவேதங்களுந் துதிக்கி
ன்றவோசையும், வித்தியாதார்கள் வீணையோசையும், பாணிகூறைய
முழக்கமும் தேவதூதுபிமுழக்கமும் இடைவிடாதொலிகளும்
அன்றிபும தேவர்கள சிரமலைகளும் பற்பலமுனிவர்களாராதிசையா
அசசித்தமலாமலைகளும் அமமலைப்பக்கங்களெங்கு எவ்வழியாவ
கின்றன-அமரர்,சித்தர்,அசுரர், கைத்தியர்,கருட, காந்தருவர், கிரகர்,
நிருதர்,கிபுருடர், இயக்கர், விஞ்சையர்,பூதர், பைசாசர், அசுதர்,
முனிவர்,உரகர், ஆகாபவாசிகள்,போகபூமியர்,என்னும் பதினெண்கு
ங்களும் துதிக்கின்றபேரொலிமுழக்க நிறைந்துள்ளதாகிய அகண்ட
மமலையினுச்சிவிய் கோடாகோடி சூரியபிரகாசம்போலும்! விளங்கு
கின்ற நவமணிகள்பதிக்கப்பட்ட திருக்கோடியுக்கு முகமநோபுர
மிறகாவறதலைவா அதிகாரகந்திதேவா அவா உலககாத்தாலாதிபர
சிவனது திருப்பணிக்கு அதிகாரத்தலைவா அவா உலகவாந் திரு
பிரார்ப்பும்பெற்றுக்கலைபக்காக்கின்றவர் தேவர்முகவிட யாவாருக்கு
மெலானவர் பரமசிவனிடத்து அதிகாரத்திலும் அப்பெருமையாவா நில

ராவிரவும் பகலும் இடைவிடாமற் காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலை யென் னுங்கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயங்களினும் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்றும் எக்கடவுளினும் பரமசிவமே மெய்க்கடவுளெ ன்றும் நிக்சயித்தநிற்கவராகிய உபமன்னிய மஹாமுநிவர் இவர்கிருஷ் ணனுடைய தலையில் தன்றிருவடிவையச் சூட்டிவைவர்பிறப்பிறப்பில்லா தவர் பரமசிவன் அருளால் திருப்பாற்கடலையுண்டவர் கடவுளினிடத் து இடைவிடாத மிகுந்த அன்புள்ளவர்-

இந்த அபமன்னிய மஹாமுநிவர் ஒருநாள் அடியார்களும் முனிவர் களும் பெரியோர்களும் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்குஞ் சமயத்தில் தங்கக்கெதி ராக ஆசிரம் ஆகித்தகிரணங்கள் ஏககாலத்தில் ஒன்றாகத்திரண்டு பிர காசிப்பாதுபோல ஓரொளிதோன்ற அதைக்கண்டு தன்னைச் சூழ்ந்திருந் த எல்லோரும் உபமன்னிய மஹாமுநிவனானோக்கி இதுவென்னவா சசரியம் இப்படிப்பட்ட வொளிதோன்றுவதற்குக்காரணமென்னென உபமன்னியர் சிவனைத்தியானித்துத்தெரிந்து தென்றிசையில திருநாவ ல் ஊரிலவதரித்த சுந்தாமூர்த்தியென்றும் வன்றொண்டொன்றுந்திரு நாமம்பெற்றவர் சிவனது ஆஞ்ஞைஞாயல் வருகிறுறொன்று தன திருகா முந்ச்சிமேற்குவலித்து அத்திசைசையினைக்கிவணங்கி ஆகந்தக்கண்ணீ ருடன் முழுநாளைப்படி செல்லும்போதுமற்றவர்கள் தங்களுக்குண் டாகிய சந்தேகநிலவர்த்தியாகும்பொருட்டு எங்களுண்டவராகிய முநிவ ரேசிவனது திருவடிகளையல்லாமல் வேறொருதெய்வத்தினடிகளையும மன திருவஞ் சிந்தியாததேவரீர்-இன்றுவணங்குதற்குக் காரணமென் னென உபமன்னியர் கேளுங்கள் பெரியோர்களே பரமசிவன்மரிக்கப் பட்ட திருமாலையையும் திருவெண்ணீற்றினையும் எடுத்துவருகின்ற வா அவருடையபெயர் ஆலாலசுந்தரர் முற்காலத்திலொருநாள் பரமசி வனுக்குத்தக்க மலர்களெடுக்கந்தவனவந்திற்றுச் சென்றா-அவர் செல்லுமுன்னமே பார்வதிதேவியாருக்கு மலர்கள்பறித்துவரதோழி மங்களாகிய அஸித்திதையென்றும் கமலினியென்றும் இருபெண்கள் வந்துமலர்கள் கொய்துகொண்டிருக்கும்போதுதான்வர தும்பலிக்கமி குத்தவஞ்செய்த தென்றிசையானது வாழவுக்கும்மற்ற திருத்தொ ண்டத்தொகை சொல்லவும்வருகின்றவராகிய ஆலாலசுந்தரர் இதுகட யுள்ளதருளென்றுகருதி அவ்விருவனாயுங் கண்டிச்சைகொண்டார் அப்பெண்களிருவரும் அவ்வாலல சுந்தரனாக்கண்டிச்சித்தாக்கன்பின் பு ஆலாலசுந்தாரும் பரமசிவனுக்குத்தக்க மலர்களையெடுத்துக்கொ ண்டிப்போனார் அப்பெண்களும் பார்வதியாருக்குத்தக்கமலர்களை யெ டுத்துக்கொண்டிப்போனார்கள் இவைவெல்லாய்ந்தபாடசிவனார் ஆலால

சுந்தரனாப்பார்த்து நீயென்களிடத்திசைவைத்தபடியால் தென்தேயத்திம்போய்ச் சந்நமெடுத்து அந்தப்பெண்களோடும் ஆசைதீரும் படி கண்தனுபவிக்கக்கடவாயென்று கட்டினையிட ஆலால சுந்தரர் இருகாங்களுங்குவித்து மங்கலங்கி என்னுடைய வபாக்கியத்தால் தேவர் திருவழிகளைவிட்டு நீங்கும் அடியேன் விதிவிலக்குகளையறியாதவன் ஆகையால் எளியேனைத்தடுத்தாட்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள சுவாமியப்படியே தடுத்தாட்கொள்வோமென்று கட்டினையிட் டிருளியபின்பு ஆலாலசுந்தாரும் அநிந்தையும் கமலினியும் தென் றிசையிலவதாரஞ்செய்து இன்பத்தை யநுபவித்தார்கள் அவர்களில் ஆலாலசுந்தார் வருகிறாண்டு அ வருதைய செய்திகளையெல்லாம் வரன்முறையாக உபமன்னிய மஹாமுநிவர் மற்ற முநிவர்களுக்குச் சொல் லி அதைக்கேட்ட அம் முநிவர்கள் பாசபந்தங்களில் அகப்பட்டுத்தடு மாறுகின்ற மாணுடர்பிறப்பதற்கிடமான தென்றிசையானது மற்றத் திசைகளைப்பார்க்கிலுஞ் சிறத்தற்கு அதுசெய்தபுண்ணியர் யாதென உபமன்னிய மஹாமுநிவர் என் டிதாவாகிய வியாக்கிரமபாதரால் பூசித்த சிதம்பரமும் பூமிதேவிக்கிருதயமாகிய திருவாழ்நும் சுந்தர நிருகுழந்த காஞ்சிபுரமும் சிவனெழுந்தருளிய திருவையாறும் பிரள யகாலத்துமுழுகாத தோணிபுரமும் மற்றும் பல திவ்வியஸ்தலங்களும் தென்றிசையினிடத்திருக்கின்றன இவ்விதமான தலங்களின் பெருமையும் இத்தலங்களிலே சிவபணிவிடைகள் செய்து பேறுபெற்ற சிவனடியார்கள் பெருமைமயத் திருவாய்மலர்ந்தருளிநர் இந்நப்பிரகாரம் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளால் திருவுளமகிழ்ந்தருளிய திருத்தொண்டத் தொகைப்படிசேக்கிழாரருளிச்செய்த புராணத்தை வாக்கியமாகச் சொல்லுகிறோம்.

மநுச்சக்கிரவர்த்திசரித்திரம்.

எவற்றிற்குமுதல்வனாகிய பெரியதவத்தைபுடைய அகத்தியமுநி வனது கமண்டலத்தி னின்றும் வெளிப்பட்ட பூமிதேவியின் மாந்திற் றங்கிய நித்திலமாலையொத்த காவிரியாற்றார் குழப்பெற்ற பலவளங்களுநிறைந்துள்ள சோழநாட்டின்மத்தியில் மிகுந்தபழமையானது ம் இலக்குமியார் பூசிக்கப்பெற்ற வன்னியும், கங்கையும், மதியுந்தங் கிய சிவந்த சடையினையுடைய பாமசிவன்வசிக்கின்ற திருவாழ்நொன் னுநகரமொன்றுண்டு அந்நகரத்தில் அநபாயச்சோழவம்சத்திற்பிறந் தமநுச்சக்கிரவர்த்தி, மநுமுறைவழாது, செங்கோல்செலுத்தி அசை யாமணிமீட்டி ஆறிலொருநடமைவாங்கி அந்நகரங்காலத்தில் பாபசி

வனது திருவருளால் தம்முடையமனைவியார் திருவயிற்றில்சிக்கக்குட்டி
 டிக்கொப்பாகிய விதிவிடங்கனென்னும் ஒருபிள்ளைபிறந்தது அநேக
 தவங்களைச்செய்து அருமையாகப்பெற்ற ஒப்பற்ற அப்பிள்ளையான
 தூள்சோதும் பரமசிவத்தைப் பூசைசெய்யுமுயற்சியிலிருந்து அவர்
 ருளினால் வடமொழிமுதலிய பலபாஷைகளுந் திருத்தமாகவோதி யா
 னையேற்றங் குதிரையேற்றம் ததர்வேதமுதலிய எல்லாவற்றைபுங்கம்
 றுவல்லவனுதன்னையருமையாகப்பெற்ற தத்தைமகமகிழ்ந்து அன்
 புகாரும்படிமேலான நற்குணங்களானிறையப்பெற்று இளவரசாகியவா
 முகின்றாளில் ஒருநாள் வெண்கொற்றக்குடையினைபுடைய அரசன
 துஅழகுமிருந்த அரண்மனையினின்றும் ஆகாயத்தையளாவிய மாட
 மாளிகைகள் நெருங்கியவீதியில் அநேக அரசர் குமாரர்கள் தன்னைச்
 சூழ வாசனைதங்கிய மலர்மாலைகள் தொங்காசின்று குங்குமமணிந்த
 தோள்களையுடைய இராஜபுத்திரன் மிகுந்தசேனைகள் தன்னைச்சூழ
 இரத்தத்தின்மீதேறி முன்னர் வந்தியருந், சூதரும்பாகதருந்,தன்
 வீரமுதலியவற்றைப்புகழ்ந்துசெல்ல ஒருபக்கத்தில் முரசுவாத்தியங்க
 ளும்ஒருபக்கத்தில் சங்கவாத்தியங்களு முழங்கச்செல்லும்போதுஒப்
 பற்றப்பெரியதருமதேவதையானது தனையில்லாமல் நாலுவகைச்சேனை
 களையுடைய சோழமஹாராஜனது அச்சமற்ற மந்தினுண்மையைச்
 சோதிக்கவந்ததுபோல அங்குசெல்லுபவனிடர்கள் தனதுவரவைக்கா
 னைதவண்ணம்ஒரழகியபசுவின் புதிய இளங்கன்றானதுதுள்ளிக்கொ
 ண்மிஅவ்வீதியின்வந்துஅரசுகுமாரன்தேர்க்காலிலகப்பட்டு இறந்தது
 அந் தக்கண்ட தாயாகிய பசுவானது மனவருத்தமடைந்து து
 ள்ளித்துடிந்துநீங்கிநீழேவிழ்ந்தது அதைக்கண்டஇராஜகுமாரன்
 லோயாஅப்பாய்ந்தேக்கெயென்று சொல்தமொறி அத்துயரினில்வருந்தி
 யவிழ்ந்து கீழ்த்தப்பசுவுங்கன்றும் என்னறிவிற்பெருமமகெட அழி
 த்துவிட்டதே இதற்கென்னசெய்வேன் என்று தேரினின்றியிழிந்து
 கிழேவிழ்ந்து அலறுகின்ற பசுவைப்பார்த்து உயிர்பதைத்துச் சோர்
 ந்து பூநியிலிறந்தகன்ன மறோக்கிப் பெருமூச்சுவிட்டு அமுதுசிலைபெ
 ற்றவிலவுலகத்தைக்காக்கும் மதுவென்கிற என்கோமானுக்கு உலக
 த்தில் இற்தப்பழிவந்து சம்பவிக்கநான்விந்தேனன்றோவென்றுசொ
 ல்விதிநூல்வந்தபாவத்தை பிராமணர்க ளிடத்திற்சென்று அவர்களா
 ல்ரொம்பத்தக்க யாக்கைகளால்சீக்கிக்கொள்வதுஅறமேயானால்எந்தை
 யறிதற்குமுன்னர்செய்வேனென்று அத்தணர்முன்பாகச்சென்றான்
 அப்பொழுது பசுவானது மிகவுந்தளர்ந்துபெருமூச்சுவிட்டு மதுச்ச
 ஸ்ரீவர்த்தி அரண்மனைவாசிக்கட்டிய ஆராய்ச்சிமணியி னிடத்திற்

போய் அணதக்கொம்பினுலடித்தது அவ்வோசையானதுமதுச்சோழ
ரது செவியிற்கேட்டவளாவில் அவர்தம்பிள்ளைப்பிராணனைக்கொண்டு
போகவரும் இயமன் வாகனத்திற்கட்டிய மணியோசையோ வென்று
சொல்லி எள்ளுங்கேளாத மணியோசை செவியிற்புகுந்த தென்ன
வென்று சிக்காதனம்விட்டிறங்கி ஆராய்ச்சிமணிகட்டியிருக்கிறவாயி
ல்வந்தார்காவலாளர் எதிராகவந்து ஆண்டவனோ ஒருபசுவந்துமணியை
க்கொம்பினுலாட்டிய தென்றார்கள் மதுச்சோழமானவர் அவர்கள்சொ
ல்லைக்கேட்டு வருத்தமடைந்து பசுவைப்பார்த்து உங்கள் அசாக்கிர
தையினாலே இதற்குத்துன்பமுண்டாயிற்றென்று கோபிக்க ஒருபழ
மையான மந்திரி எதிராகவந்து சுவாமீ விதிவிடங்கன்தேரிலேரிப்போ
ரும்போது இப்பசுவின்கன்று தேர்ச்சக்கிரத்தி லகப்பட்டிறந்ததென
அம்மந்திரி சொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட இராஜாவானவர் மிகவும
நங்கலங்வி வியசனமடைந்தார் அவ்வாறு வியசனப்படுமனுச்சோழா
து துக்கத்தைக்கண்டு மந்திரிகள்வணங்கி ஆண்டவனோ வியசனப்ப
டாதீர் அந்தப்பாவந்தீ ருமபடிக்கு பிராயச்சித்தமுண்டு அதுசெய்யு
மென்றார்கள் அப்பொழுது சோழராசன் மந்திரிகளே நீங்கள் சொல்
லுவது நியாயமல்ல பிராயச்சித்தம் பசுவடைந்த துன்பத்திற்கு மரு
தாருமா பழிக்குப்பழி பென்பிள்ளையைக்கொடுப்பதேநியாயமென்று
மதுச்சோழர் குமாரனைத்தயமிடத்து வரவழைத்து ஒருமந்திரியை
பார்த்து இந்தப்பிள்ளையைப்பசுவின்கன்று இறந்தவிதியிலேகிடத்தித்
தேறாமுலன்மார்பின்மேலே நடத்தென்றுகட்டளைகொடுக்க மந்திரியு
ம்விடைபெற்றுச்சென்று தானவ்வாறுசெய்ய மரபில்லாமல் தன்விரா
ணனைவிட்டுவிட்டான்.

மந்திரியிறந்த செய்தியைக்கேட்ட மதுச்சோழர் பிள்ளையைத்தா
மேயவழத்துக்கொண்டு பசுவின்கன்றிறந்த விதியிற்சென்று தமது
குலத்திற்கு ஓர்பிள்ளைதானிருக்கிறதென்பதை நினைப்பற்றருமவழி
யிலேநடப்பதுதகுதியென்றுதன்குமாரனைக்கீழேகிடத்தித் தேருந
னையானது பிள்ளைமார்பிலுழுந்துமபடி தன்றேரைநடத்தினான். அச்செ
ய்கையைக்கண்டு, உலகிலுள்ளோர் கண்ணீர்விட்டார்கள் தேவர்கள்
மலர்மார்பொழிந்தார்கள். அப்பொழுது பார்வதியும், பாமசிவனும்
இடபாநுடராய்வந்தேதிரீன்று, காட்சிகொடுத்து அருக்கிரகஞ்செ
ய்தார்கள். இறந்தபசுவின்கன்று, நே, விதிவிடங்கனாகியவிராஜகுமார
னும், மந்திரியும், சிவனுடைய திருவருளினாலே உயிர்த்தகமூர்தார்கள்.
மதுச்சோழமானவர் மனைபெடுத்த மாப்போடனைத்து மரமகிழ்ச்சி
யடைந்தார், பார்ப்பதியும் பாமசிவனும் அந்தரமாக மனறந்தார்கள்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாசிரியமண்டபச்சிறப்பு.

பூதகணங்களுக்குத் தலைவராயும், புற்றறைததமதங்கடமாகக் கொண்
டவருமாகிய எவற்றிற்குமுதலாயுள்ள கடவுள்வாழாரின் அழகிய
ஆலயத்துள் பிரகாசம்பொருந்திய மதிலையுடைய திருவாயிலின் மு
ன்னர்பிரமன்-இந்திரன்-திருமால்-முதலியதேவர்கள் இஷ்டவிடாது
நின்றம்கிருக்கின்ற தேவாசிரியமண்டபமானது அடைந்தவரது துன்
பத்தைநீக்காவின்ற அடியவர்களது திருமேனியிறப்புகிய திருநீற்றி
னிலும்-அவரதுநிறைந்த பரிசுத்தத்தினாலும் பஞ்சாக்ஷரவோசைபொ
லிதலினாலும்-பாவியதிருப்பாற்கடலுக்கொப்பாயிருக்கின்றது அதனி
டத்து பரமசிவன் ஸ்ரீஸ்ரீஸ்தானேவிருப்பி அடிமுகொண்ட அ
டியார்தனும்-தங்கள்காங்களினாலே திருத்தொண்டிசெய்யுமுறைமை
யையுடையவர்களுக்கும்-குற்றமற்ற திருமேனியிலுபுகிய திருநீறுபோல்
உன்னம்பரிகத்தமாவைவர்களுக்கும் பஞ்சபூதங்களுநிலைகெட்டுக் கலங்
கினாலும் உமையையொருகூறுவதுடைய பரமசிவனது திருவடியை
மறவாதவர்களும் செல்வமும் வறுமையுமில்லாத செல்வத்தையுடை
யவர்களும்-உதிமபொன்னுமொன்றாகநினைப்பவர்களும்-அன்போடு பச
மசிவனை வணங்குதலேயன்றி வீட்டினையும் விரும்பாதமரலவியால்
விளங்குகின்றவர்களும்-முத்தாரமுதலிய ஆரங்களுக்கும்-கண்டுகள்களும்
வஸ்திரங்களும்-பாரமென்றெறித்து பரமசிவனது பணிவிடையல்
லது வேறொன்றினும் இசைசெவையாதவர்களும் ஆகிய இவ்வடியார்
கள் ஒருங்கிவிரிந்துகின்ற கீழ்மண்டபத்திலுள்ள அடியவர்களது
பெருமையை யென்னும்சொல்லும் தனக்கமையுடையதன்றியினும்
ஆலலகத்தார் சொல்லியதிருத்தொண்டத்தொண்டியுள்ளபடி சொ
ல்லுகின்றேன்.

திருநாளைச் சிவபெருமான்

கவியாசிரியர்

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

தன்மயிலையதுநீங்கிநாவலூர்வாழ் வைவனாச்சடையனாந்தரயனார்ய்,
மண்புகழுவருட்டுநெறயானோலகாட்டி மணமனிலக்கவன் றொண்டா
யதிகைசேர்த்து, நண்பினுடனருள்புரியவாறாமேவி நலங்கிளரும்பா
வைதோணயந்துவைகித், தின்குலவும்கிறண்மிண்டாநிறல்கண்டே
ததுத் திருத்தொண்டத்தொகையருளாறசெப்பினோ.

செப்பலருங்குண்டையூர் நெல்லழைத்துத் திருப்புகலூர்ச்செங்கல்
செழுமபொன்னுச்செய்து, தப்பின்முதுகுன்றந்தரும்பொருளாற்றிட்டு
த் தடத்தெடுத்தச்சங்கிலிதோளாராந்துநாத், றெப்பிறனிகது துவந்
தாறுமிகிறி யுறுமுதலேசிறுமதலையுமிழநல்வி, மெய்ப்பெரியகளிநேறி
யருளாற்சேர வேந்தருடன்வடகயிலேமேவினோ.

முனைகலாசகிரியிலே, அருண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த ஸ்வேரு
பிராகியபரமசிவனுனவர், ஆன்மாக்களுக்கு அருளசெய்யும்பொருட்டு
மாயாகாரியமாகிப் எங்கள் சரீரம்போலாகாது சத்தியகாரியமாயுள்ள
சரீரத்தை எடுத்து, தமது அருட்சத்தியாகிய பாவத்தேவியோடுவிற்றி
ருப்பார் அக்கடவுளுக்குத் திருத்தொண்டிசெய்யும் அடியார்கூட்டத்தி
லே ஆலாலசந்தரர் என ஒருவாடனார், அவர் ஆதிசாலத்திலே ஒருநாளார்
பததர்கன்செய்யுந் அருச்சுனையை அவர்கள்முத்திபெற்று உய்யும்பொ
ருட்டு அங்கீகாரஞ்செய்தருளுகின்ற அக்கடவுளுக்குத் தரிக்கும்பொ
ருட்டு, புஷ்பங்களைக்கொய்வதற்கு நந்தனைவனத்துக்குப் போனாபோ
னபோது, பாள்வதிதேவியாருக்குத் தரிக்கும்பொருட்டு அந்த நந்தனை
வனத்திலே புஷ்பங்கொய்துகொண்டிருக்கின்ற அவருடைய சேடியர்கள்
ளாகிய அனீர்திதை கமலினிஎன்னும் பெயர்களை உடைய பெண்களி
ருவனாயும்கண்டு, அவர்கள்மேல் ஆசைவைத்தார், அவர்களும் ஆலால
சந்தரனாக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டார்கள், பின்பு ஒருபிரகா
ம் மனைதைத்திருப்பி, புஷ்பங்களைக்கொய்துகொண்டு, ஆலாலசந்தரர்
சுவாமிச்சந்திரானத்துக்கு, சேடியர்கள் தேவிச்சந்திரானத்துக்கு, தி

மடுவிட்டார்கள். அப்பொழுது, சமஸ்த ஆன்மாக்களிடத்திலும் வியாபித்திருந்து அந்த அந்த ஆன்மாக்கள்மனம் வாக்குக்காயங்களினால் செய்யின்ற மர்மங்களை அறிந்து அந்த அந்தக் கர்மங்களுக்கு ஏற்ற பலங்களை ஊட்டி, அக்கர்மங்களைத் தொலைப்பிக்கின்ற காரணணிய ஸ்வரூபியாகிய கடவுளானவர் ஆலாலசுந்தரனாரோக்கி, நீபெண்கள்மேல் இச்சை கொண்டபடியால் தக்ஷணபூமியிலே மானுடதேகம் எடுத்துப்பிறந்து அந்தப்பெண்களோடுபுணர்ந்து இன்பம் அனுபவிப்பாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதைக்கேட்ட ஆலாலசுந்தர்மனங்கலங்கி, சந்திரானந்திலே சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம்பண்ணி, எழுந்துநின்ற அஞ்சலியஸ்தராகி, சுவரீ தேவரீருடைய அருமைத்திருவடிகளைப்பிரித்தற்கு ஏதுவாகிய கொடும்பாவத்தைச் செய்தவனாகிய சிறியேன் மயக்கம்பொருந்திய மனிதப்பிறப்பைஎடுத்து, செய்யவேண்டியது இன்னது என்றும் நீக்கவேண்டியது இன்னது என்றும் அறியார்மல்பிரபஞ்சவாழ்க்கையிலே மயங்கும்போது, தேவரீர் வெளிப்பட்டுவந்து அடியேனைத்தடுத்த ஆட்கொண்டருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, வேண்டுவார்கேட்டவைகளை நந்தருளும் கடவுளும் அவ்வேண்டுமோருக்கு இசைந்தருளினார்.

பின்பு ஆலாலசுந்தர், பூமியிலே புண்ணியபூமியாகிய பாதகண்டத்திலே தமிழ் வழங்கும் நிலமாகிய தென்னாட்டைக்கேர்ந்த திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருநாவலூர் அன்னார் திருப்பதியிலே ஆதிசைவ அன்னார் பிராமணகுலத்திலே சடையன அன்னார் சிவாசாரியருக்கு அவருடைய மனைவியாராகிய கம்பிலேசிமந்த இசைஞானியார் என்பவரிடத்திலே, ஆன்மாக்கள் சைவசமயமேமெய்ச்சமயமென்று உணர்ந்து அத்தனை அனுசரித்து உய்யும்பொருட்டு, பிறந்தருளினார். பிறந்த அப்பிள்ளைக்கு நம்பியாரூரர் என்று நாமகரணஞ்செய்தார்கள். அந்தப்பிள்ளை ஒருநாள் வீதியிலே சிறுதேர் உருட்டி விளையாடும்போது, அந்தத்திருமுனைப்பாடி நாட்டுக்கு அரசராகிய நரசிங்கமூரையா என்பவன் அந்தப்பிள்ளையைக்கண்டு, அவர்மேல் ஆசையிருந்து அவருடைய தந்தையாராகிய சடையனரிடத்துக்குப்போய், இந்தப்பிள்ளையை எனக்குத் தாருமென்று கேட்டுப்பெற்றுக்கொண்டுபோய்-அவரை அபிமானபுத்திரராகப் பரவித்துவளர்த்தார். அந்தப்பிள்ளை அரசரால் வளர்க்கப்பட்டு, மகமது பிரம்மணவருணத்திற்கு உரிய ஒழுக்கத்தையே உடையவராகி வளர்ந்து-உரிபகலத்திலே உபவசனஞ்செய்யப்பெற்று வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்து-சகலகலைகளிலும் மகாபாண்டித்திருமுனைப்பாடிய-விவாகஞ்செய்தற்கு உரியபருவத்தை அடைந்தார்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்சரித்திரம். ௯

அதுகண்டு, தந்தையாராகிய சடையனார் ஆதிசைவர்களுதலி
லேதம்முடைய கொள்வனவுகக்கு ஏற்பப்பந்துவாயப புத்தூரில்இரு
கின்ற சடங்கவிசிவாசாரியரிடத்திலே, அவருடைய புத்தூரிக்கும் தம்
முடைய புத்தூருக்கும் விவாகம்பேசிவரும்பொருட்டு சிலமுதலேயர்
களை அனுப்பினார். அவர்கள் சடங்கவிசிவாசாரியரிடத்திற் போய்ப்பே
சி-அவர்உடன்பட்டதுகண்டு சடையனாரிடத்துக்குத் திரும்பிப்போய
த் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுதுசை- யனார் மகிழ்ச்சிக்கொண்டு-விவா
கத்துக்கு முகூர்த்தம்சிறியரிடத்து-தம்முடைய ஞானிகள் சினேகிதர்கள்
யாவனாயும் விவாகபத்திரம் அனுப்பி அழைப்பித்தார் பின்பு நம்பி
யாளுராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் விவாகதினத்துக்கு முதற்றினத்தி
லே சமாவர்த்தனம்யண்ணி-சக்தாபந்தனஞ்செய்து-மற்றாருள நிறந்
யகர்பங்களை முடித்துக்கொண்டு - மணக்கோலங்கொண்டு- குதிரை
மேல்ஏறி-மகா அலங்காரத்தோடு புத்தூரிலேசடங்கவிசிவாசாரியரிட
திலே இருக்கல்பாணப்பத்தருக்கு முன்னொன்று-குதிரையினின் றும்
இறங்கி-உள்ளேபோய்-ஆசனத்தில் ஐந்தந்தார்.

அப்பொழுது-ஊருமேபரும் உருவும்இல்லாதவர்ஆயினும்-ஆன்
மாக்களுக்கு வினையினால்வந்த வாஸ்தவமாகியஊனாயும்பேனாயும்உரு
வையும் இருவினையொப்பாகிய பக்குவகாலத்திலே ஒழிக்கும்பொருட்
டுக்கற்பிதமாகிய ஊரும்பேரும் உருவுக்கொண்டருளுகின்ற பரமசிவ
னானவர்-தாம்வைகலாசத்திலே சுந்தரமூர்த்திக்கு வாக்குத்தத்தம்பண்
னியாயிரகாரம் அவரைப்பிரபஞ்சவாழ்க்கையிலே மயங்கவிடாமல்தடு
த்துஆட்கொண்டருளும்பொருட்டு - ஒருவயோதிகப்பிராமணவடிவங்
கொண்டு - இவ்விடத்திலே எழுந்தருளியவந்துவின்று- இவ்விடத்தில்
இருக்கின்றயாவர்களுக்கும்நான்சொல்லும் இவ்வார்த்தையைக்கேளுந்
கள்என்றுசொன்னார். அப்படிச்சொல்லிய அந்த ஐயனாவிலாகஞ்செ
ய்யத்தொடங்கும் நம்பியாளுராம் அங்கிருக்கின்ற மற்றப்பிராமணர்க
ளுட்பார்த்து-இவ்விடத்திலே நீர்சொல்ல விரும்பியதைச் சொல்லுந்
என்றார்கள் அதைக்கேட்டஐயர் நம்பியாளுரானோர்க்கு எனக்கும
உனக்கும் ஒருவழக்கு இருக்கின்றது அதை முடித்துக்கொண்டுஉள்
னுடைய விவாகத்தைஉடத்து என்றுஅருளிச்செய்தார். நம்பியாளு
ர்உடங்கும் எனக்கும்ஒருவழக்கு உளதாயின்-அதைமுடித்தன்றிநான்
விவாகஞ்செய்யேன். நீர் அவ்வழக்கு இன்னதெதை தெரியுமாடி
சொல்லு என்கேட்க அந்தஐயர் பிராமணர்களைப்பார்த்து-இந்தக்
திருவாவலூரானாகிய நம்பியாளுரன் எனக்குஅடியவன்என்றுசொல்ல
யருளினார் அதைக்கேட்ட நம்பியாளுர் இந்த ஐயாசொன்னவார்த
தைநன்றாயிருக்கின்றது என்று இகழ்ச்சியாகச்சொல்லிச்சிரிக்க பிரா
மணவோடங்கொண்டகடவுள் அவருக்குச் சமீபத்திலேபோய்,அக்கால
த்திலேஉன்னுடையபாட்டன் எனக்கு எழுதித்தந்த அடிமைமொகை
இதுவே. அப்படியிருக்க-இந்தக்காரியத்தைக்குறித்து நீ பிராகாச

ண்ணியது என்ன என்றார். உடனே நம்பியாளுநர் ஐயடைப்பார்த்து பிராமணருக்குப்பிராமணர் அடிமையாதல் இன்மைக்கு நீயே சொல்லக்கேட்டோம். நீ பித்தனோன்றவசொல்ல ஐயர்-என்பித்தனனாலும் ஆகுந். பேயனாலும் ஆகுந். நீ இப்போது எத்தனைவகைமொழிகளைச் சொன்னாய் அவைகளினால் நான் சிறிதாயினும் வெட்கம் அடையேன். நீ என்னைச் சிறிதும் அறிந்திலை. இப்படிசிறிது விளையாட்டி மொழிகள் பேசவேண்டாம் அடிமைத்தொழில் செய்யவா என்றார். அப்பொழுது நம்பியாளுநர், இவர் அடிமைபோலே ஒன்று உண்டென்றோ அதின் உண்மையை அறியவேண்டுமென்று நினைத்து ஐயோ, உம்முடைய ஓலையைக்காட்டி என்னுசொல்ல, ஐயர்-நீயித்தவோலையைப் பார்த்து நிச்சயிக்கத்தக்கவனோ, நான் இந்தச் சபையாருக்கு ஓலையைக்காட்டி மெய்யென்று ஆங்ககாஞ்செய்வித்தபின், எனக்கு ஊழியஞ்செய்தற்குமாத்திரம் தக்கவன் என்றார். அதுகேட்ட நம்பியாளுநர்கோ பங்கொண்டு அவர்கையில் இருக்கும் ஓலையைப்பறிக்குர்ப்படி அவருக்கு எதிரோவினாந்து சென்றபோது அவர் ஓடத்தாழார் ஓடி அவரைப்பிற்றொடர்ந்துபிடித்து ஓலையைப்பறித்து, பிராமணர்கள் அடிமையாய் ஊழியஞ்செய்தல் என்னமுறையென்று சொல்லிக்கிழிக்க ஐயர்கந்தாழார் தனியைப்பிடித்துக்கொண்டு ஒருதரம் இதுமுறையோ என்று சத்தமிடச்சமீபத்தில் சிவ்மவர்கள் அவ்விருவரையும் விலக்கி, உலகத்திலே ஒருகாலமும் நடந்திராத ஏற்பாட்டைக்கொண்டு வழக்காடுகின்ற பிராமணோ, நீர் எங்கே இருக்கிறவார்களென்று என்னார்கள் அதற்கு ஐயர் நான் இந்தத் திருவெண்ணைய நல்லூரில் இருக்கிறவன் அதுமிக-இந்த நம்பியாளுநர் தருமவழிக்கு விரோதமாக வலாங்காதமண்ணி என்கையில் ஓலையைப்பறித்துக்கிழித்தவினாலே-தான் எனக்கு அடியவன் என்றதை ஸ்திரப்படுத்தினான் என்றார். அப்பொழுது கந்தாழார் திராயனார்-நீர் திருவெண்ணைய நல்லூரில் இருக்கிறவராகில் இத்தவழக்கை அங்கேதானே பேசித் தீர்ப்புச் செய்யவாரும் என்று சொல்ல ஐயர் அதைக்கேட்டு திருவெண்ணைய நல்லூரில் இருக்கின்ற பிராமணர்களுக்குப் புன்னே ஆகியில் எழுதப்பட்ட மூலவோலையைக்காட்டி நீ எனக்கு அடிமை என்பதைச் சாதிப்பேன் என்று சொல்லி-தண்டை உண்டாக் கொண்டு முன்னே நடந்தார். கந்தாழார்த்தியும் மறப்பிராமணர்களுமீடில் அகப்போனார்கள்.

ஐயர்தனக்குப்பின்வந்த சுந்தரமூர்த்தியோடும் மறப்பிராமணர்களோடும் திருவெண்ணைய நல்லூரை அடைந்து அங்கு இருக்கின்ற பிராமணர்களுடைய சபையிலேபோய் அவர்களைக்கொத்தி அறிவால் அணைந்த பெரியோர்களை-திருநாவலூரில் இருக்கின்ற ஆறாணைவன் கள்ளீசனைக்கு அடிமையென்று காண்பித்த ஓலையைக்கிழித்துவிட்டு உங்களுடத்துக்குவந்திருக்கிறான் என்று சொல்லி முறைப்பாடுசெய்தார். அந்த அபியோகத்தைக்கேட்ட பிராமணர்கள் அவரைப்பார்த்து

பிராமணர்கள் அடிமையாதல் இடங்கடத்திலே இதுவனாயிலுந்
 லை. ஐயோ-நீர் என்னதப்புவார்த்தைசொன்னீர் என்றுசொல்ல ஐயர்
 நான் பொய்வழக்குக் கொண்டுவரவில்லை. மெய்வழக்கே, கொண்டுவ
 ன்தேன். இவன் பறித்துக்கிழித்த ஓலை இவன்பாட்டன் தானார். நன்
 மரபினரும் எனக்கு அடிமையென்று எழுதித்தந்த அடிமையோலை
 என்றார். உடனே பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியை நோக்கி-இவர் உம்
 முடைய பாட்டன் அடிமைசெய்தற்கு இசைந்து எழுதிக்கொடுத்த ஓ
 லையைக்காட்டினாராகிலும் அதைப்பறித்துக்கிழித்ததனால் உம்முடைய
 பட்சம் சயம்பெறுமோ-இவர் தம்முடைய வழக்கையாவரும் அங்கேரி
 க்கும்படிசொன்னார். இனிமும்முடைய எண்ணம்பாது. என்றார்கள்,
 அற்குச்சுந்தரமூர்த்தியேவகாமம் முதலாகிய சமஸ்த சாஸ்திரங்களை
 யும் உணர்ந்த மகான்களே நான் ஆதிசைவன் என்பது உங்கள் எல்லா
 ருக்குந்தெரியும் அப்படியிருக்க இந்தப்பிராமணர் தமக்குள்ளே அடி
 மையென்று சாதித்தாராகில், இதுமனசினால் அறிதல்கூடாத ஒரு
 மாயையென்று நினைக்கவேண்டும் இதைக்குறித்து நான் யாதுசொல்
 லேன் இது எனனால் அறியப்படுதல்கூடாது என்றுசொல்ல, பிராம
 ணர்கள்கேட்டு, அந்த ஐயைப்பார்த்து நீர் இவரை உம்முடைய அடி
 மை என்றுசொல்லுகின்ற விவகாரத்தை எங்களுக்கு முன்பு உறுதிப்
 படுத்தவேண்டும் ஒருநிவகாரத்தை உண்ணாமையென்று நிக்சயிப்பதற்கு
 அனுபவம்விகிதம் சாட்சிஎன்கின்ற மூன்றும்வேண்டும். ஆயினும் இ
 ந்தஆரூர் உமக்கு அடிமையென்பதற்கு அம்மூன்றில் ஒன்றாயினும்
 காட்டுஎன்றார்கள். அப்பொழுது ஐயர், இவன்கிழித்த ஓலை மூல
 வோலையைப்பார்த்து எழுதியபடியோலை மூலவோலையோ எனனிடத்
 தில் இருக்கின்றது என்றுசொன்னார். உடனே பிராமணர்கள், அதை
 எங்களுக்குக்காட்டும் என்றுசொல்ல, ஐயர் ஆளுன் அதையுப்பறித்
 துக்கிழியாதபடிசெய்யுங்களாயின், அதைக்காட்டுவேன் என்றார் அ
 தற்கு, பிராமணர்கள் நாங்கன்கிழிக்கவிடோமென்றுசொல்ல, ஐயர் மூ
 லவோலையைக்கையில் எடுத்தார். அப்பொழுது சபையாருடையகட்
 டையினால் ஒரு காணன் அவனாக்கும்பிட்டு அந்த ஓலையைவாங்கி
 தருளா யிருக்கின்ற மடிப்பைநீக்கிவிடுத்து, சபையார் கேட்கும்படி
 திருநாவலூரில் இருக்கின்ற ஆதிசைவனாகிய ஆரூர் என்ன்கின்றநா
 ன் திருவெண்ணைய நல்லூரில் இருக்கின்ற பித்தனுக்குநானும் என
 சுந்ததியாரும் வழித்தொண்டுசெய்வதற்கு உன்னம்புறமுமூப்ப உப
 ன்பாட்டு எழுதிக்கொடுத்தேன். இப்படிக்கு ஆரூர்என்றுவாசித்தா
 ன். பின்பு, அந்தஓலையிலே சாட்சிகளாகக் கையெழுத்து இட்டவர்கள்
 தங்கள் கையெழுத்தென்றே ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதைக்கண்ட
 பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி, இது உம்முடைய பாட்டன்
 முடைய எழுத்தோ, பாடார் என்றுசொல்ல, அடியார் அவர்களைப்பார்த்து, இந்
 தர்க்கிலுடன் அடிமையோலையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற தன்பார்

கையெழுத்தைக்கண்டபிழை அத்தியுள்ளவனோ இவ்வன்பாட்டன் எழுதியவையு கைச்சாத்துவண்டாகில் வருமித்து இன்னுடைய ஒத்துப்பார்த்து உங்கள்மன்கிலே தோன்றிய தீர்ப்பைச் சொல்லுங்கள் என்றார் அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள் சந்தேகந்தெளியும்படி சுந்தரமூர்த்திசமுதத்திலே அவர்பாட்டனார் எழுதிய கைச்சாத்து ஒன்று அழைப்பிதது அதின் எழுத்தையும் அடிமையோலையின் எழுத்தையும் ஒத்துப்பார்த்து இவ்விதமும் ஒத்திருக்கின்றன. இனி நீர் தப்பவழியில்லை நீர் இந்தப்பிராமணருக்குத் தோற்றுப்போனார். ஆதலால் அவர் இஷ்டப்படி அவருக்கு ஏவல்செய்வதேகடன் என்று சொல்ல-சுந்தரமூர்த்தி-விதிமுறை இதுவேயானால் நான் இதற்கு உடன்படாதிருத்தல் கூடுமோ என்று சொல்லிவின்றார். அப்பொழுது பிராமணர்கள் அந்த அப்யஸாப்பார்த்து நீர்காட்டிய அடிமையோலையிலே எங்கள் ஊரோடும் முடைய ஊராக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் - உமக்கு இவ்வூரிலே தலைமுறையாக இருக்கின்றவிடம் நிலையுள்ள ஆனந்தியுக்காட்டும் என்று சொல்ல பிராமணவடிவங்கொண்ட கடவுள் இத்தனைவிருத்தர்களில் ஒருவரும் என்னுடைய வீடுமுதலியவற்றை அறியாமல் திருப்பிரானால் காட்டுகிறேன். வாரும் உள் என்று சொல்லி சுந்தரமூர்த்தியும் பிராமணர்களும் பின்னேவர தாம் அவ்வூரிலிருக்கின்ற திருவருட்டி னை என்னும் கிவாலயத்தினுள்ளே போனார். பின்புசபையார் அவரைக்காணாமல் திகைத்து சின்றுர்கள்

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தியானவர் என்னை அடிமையொன்றை பிராமணர் எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் கோயிலினுள்ளேபுகுந்தது என்ன ஆச்சரியம் என்று நினைத்து அத்தியந்த ஆசையோடும் தனியே அவரைத்தொடர்ந்து போய்க்குப்பிட பரமசிவனுனைவர் தருமவடிவாகிய இடப்பவாகனத்தின்மேலே பார்வதிமேதராயவெளிப்பட்டு சுந்தரமூர்த்திக்கு நீ முன்னே நமசுருத்தொண்டனாய் இருந்தாய் நீ பெண்கள்மேல் இச்சைவைத்ததினால் நம்முடைய ஆளுனரையினாலே பூமியிலேபிறந்தாய். இப்பொழுது துன்பத்தைத்தருகின்ற சமுசார பந்தமானது உன்னைத்தொடராதபடி நாமேவலியவந்து உன்னைத்தடுத்து ஆட்கொண்டோம் என்று திருவாயமலர்ந்தருளினார் இத்தப்பிரகாரமாக எழுந்தசத்தத்தைக்கேட்டு சுந்தரமூர்த்தியானவர்தன்னேசுன்றபசுவினது குரலேக்கேட்ட. கன்றுபோல அலறி சாரமுழுதும் உரோமப்புனங்கொள்ள இரண்டெண்ணிலினையும் ஆனந்தராஷ்டிரம் பெரிய அடியற்றமாமேரல நிலத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று இரண்டெகைகளையும் சிசின்மேல் ஏறக்குவித்துகளைகசையிலே படைத்தல்கூத்தல் அழித்தல்மறைத்தல் அருளால் என்னை அயர்தொழில் ஆகியிருந்தனத்தைச் செய்திருக்கின்ற கவாரி தேவரீர் ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனே மார்ச்சார சம்பந்தம்போல வலிபயது கடுக்காட்கொண்ட கர்ருண்ணியுமெனம் இருந்தபடி

திருவெண்ணைய நல்லூரில் திருவருட்டுத்தெய்வன்னும் ஆலயத்திலே
மூர்த்தருளிய பரமசிவனார் - சுந்தரமூர்த்திசுவாமியார் - பாடிய திருப்பதிகத்
தைத் திருச்செவி மகிழ்மபடி கேட்டு இன்னும் மது புகழின் ப் பலவ
கையாகப் பாடுடன் தருளிச்செய்தார்.

இக்கதைநிற்கப் புத்தூரில்வாழும் சைவப் பிராம்ணராகிய சீடக்க
வியாமகனும் மணந்தவிர்த செய்கையால் சுந்தரமூர்த்திசுவாமியை
மனதிற நியானஞ்செய்து நல்லுழியினின்று - கிடைத்தற்கரிய சிவ
லோக்மு மெளிதிறவடைக்குமபடி பெற்றாள்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமி, தமமைப் பரமசிவன் தடுத்தாட்கொண்ட
பின்பு, திருநாவலூராக கெழுகருளி அத்தலத்தி லெழுந்தருளிய பரம
சிவனையும் திருவதுறைபூங்குப்பாய அங்கெழுந்தருளிய அப்பரமசி
வனையும் - மறமும் பலவழியன்றிப்போய அந்நாள் எமதாண்டவனா
யும்-பாடிச் சிதம்பரத்திற கெழுகருளத் திருவுளங்கொண்டார் - அத
ன்பின் பெண்ணையாற்றங்க டேறி - திருவசிகைத் தலத்தருகில-சித்
தவடமடத்திற்குப்போய நித்திரைசெய்யையில்-கெழிலந்திக்கு வட புற
த்தில் வீரட்டாளத்திலவீர நிதகுளு சுவாமியானவர் விருத்தப்பிரபும
ணராய அமமடத்திற புருஷ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கிரகினைமேல்
தமமுடைய திருவடிகளை ஆரத்தித்திரை செய்பவாபோல், அபிரமித்
தருளினார். (திரு திருவடிக் டையாம) சுவாமி திருவடிகளை நீட்டி
யதைச் சுந்தரமூர்த்திரை னாற்றிது பிராமணரோ, உமமுடையபாதங்க
ளை எனதுமுடிமல வைக்கலாமாவென்னச சுவாமி- விருத்தாப்பிய
ததால், யானதிகைடரியாமல் ாலை நீட்டினேனென்றார்.

சுந்தரர்கேட்டு வேறுகிசையில் சிரசைவைத்து நித்திரைசெய்தார்-
சுவாமி அவ்விடத்திலுஞ்சென்று சுந்தர்திருமுடியில் தமது திருவடி
யைவைக்க. ஆராரொண்ணஞ்சுந்தரர் இவ்விடத்திலு மெண்ண மிதித்த
வா-நீர் பாவவொன்றுகேட்க காளகண்ட திரிநெத்திரமுடைய சுவாமி
யெண்ணையறியாவென்று மறைந்தார்-சுந்தரமூர்த்திரையார்-சுவாமி
தமமைத்திருவடிகளால் மிதித்ததையறிந்து முன்னமே சுவாமியென்ற
றியாமற் போனேனெயென்று திருவதிகைவீட்டாளத்தலத்தில் கை
லாயபதியைப்பாடி னா-பின்பு திருக்கெழிலத்தியிலே ஸ்ரானஞ்செய்து
விஷ்ணுபூசித்த திருமாணிக்கமுதியென்னு தலத்திற்போய்ப் பரமசிவ
னை-வணங்கிச் சிதம்பரத்தி, லெழுந்தருளிப் பலவளங்கள் பொருந்திய-
மாடவீறியவல்லமாவந்து வடகைபக்கத்துத் திருக்கோபுரவாயிற்பு
ர்த்து-திருச்சிறமபலத்தைக்கண்டு- திருக்களிற்றுப்படியிலேநின்று
புருகமுஞ்சிரமேற்குவித்து ஆரத்தக்கண்ணீரங்கமென்குஞ்சித்த அழி

விஷிமெழுதென் அன்பினுருகிச் சபாநாயகனாவணங்கினூர்-சபாநாயகாதிருவருளினால் ஆகாயத்திலே சுந்தரமூர்த்தியே. திருவாரூரிலே மமிடத்திற்கு நீர்வருகவென்று ஒருதிருவாக்குப்பிறந்தது.

அத்ததிருவாக்கைச் சுந்தரமூர்த்தியானார் சிரசின்மேல்வைத்துப் பொன்னம்பலத்தை வலமாகவந்துவணங்கிக்-கோபுரவாயிலுக்கடந்து கொள்ளிடமென்கிற நதியைத்தாண்டிச் சிகாழியென்னுந் திருப்பதிக் கெழுந்தருளினார்- திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவவதாரஞ்செய்த- சிகாழியையிதியாமல் அப்பதியை வந்தனஞ்செய்து வலம்வருகையில் அவ்வூர்ச்சட்டநாதசுவாமிகள் எதிராகவந்துகாட்சிகொடுத்தார்- சுந்தாசுவாமிகள் கைலைவாசனாக்கண்டுகொண்டேனென்று திருப்பதிகம்பாடினார்-சுவாமியறைத்தபின்பு ஆரூரொன்னுஞ்சுந்தார் திருக்கோலக்காவென்னுந்தலத்தை வந்தனஞ்செய்துபதிகம்பாடித் திருப்புன்கூரிலே சென்று கடவுளைவணங்கி அங்கும்பதிகம்பாடிப் பலதலங்களிலும்போய் பரமசிவனைவணங்கிக் காவேரியிலேஸ்நானம்பண்ணி மாயூரமென்னும் ஸ்தலத்தையும்-அம்பர்மாகாளமென்னும் ஸ்தலத்தையும்-திருப்புகூர் ஸ்தலத்தையும், வணங்கித் திருவாரூருக்கெழுந்தருளினார். திருவாரூரில் எழுந்தருளியிருந்த தியாகேசர் அடியார்களைக்குறித்து நம்முடைய ஆரூர்நாமழைத்தலால்வருகிறார், நீங்களெதிர்கொண்டுகொணுகளென்றார்-அவர்களுமெதிர்கொண்டார்கள். விதிகளிற்கொடிகளுமகரதோரணங்களுங்கட்டினார்கள்-வாழைமாங்களுங்கழுகமரங்களுங்கட்டினார்கள் - எவருமணிவிளக்கேற்றினார்கள்-பூப்பந்தவிட்டார்கள் - பூரணகுடம்வைத்தார்கள் - பனிரீர்தெளித்தார்கள்- சுந்தனக்கோலமிட்டார்கள்- சங்கீதம்பாடினார்கள்- பெண்கள்நடனமாடினார்கள்- பலவிதவாதியமுழங்கினார்கள்- பெரியோர்களு மற்றவர்களு மெதிர்சென்றீர் வணங்கிக்கொண்டார்கள்.

சிவபத்தர்களபுடைசூழ்ந்துவரச் சுந்தாசுவாமிகள் திருவாரூர்த் திருக்கோபுரவாயிலையடைந்து கற்பகமலர்மாலையரிமளிக்கும் தேவாசிரியமண்டபத்தைத்தொழுது அன்புடனே சிரசின்மேற்குவித்ததிருக்காங்கலோடு தியாகேசர்விற்பிறுக்கும் மூலட்டானத்தைச்சூழ்ந்த திருமாளிகைவரியையடைந்துபுற்றிடமான தியாகைவணங்கி-மணங்கிசுந்துருகி ஐம்பொறிகளுமொருவழிப்பட்டுப் பேரின்பவெள்ளத்திலமூர்திப்பதிகம்பாடினார் - தியாகர்கிருபையால் அசரீரிவாக்கானது, நீமணமுடித்தாசைநீங்க வாழ்கக்கடவாய் என்னுடையிற்று-சுந்தாசுவாமிகள் இவ்வசரீரிவாக்கைக்கேட்டு அன்புபெருகிமாணிக்கக்குன்றமே, மாசுற்றடிபுமே, என்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட சிவக்கொழுந்தே, தேடக்கிடையாதிரவியமே, என்றுபணிந்துதிருவாரூர்ச்சிவாலயத்திற்போய்க்கொண்டிருக்குங்காலத்திள்.

கைலாயபதி யிடப்பாகநாயகியாகிய உமையவளுக்குத் தொண்டு செய்யுந்தோழியாகிய கமலினியென்பவர் திருவாரூரில் உருத்திரகணிகையர்குலத்தில் அவதரித்துத் திருவாதிரைநாளில் பரவையா றென்னுநாமஞ் சாத்தப்பட்டுத் தள்ளாடப்பருவமடைந்தார் அதன்பின்பு நம்பருவகாலத்தில் திருவாரூர்த் தேவாலயத்தில் சிவதரிசனை செய்யச் செல்லுகையில் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் விதிசூட்டுமுறைப்படிபரவைநாச்சியானாக்கண்டு இப்பெண்ணரசியானவர் மின்னற்கொடியோ,மேனகையோ,மதனாதித்யோ, மாணிக்கதீபமோ,பரமசிவத்தின்கிருபைதானோ வென்றதிகழித்துநிற்கையில் - பரவைநாச்சியாரும் யௌவனம் பொருந்திய சுந்தரசுவாமிகளை அன்போடுபார்த்துமயங்கித் தியங்கிநின்று நீங்காவாசையுடனே திருக்கோயிலுக்குட் சென்றார். சுந்தரசுவாமிகள் அருகிலிருந்தவர்களைப்பார்த்து இப்பெண்ணரசியாரொன்றுகேட்க பரவைநாச்சியாரொன்றுசொன்னார்கள், சுந்தரருங்கோயிலுக்குட்சென்றார், பரவைநாச்சியார் சந்திதியைவலம்வந்து புறப்பட்டார். சுந்தரசுவாமிகள்கண்டு பரவைநாச்சியாராப்புணர விருப்பங்கொண்டு தியாகேசரைத்தொழுதார் பரவைநாச்சியாரும், மறையச் சுந்தரசுவாமிகள் எனக்கிச்சையைவினைவித்த பெண்ணரசியானவர் எப்படிப்போயினொன்று. தேடித் தேவாசிரியமண்டபத்தைச்சேர்ந்து பரவைநாச்சியார்மேல்வைத்த ஆசையால் காமத்துன்பக்கடலு ளழுந்தியிருக்கையில் பரவைநாச்சியார் பாங்கிமார்களபுடைஞ்ஞாந் துவாச் சுந்தரசுவாமிகளிடத் திச்சையுடனே தன்னுடைய திருமாளிகையிற்சேர்ந்து பஞ்சணையி் விருந்து தன்னுயிர்ப் பாங்கிகளைப்பார்த்து நாமெல்லாஞ் சந்திதிக்குப் போகும் போது எதிராகவந்த அழகுள்ளபுருஷர் யாரொன்றுகேட்க,பாங்கிமார்கள் எங்கள் குலக்கொழுந்தே, அவர்சைவப்பிராமணர் - ஆண்டவாரவே! தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டவர் நம்பியாரூரொன்னும் பெயனையு முடையவொன்றார்களா.

பரவைநாச்சியார் காமாக்கினியில் வருத்தமடைந்து பெருமூச்செறிந்து சுந்தரமூர்த்திகளின்மேல் மனதைச்செலுத்தி மதிமயங்கித் தன்னையுமறந்திருக்கையிற் பாங்கிமார்கள் காமவெப்பத்தீரும்படிசூர்த்திசெய்தார்கள்-இருவாரசெய்க்கையையுங் திருவாரூரிலெழுந்தருளிய தியாகேசரறிந்து தம்மடியார்களுக்குப் பசவைநாச்சியாருக்குஞ் சுந்தரசுவாமிகளுக்குந் திருக்கலியாணஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்று சொப்பனத்திற்கூட்டலையிட்டுப் பரவைநாச்சியாரிடத்தின்பேய்ச்சுந்தர்க்குமுனக்குற திருக்கலியாணநடக்குமென்று திருவருள்செய்தார், பொழுதுவிடிந்து சிவபத்தர்கள்வந்து திருவருக்குந் திருக்கலியாணத்தைவேதிகமவிதிப்படி செய்வித்தார்கள் இருவருஞ் சிற்றின்பத்தையனுபவித்தார்கள்,இப்

வாரிருந்து சுந்தரதவாயிகள் திருக்கூட்டங்கள் புடைகுழ்துவரத் திருக்கோயிலுக்குள்ளே தியாகேசனாவணங்கச்சென்றார் தியாகொதிர்கொண்டுவரச் சுந்தரர் சுவாமி திருவடிகளைத் துதிசெய்துநிறகச் சுவாமி சுந்தரருக்குத் திருக்கூட்டத்தார் திருப்புகழைச் செந்தமிழினுற்பாடென்று திருவுளம்கிழந்து திருவருள்செய்யச் சுந்தரர் சிவபத்தர்கள் தன்மையைத் தெரியாதகிறியேன் செந்தமிழ்பாடத் திருவருள்செய்யுமென்னச் சுவாமி தில்லைவாழந்தணர்தம்மடியார்க்குமடியேன்-என்னும் வாக்கியத்தை மூதலாகவைத்துத் திருத்தொண்டத்தொகையாகிய திருப்பதிகப்பாமா லையைச் சுவாமி திருவாக்கா லொருவாக்கருளிச் செய்யென்ன சுந்தரமுர்த்தியையுநர் சுவாமி திருவாக்குக் கெதிர்வாக்கில்லாமல் அவ்வாறுபாடிச் சிவனடியாராகிய திருக்கூட்டத்திற்கேர்ந்து சிந்தை களிகூர்ந்து பத்தியோடுபணிந்து சித்தியோடிருந்தார்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழந்தணர் சரித்திரம்.

திருத்தொண்டத்தொகை, பதினொருபாட்டும் பதினொருதிருக்கமாகச் சிவனுடைய திருவருளால் சுந்தரமுர்த்தியையுநர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார், இரணியவர்மராசனுனவன் வெண்குட்டம்பிடித்து மிகவும் வருத்தமடைந்து பலதலங்களிற்சென்றும், குட்டனோய்தீராமல் சிதம்பரத்தில்வந்து-பதஞ்சலிவிபாக்கிரபாதர் சொற்படிக்குச்சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து அக்குட்டனோய்க்கிற்று, அதுகண்டு அவ்வரசன்மகிழ்ச்சிகொண்டு கனகசபைமூதலிய திருப்பணிகள்கட்டுவித்தான்- அப்பொழுது நடேசர் நமக்குக் கனகசபைகட்டுவித்ததுபோலத்தில்லைமூவாயிரவர்களுக்கும் மூவாயிரக்கிரகங்கள்கட்டுவியுமெனக்கட்டளைகொடுக்க அரசன் சபாநாயகர்சொற்படியே மூவாயிரக்கிரகங்கள் கட்டுவித்து ஒவ்வொருகிரகங்களுக்கு ஆதிசைவப்பிராமணர் ஒவ்வொருவனாக் குடியேற்றுவித்து ஒருகிரகத்துக்காளில்லையென்று சொல்ல அவர்களில் நாமும் ஒருகிரகத்துக்கு ஓராளாகவிருக்கின்றோமென்று- சுவாமி திருவாய்மலர்ந்தருள அரசன்மனமகிழ்ந்தார் - சிவனடியார்களில் சுவாமி யும் ஓராளாவாராகில் தில்லைமூவாயிரவர் சிறப்பைச் சொல்ல யாராலாகும்.

தில்லை வாழ்ந்தவன்

திருநீலகண்டம் 1891

சுவமயம்.

திருச்சிற்றப்பலம்.

திருநீலகண்டநாயனார்

சரித்திரம்.

தில்லைநகர்வேட்கோவர்தூர்த்தராகித் திண்டிவெலைமக்திருநீலகண்ட
மென்று, சொல்லுமனைபாடனையேயன்றிமற்றுந் துயியிடையாரிடையின்
பத்துறந்துழத்தங், கொல்லையிலோடிழைவைத்துமாற்றிநாங்கு கொடுத்தி
லமென்றியம்புமென சிழிந்துபொய்கை, மெல்லியலாளுடன்பூழ்கி மனை
மையெய்தி விளங்குபுலிச்சரத்தானேமேவினாரே.

தில்லைமுவாயிரவர் வாழ்ந்திருக்குஞ் சிதம்பரத்தில், குயவர்குல
த்தில் அவதரித்தவர், நற்குணமும், நற்செய்கையம், பத்தியும், அன்பும்
உண்மையும், விவேகமும், தருமமும், பரமசிவனிடத்துச் சிந்தையும்
விரதமாகக்கொண்டவர், சிவனடியாகளுக்குத் திருத்தொண்டுசெய்பவர்,
திருநீலகண்டநாயனார் என்னும் திருநாமமுடையவர், இவர் சிவபத்தர்க
ளுக்குத் திருவோடும் அன்னைவஸ்திரமுதலிய உதவியுஞ்செய்துவருநாளி
லொருநாள் இந்நாடனார் அவ்வூரில் தேவதாசிவிட்டிழம்போய்த் தனக்கிஷ்
டமுள்ளவளிடத்தில் மனமகிழ்ந்து புணர்ந்து தமது வீட்டிற்குவந்ததை
இவருடையமனைவியாராகிய- உசதமாபதிவிரைபயார்களாடு சீகாபத்தை
யுட்கொண்டு யிணங்கி வணங்கி இல்லறமுறைமை மாத்திரஞ்செய்து அவ
ருடன் அதுபவிப்பதற்கு இஷ்டமில்லாதவரானார். திருநீலகண்டநாயனார்
தம்முடையமனைவியார் பிணக்கைத்தீர்க்க அவர்சமீபத்தின்போனார்- மனை
வியார் இனி என்னேத்திண்டாதே திண்டினால்; நம்முடைய பரமசிவனு
ராகிய திருநீலகண்டத்தன்மே லாணையென்றுசொன்னார்.

அதைக்கேள்விப்பட்ட, திருநீலகண்டர் சிவனிடத் தன்புள்ளவரா
கையால் தன்மனைவியாரை அயலான் மனைவியைப்போலப் பார்த்துத்
தாமும் வேறுபெண்களை யிச்சியாமலிருந்தார். அருந்தி கம்புக்கொப்பா
சிய மனைவியாரும் தாமும் புணர்ச்சியில்லாமல் இருவரும் வெவ்வேரிடத்
தீம் படுத்துப் பிறறறியாமல் வாழ்ந்திருந்தார்கள். இவ்வாறு யெளவனகா
லங்கழிந்து விருத்தாப்பிய காலம்வந்தும், சபாநாயகரிடத்தில் அன்பக
லாதவர்களாயிருக்கையிற் பரமசிவனார் இவ்விவரமனை சிவடியாகிவடிவமே

மீத்துக் கோவணமுடுத்துத் திருக்கரத்திலே திருவோட்டேந்தித் திருநீறு புணரது திருநீலகண்டநாயனார் திருமணியில்வந்தார்.

திருநீலகண்டர் சிவபத்தர்வந்தார் தரிசனைத்தார் என்று துணிந்து பணிந்து சுவாமி உமக்கெளியேன் செய்யவேண்டிய சூழ்மேவ லென்ன வென்றுகேட்க - சிவயோகி திருநீலகண்டரே இதைப்பாத்திரத்தைப் பத னப்படுத்தி, யான்கேட்கும்போது தருவாயாகவென்று தமதுகரத்திலிரு ந்த திருவோட்டைக் கொடுத்தார். அதைத் திருநீலகண்டர் வாய்க்கிக் கிர கத்துள்வைத்துச் சுவாமியிடத்தில்வரச் சிவபிராமணராகவந்த சுவாமி உத்தாவு பெற்றுக்கொண்டிடுபாய்ச் சிலகாலஞ்சென்று சேலம்பொருந்திய குணத்திருந்திய திருநீலகண்டர் பெருமைவெளிப்படச் சுவாமியிருவோ ட்டை மாயமாக்கிப் பழையவடிவமெடுத்துத் திருநீலகண்டர் திருமணைக் குளவந்து திருநீலகண்டரே, யான்முன்கொடுத்த திருவோட்டைத்தாரு மென்னத் திருநீலகண்டர் பாத்திரம் வைத்தவிடத்திற் போயப்பார்த்து அது அகப்படாமையால் கிங்கி'ல்கிங்கிச் சிவபத்தரிடத்தில்வந்து என் னோடவரே தங்கள் திருவோடு வைத்தவிடத்தற் காணும்போயிறு- அத்திருவோட்டிற்குப் பதிலோடு தருகிறேன் என்குற்றத்தை மன்னித் தருளுமென்றுசொல்லி வணங்கிவிட்க சிவயோகியாகிய பிராமணர் கோபி த்து நீ பொன்னோடுகொடுத்தாலும் வாய்கேன், என்னோடுகாவென்றார். திருநீலகண்டர் போன ஒட்டுக்குப் பதிலானவோடுதருவேன் தருவேன் சுவாமி என்று, இவாங்கிவணங்கிச்சொல்ல-சிவயோகி கீயென்பொருளைக் கவர்த்துசாகித்தால் விடுவனோ விடமாட்டேன் ஒங்காணும்போன துண் கையானால் உன்னுடைய பிரானையப்பிடித்துக் குளத்திலேழுந்திய யா னோட்டை'யெடுத்துக்கொள்ள வில்லையென்று சத்தியஞ்செய்யென்றார்.

அதற்கவர் சுவாமி எனக்குப்பிள்ளை யில்லையென்றார், சுவாமி பிள்ளை யில்லாவிடில் பெண்ணாகி கையைப்பிடித்துத் தடாகத்திலுழங்கிச் சத்தி யம்பவனென்றார் - திருநீலகண்டர் என்பெண்ணாகியிடத்தில் நான்கே சுகிறதில்லை நானேழுங்கிச் சொல்லுவேனென்ன - பிராமணவேடங்கொ ண்டகவாமி திருநீலகண்டரே நீ ஒன்பாத்திரத்தைக் கொடாமலுஞ் சத் தியஞ்செய்யாமலு மிருக்கிறபடியால் நான் தில்லைமுனையிரவர் சபையிற் சொல்லுவேனென்றதொல்லத் திருநீலகண்டரும் பின்சென்றார் சிவபத் தர் தில்லைவாழ்த்தணர்சபையிற்போய்த் திருநீலகண்டர் திருவோட்டைக் கொடாதசெய்தியையும் அவர்பெண்ணாகியுடன் சத்தியம்பண்ணமாட்டே னென்ற செய்தியையுஞ்சொன்னார், சபையார் திருநீலகண்டனைக் கேட் கத் திருநீலகண்டர் சுவாமி திருவோடுகொடுத்ததுமெய்யாகவாங்கிவைய ந்ததமெய் - அதுகாணும்போனதுமெய் என்றுகொல்ல - அப்படிமெ

திருநீலகண்டநாயனார் சரித்திரம் ௩

ய்பாராது சத்தியம்பண்ணலாமே யென்றார்கள். அதற்கவ ரிசைந்த சிவ
யோகியை யழைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குவந்து, ஓரமுங்கீழ் மடியெழு
த்து ஒருபக்கத்தைத்தான்பிடித்து மற்றொருபக்கத்தைப் பெண்சாரணப்
ப்பிடிக்கச்செய்து திருப்புலீச்சாமென்னுந் தலத்தற் கெதிரிநுக்குங்
குளத்தில் முழுகப்போகும் திருநீலகண்டநாயும் அவர்மனைவியாரையுந்
சிவயோகிபார்த்து உம்முடையமனைவியார் கையைப்பிடித்து முழுக்கெ
ன்றமசொல்லத் திருநீலகண்டநாயவருமறியும்படிக்கு ஆதிகாரீயிலே கட்டி
ந்தசெய்தியெல்லாம் வான்முறையாகத் தெரியச்சொல்லித் தடாகத்திலே
முழுகினார்கள். ஸ்ரீராமஞ்செய்துகளையேறிய, திருநீலகண்ட நாயனாரும்
அவர்மனைவியாரும் விருந்தாப்பியப்பருவகீழ்க் - வாலிப்பருவமடைந்
தார்கள். தேவர்கள் பூயாரிபொழிந்தார்கள் - அங்கிருந்தசுவாமியும் அந்த
சாமாகப் பார்ப்பதிக்மேதரா பெழுந்தருளியதைக்கண்டு யாவரும்கிழந்தா
ர்கள் தேவரும்புகழ்ந்தார்கள் - திருநீலகண்டநாயனாரும் அவர்மனைவியா
ரும் சுவாமியை வந்தித்துச் சிந்தித்துநின்றார்கள். சுவாமியும் நீங்களிரு
வரும் இளைமைப்பருவம் நீங்காமல் எம்மிடத்திருக்கக் கடவீனென்று
மறைந்தார். இருவருஞ் சுவாமியினுடைய திருவருளினிலே சிவபதவி
யைச்சேர்ந்து இளைமைப்பருவத்தோடும் பேரின்பமடைந்தார்கள்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இயற்பகைநாயனார் சரித்திரம்.

எழிலாருங்காவிரிப்பூம்பட்டினத்து ளியல்வணிகரியற்பகையா ரிரு
வர்தேட, வழலாயபிரானுர்த்தமறையோனாகி யாபிழையைததரவேண்
டியணையவையன், கழலாரப்பணிந்துணைக கற்பின்மேன்மைக காதுவி
யைக்கொடுத்தமர்ச்செங்குக்கால்வந்த, பிழையாருஞ்சுற்றமெலாந்துணித்
துமீளப் பிஞ்ஞகுகழைத்தருளப்பெற்றுள்ளோ.

0

நீர்வளம், நிலவளம், நகர்வளம்பொருந்திய காவிரிப்பூம்பட்டினத்
தில் தனவையிவர்குலத்தில் அவதரித்தவராகிய இயற்பகைநாயனார் வேத
ங்களைச் சிலம்பாகத்தரித்த பாதங்களைமுடைய பரமசிவனிடத் தன்பும

சிவனடியாரிடத்தப் பத்தியும் அகணாதிரும்பவர் வாய்வந்ததைக்கேட்கினும் அகையிலையென்னமல் அன்பாகவும், இன்பாகவும், கொடுக்கும் தருமச்சிந்தையுடையவர். இங்நாயனா மனைவியாருடன் இல்லறமுறை மூமவழுவாமல் வாழ்நாளில் கைலாயபுத்யானவர் வாலிபமுடைய பிராமணராகத் திருவுருவெடுத்து எதுகேட்கினு மிவ்லையென்னதுகொடுக்கும் இயற்பகைநாயனா த்திற்கு வந்தார் - இயற்பகைநாயனர் கபடவேடங் கொண்ட சுவாமியைக்கண்டு எதிர்கொண்டு சோடசோபசாரமுஞ்செய்து திருக்கரங்காட்டித் திருவாய்புதைத்து நிற்கையில் வந்த பிராமணர் இயற்பகைநாயனாரோ, நீ எதைக்கேட்டாலுங் கொடுக்கிறீர்என்ற வார்த்தையைக்கேட்டு உம்மிடத்தில் ஒருபெருநுளைக்குறித்து வந்தேன், அதையிலையென்னது கொடுப்பிராகில் இன்னதென்று சொல்வே னென்றார். இயற்பகைநாயனர் சுவாமி தாங்களெதைக்கேட்கினும் அதைத் தடையல்லாமலே தருவேன் திருவுளம்பற்றுங்கொன்றார் பிராமணர் உமதுடென்சாதியின்மே ஸ்ச்சைவைத்தேன் நீரும் இச்சையாகத் தரவேண்டிமென்றுசொல்ல இயற்பகையார் அப்படியே சுவாமிசொற்படியே தேவரீர்க் கென்மனைவியானைக் கொடுக்கப் பாக்கியம்பெற்றேமென்று சொல்லித் தன்மனைவியாரிடத்தின்போய்நின்று என்னுயிர்த்துணையாகிய மனைவியே, நான் உன்னை இச்சிவபிராமணருக்குக் கொடுத்துவிட்டேன் நீ யிவர்பின் போய் இவரிஷ்டப்படி நடவென்றுசொல்ல மனைவியார்கணவாச்சொற்படி நடக்கிறதே கற்பென்மெண்ணித் தன்னுயகனாவணங்கி வெளியில்வர இயற்பகையாரும் மனைவியானைப் பிராமணருக்கொப்பித்து வலங்கிநிற்கப் பிராமணராகவந்த சுவாமி இரதப்பெண்ணை நான் ஒன்றியாகக்கொண் டிபோகிறபடியால் உம்முடைய உறவினர்காலும் இவ்வுராலும் எனக் கிடையூரில்லாமல் நீ எனக் குத்துணை வரல்வேண்டிமென்றார் அதற்கு ய இயற்பகையானர் உடன்பட்டுக் கேட்கததையும்வானையுங் கையிடுகித்துக் கொண்டு இருவரையு முன்னேபோகச்செய்து தாமவாகருக்குத் துணையாகப் பின்னேபோனார், இதைக்கண்ட விருவகை ஸாபிலுள்ளவர்களும் இயற்பகைநாயனர் பைத்தியம்பிடித்தவரானார், ஆகையால் பெண்ணாதி யைப் பிராமணனுக்குக் கொடுத்துவிட்டார், இவராலே நம்முடையகுலத்திற்குப் பழுதுவந்ததென்மெண்ணி அம்முயர்களையும் பிடிக்கத்தொடர்ந்தார்கள்.

இருவகைமரபிலுள்ளோரும் - வில்-வாள்-வேல்- தண்டசுழத்திய ஆயுதங்களைக்கொண்டு வருகிறதைச் சுவாமியாகிய பிராமணர்பார்த்து இயற்பகைநாயனாரே உன்னினத்தாரும் உன்மனைவியினத்தாரும் வருகிறீர்களோ, நானென்செய்வேனென்று பயப்பட, அதற்கு இயற்பகையார்

இயற்பகையானோ சரித்திரம்,

சுவாமி பரம்பட்டேவன்மொன்றளவில் இருவகைச்சுற்றத்தாரும் செருங்கி ஓ பிராமணப்பிரதேசியே, இயற்பகையாருக்குப் பைத்தியம் பிடித்தது உமக்கும் பைத்தியம்பிடித்ததோ எங்கள் குலப்பெண்ணை விட்டுப் போவென்று சொல்லச் சுவாமிபயந்தவர்போல இயற்பகையார் மனைவிபைப்பார்க்க, அவர்மனைவியார் ஆண்டவனோநீர்பயப்படவேண்டி இயற்பகையாராஜாவிர்களைச் செயிப்பாயென்ன, இயற்பகையார் இவ்வாறு தந்தையைக்கேட்டுப் பந்துசனங்களைப்பார்த்து உறவினர்களே, நீங்கள் எல்லாரும் எங்கள்பின் வராமலோடிப்பிழையுங்கள், நீங்கள் வருவீரானில் உங்களைவெட்டிக் கண்டதுண்டஞ் செய்வேனென்றார்

அதற்குமுதலினர்கள் என்னடா இயற்பகையே, குலத்துக்கடாதகாரியஞ்செய்தாய் பெண்ணாதியைப் பிராமணனுக்குக் கொடுத்தாய் நாங்களிற் தாலு மிறப்போமேயன்றப் பெண்ணைப் பிராமணனிடத்தில் விடமாட்டோமென்று, பிராமணனைத்தமிழ்தாராக இயற்பகையார் வாளாயுதத்தையுருவிச் சமீபத்தில் வந்தவர்களுடைய கரங்களையுஞ் சிங்களையுந் தாங்களையுந் தோள்களையும் வெட்டித்துணித்து வால்பதாகவந்த பிராமணசுவாமியானவர், திருச்சாய்க்காடு என்னுந் தலம்வரைக்கும் போகத்துணையாகப்போய் வழிவிட்டு என்னுண்டவனோ, இனி இப்பெண்ணை உம்முடைய வூர்க்குழைத்துக்கொண்டு போகவென்று பிராமணனிடத்தில் விடைபெற்றுத் திரும்புகையில் பிராமணராகவந்த சுவாமியானவர் இயற்பகையானோ, முறையோமுறையோ வென்றதைத்தான் இயற்பகையானாரும் என்னையனே, இதோவாட்சேன் வாசேமென்று வானையுருவிக் கொண்டுபோனார், சுவாமிபறைந்தாரா, இயற்பகையார்க்கு மியைக்காணாமல் மனைவியைமறத்திரங்கண்டார், கைலாயபதி இடபவாசனருடைய பார்ப்பத்சமேதராயக காஷ்டிகொடுக்கருளினபின், இயற்பகையானோ, நீரும் உம்முடைய கற்புள்ள மனைவியாரும் எம்முடைய கைலாயத்திலேவந்து எம்மைவிட்டகலாது வாழ்ந்திருக்கமென்று சொல்ல இரவரும் வந்தித்துச் சிந்தித்துச் சுவாமிப்போடச் சிவபதியைப்பெற்றார்கள்-உடனினரும் சிவபதியடைந்தார்கள்.

‘‘சிழச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

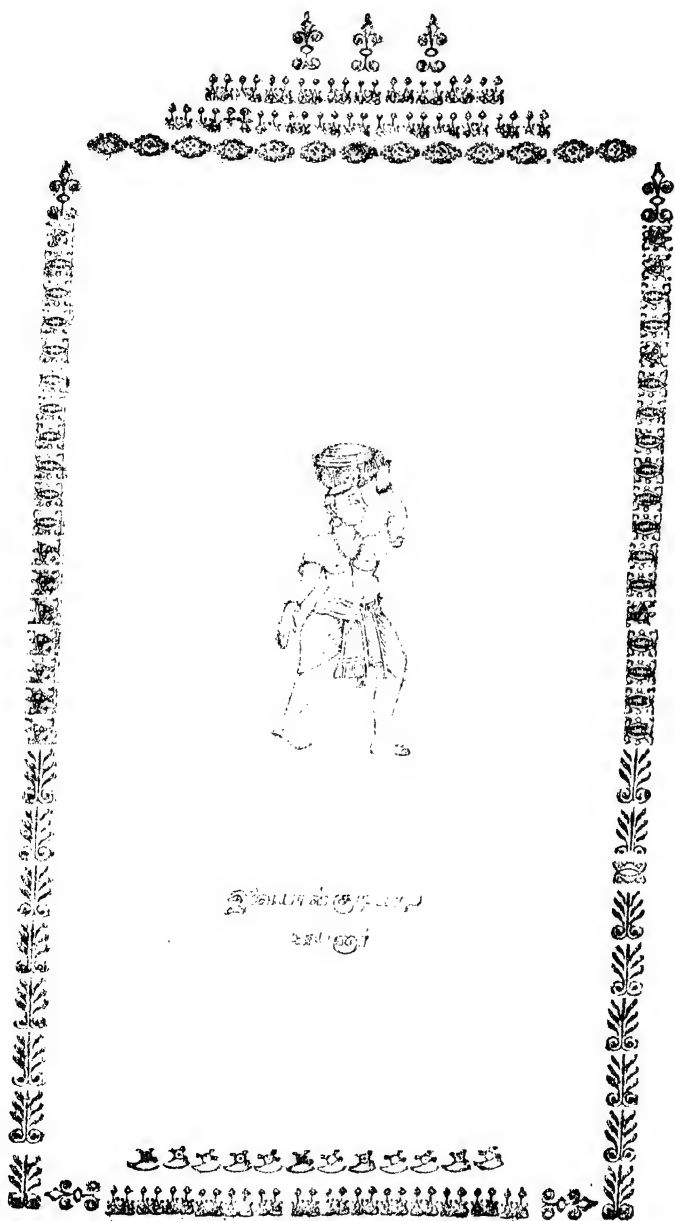
திருச்சிற்றம்பலம்.

இனையான்றன்குடிமாறநாயனார் சத்திரிசம்.

மன்னியவேளாண்டொன்மையிளதாசுமாறர் ஸுறுமையா லுணவுபிக
மறந்துவைக, புன்னருளாளிருண்மழையிலுண்டி வேண்டி யும்பர்பிரான
னைபவையுமுதுவித்துஞ், செந்நென்முனையமுதுமனையலக்காலாக்கிச் சி
றுபயிரிள்கறியமுதுதிருந்தச்செய்து, பன்னலநமுணவருந்தற்கெழுந்த
இசைதப் பரலோகமுதுதாண்டபான்மையாரே. 0

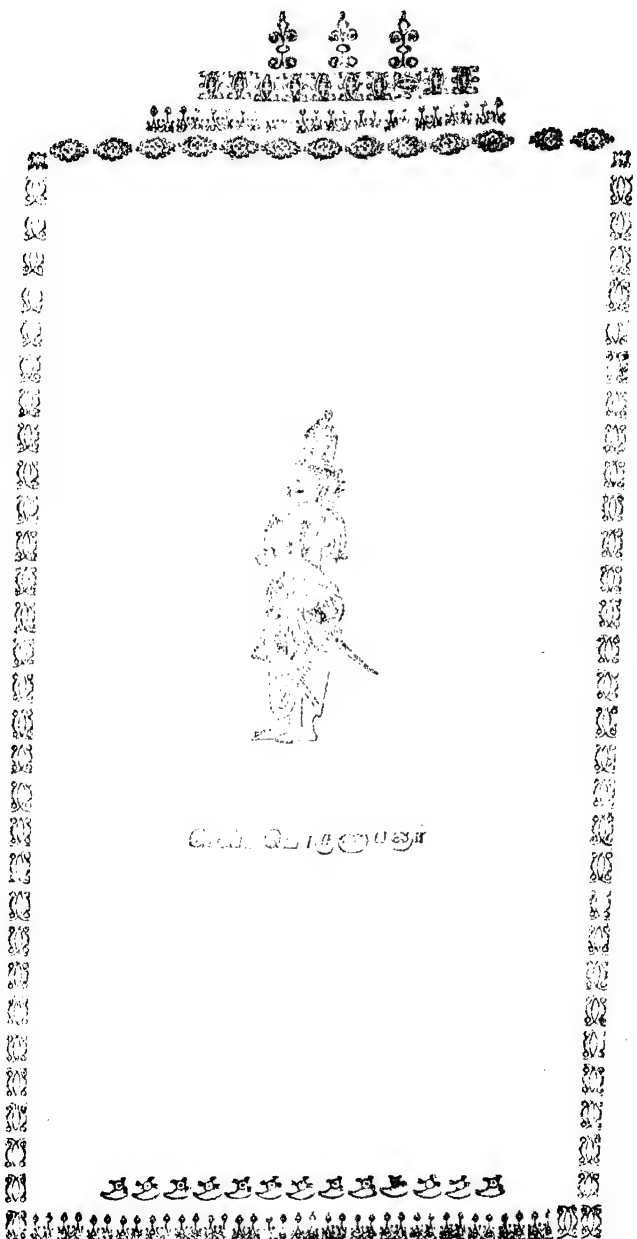

இனையான்றன்குடிபென்னும் பட்டினத்தில் ருத்திரர்குலத்திற் பிறந்தவர்
மாறநாயனார், இவா சிவபணியிடை சிலாக்கியமும், திரளானபாக்கியமும்,
சத்தியவாக்கியமும். சிறந்தயோக்கியமும், விரதமாகக்கொண்டவர், மே
லுஞ் சிவனடியார்களுக்கு அன்னமுஞ் சொன்னமுன் கொடுக்கிறவர் பி
லம் பாவஞ் செந்நிறவர் சிவபத்தர்களுக்கும், தவமுத்தர்களுக்கும், ம
னத்திருந்தசெய்து விருத்தியாகக் குபேரனைப்போல் வாழ்ந்தாலத்தில்
சிதம்பரோக்கார் இவர்பத்தியின் சத்தியறியும்படிக்கு நித்தியதரித்திரமு
ண்டாக்கினார். அதனால் பாக்கியசாயிருந்தவர் அபாக்கியரானார், ஆகியுஞ்
செல்வமுன்ன ஓலம்போலவே சிவனடியார்களுக்கு விருப்பத்தின்படி
வேண்டியவைகளைக்கொடுத்துக் கடன்பட்டி முடன்பட்டிக்குக் கொடுப்பொரு
வற்றும் எப்பொருளையும் விறற்றம் தளாச்சியில்லாது தருமஞ்செய்துவ
ரும்போது, மாரிக்காலத்தில் பகல்முற்றும் பொசிப்புக்கிடையாமல் இ
ராத்நிரியிலே நித்தனாயில்லாமல்கதவடைத்து இனையான் குடிமாறநாய
னாரும் இவர் பத்தினியாரும் வரித்திருக்கையில் அவாமி சிவபத்தர்போ
லத் திருவுருவெய்க்துத் தெருக்கதவைத்தட்டி யதைத்தார், இனையான்
குடிமாறநாயனார் கதவைக்கிறந்துண்டு எதிர்கொண்டு விட்டிலதைத்
துச்சென்ற, முன்னின்றவொழுது மழையிலேகனைத்துவந்த, சிவனடி
யார் திருமேனிபைத்துடைத்து அவனா ஓரிடத்திலெழுந்தருள்செய்த
மனையியானாப்பார்த்துச் சிவனடியார்பசித்துவந்திருக்கிறார் இவர்க்கமுது
படைக்க வேண்டுமென்றுசொல்ல, அவர்மனையியார்விட்டி லொருபதார்
த்தமுயில்லை கடன்கொடுப்பாருமில்லை, நம்முடையவயலில் விதைத்தி
ருக்கிற முனைகெல்லைத் தேவரீர்வாரிக்கொண்டு வருவீராகில், அதைவற
துக்குத்தி அரிசியாக்கி அன்னஞ்சமைத்துச் சிவனடியாருக கன்பாகப்

இளங்கோவன்

சாஸ்திரி

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

இனையான் குடிமாதநாயனார் சரித்திரம். ௨௩

படைப்போமென்றார்; இதைக்கேள்விப்பட்ட இனையான் குடிமாதநாயனார் நெல்லின்பூனையை வாரிக்கொண்டுவரப் பாதிராத்திரியில் வயலுக்குப் போய்ப்பொழுதின பெருமழைபொழிய அம்மழையிலேனேந்து சிவபத்தனாந்நேந்து கூடையைத் தலையிற்கவிழ்த்துக்கொண்டு அறுபவரிதானத் தால் தம்முடையவயலைக்கண்டு தண்ணீரின்மேலே மிதந்தநெல்லைக் கையாற்கோல்வாரிக் கூடையிற்போட்டுச் சரத்திற் சுமந்துகொண்டுவந்தார்.

இவர்வருகைக் கெதிர்பார்த்திருந்த மனைவியார், கூடைநெல்லையாங்கிச் சேறுநீக்கக்கழுவி அடுப்பில் நெருப்பைமூட்டி விழுகில்லையென்று சொல்ல இனையான் குடிமாதநாயனார் விட்டிண்டேம் கூடாவரிச்சுக்கலை முறித்துக்கொடுக்க மனைவியார் அடுப்பில்வைத்து நெல்லித்துக்களைப்பதமாகவறுத்து தரிசியாக்கி ஆன்னஞ்சனமட்டும் கழியில்லையென்னக கணவனார் நன்செய்க்குப்போய் வந்தவருத்தம்பாராது புன்செய்க்குப்போய்ச் சிறுபூம்பயிர் பிடிங்கிக்கொண்டுவந்து கொடுக்க, கற்புடைய மனைவியார் வாங்கிச் சட்கவையிட்டுப் பலவகைக்கறிகளைச் சமைத்துத் தங்களை வர்க்குக்காண்பித்துச் சிவபத்தர்க் கமுதளிப்போமென்றுசொல்லக், கணவனார் நித்தினாசெய்யுஞ் சிவனடியார்முன்ட்பாய்கின்று, அடியேனை யொருபொருளாக எண்ணியவந்தகவாமி நித்தினாவிட்டெழுந்து பசியினைப்புத்திரும்படிக் கமுது செய்யுங்கொன்றுசொல்லச், சிவனடியாராகத் திருவுருவெடுத்தவசுத சவாமியானவர், உகமயவன்சமேதராய் இடபவாகனருடராய் எழுந்தருளிக் காண்கொடுத்து, இனையான் குடிமாதநாயனாரையும் அவர்மனைவியாரையும்பார்த்து, நீக்களிநுவரும் நம்முடையகைலாயத்திற் கெழுந்தருளிக் குபேரனுங்களுக்கு ஏவப்பணிவிடைசெய்ய இன்பங்களை யதுபவித்திருங்கொன்று, திருவருள்செய்தார். இநுவரும்பரம சிவனாபுட்கழிந்து மகிழ்ந்து துணிந்து பணிந்து பத்தியினால் முத்தி பெற்றார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்ப்பொருணாயனார் சரித்திரம்.

சேதிர்பர்க்கோவனார்மலாடமன்னர் திருவேடமெய்ப்பொரு ளாத் தெளிந்தசின்னத், நீதியினருடன்பொருதுதோற்றமாற்ற நெய்ஞ்சினமு ன்கொடுப்படைபுறிகழாவன்ன, மாதவர்போலொருமூலகொண்டனாதி

—

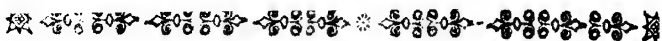
இராஜபத்தினியை மூன்று சிவனடியாரொன் றிவனடியில் விழுந்து மெய் பொருளநாயனா யெழுப்ப அந்ருபெழுந்து சிவபத்தொன்று ஆகமனிதப்படி வந்தனைசெய்து தேவரீர்வந்த தென்பாக்கயமென்றுசொ ல்ல, முத்தநாதன் பரமசிவனாருளிச்சொ யப்பட்ட வேதாசமசாத்தரம் உமக்கு போதிக்கக்கொண்டவர்க்கென் னன்றுசொல்ல மெடப்பொருளநா யனார் சுவாமி இனாகவிட எனர்கென்னபாக்கியமிருக்கிறது ஆகமசாத்தர த்தையவிழ்த்து அதன்பெ ருளை யருளிச்சொ யுங்கொன்ன, முத்தநா தன் அரசனே உரமுடைய பட்டத்தரசியிலொமல காமிடவரும் லேரிட த்திருந்தால்சொல்லவேண் ளன துசொல்ல அரசனரசைய அந்தப்புரம்

மெய்ப்பொருள் நாயனார் சரித்திரம். ௨௫

நிற்குச்செல்லென்ன அரசிசென்றபின் | அரசன்முத்தநாதனையாசனத்தி
ல்லைத் தாகம்பொருளை யருள்செய்யுமென்றார், அவன்புத்தகமவிழ்ப்
பதுபோல மூட்டையையவிழ்த்து, ஒளித்துவைத்திருந்த உடைவாளையெ
டுத்து வணங்குகின்ற மெய்ப்பொருள்நாயனரைத் தானினைத்தபடி வெட்டி.
னான், இராஜாவானவர் அவன்செய்தகுற்றத்திற்குப் பதில்குற்றஞ் செய்
பாமலும் வையாமலும் வணங்குகின்றார், தத்தனென்பவன் முத்தநாதனை
வானானுளி வெட்டப்போனபோது முன்வெட்டுப்பட்டுத் திரஞ்சிந்தநின்ற
மெய்ப்பொருள்நாயனார் நம்மையாட்கொள்ளவந்த சிவபத்தாவெட்டா
தேயென்று தடுத்துக் கீழேவிழுந்தார், விழுந்தவாசனாத் தன்கையாற்றா
ங்கி அடியேன்செய்யவேண்டுங் குற்றேவல்லாதென்றுகேட்ட, அரசன்சி
வபத்தனா யாவருந்துன்பப்படுத்தாம லிருக்கும்படி அவர்விட்டிறங்கொ
ண்டபோய் விட்டுவா வென்றுசொல்லத் தத்தன் அவனை யழைத்துக்கொ
ண்டிடுவாகையில் இராஜாவையுடைவாளினுற்றத்தைய முத்தநாதனைக்கொ
ல்ல அரசன்மணக்காலத்தார்கள் புறப்பட்டார்கள்.

தத்தன் எதிர்த்தவர்களைப்பெல்லாந், தடுத்துச் சிவபத்தனாக்கொல்லக்கூ
டாதென்று அரசன் கட்டளையிட் டிருக்கிறாரென்ன வந்தவர்கள்விலகிப்
போகத் தத்தன் சிவனடியாராகவந்தவனை யழைத்துக்கொண்டு யிழைத்
துபோம்படி பட்டனாத்தைக் கட்டக்கவிட்டுவிட்டு மெய்ப்பொருள்நாயனா
ரிடத்துக்குவந்தான். வந்த தத்தனரசனைவணங்கி என்னொண்டவனோ, உம்
முடையகட்டளைப்படி சிவபத்தர்க் கிடையூரில்லாமல் விட்டுவந்தேன் எ
ன்றுசொல்ல, அரசன் தத்தனைப்பார்த்து எனக்கு நல்லுதவிசெய்தாயெ
ன்றுசொல்லி, அரசானுதற்குத் தக்கபிள்ளைகளையழைத்துச் சிவசிந்தை
மறவாநிருங்கள் திருநீற்றிலன்புலையுங்கள், சிவனடியாருக்குதவிசெய்யு
ங்கள்; என்று நடேசனாத் தியானம்பண்ணினார், தியானித்தபிரகாரம் பர
மசிவனார்காட்சிகொடுத்துத் தம்முடைய திருவடித்தாமமாகளில் சேரும்
படி நித்தியங்களாகும்படி திருவருள்செய்தார், மெய்ப்பொருள் நாயனார்
அப்படியே சிவபத்தம்பெற்றார்

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விறன்மிண்டநாயனார் சரித்திரம்.

விளங்குகிருர் செங்குன்றார்வேளாண்டொன்மை விறன்மிண்டர் திருவாரூர்மேஷ்வரனில், வளங்குலவுதொண்டரடிவளங்காதேகும் வன்றொண்டன்புறகவளைவலியவாண்ட, துலங்குசடைமுடியோனுப்புறகென்றன்பாற் சொல்லுதலுமவர்தொண்டத்தொகைமுன்பாட, வளங்குளிரவுதொன்றாதனலண்ண லுவகைதரவுயர்களைத்துறோங்கினுறோ.

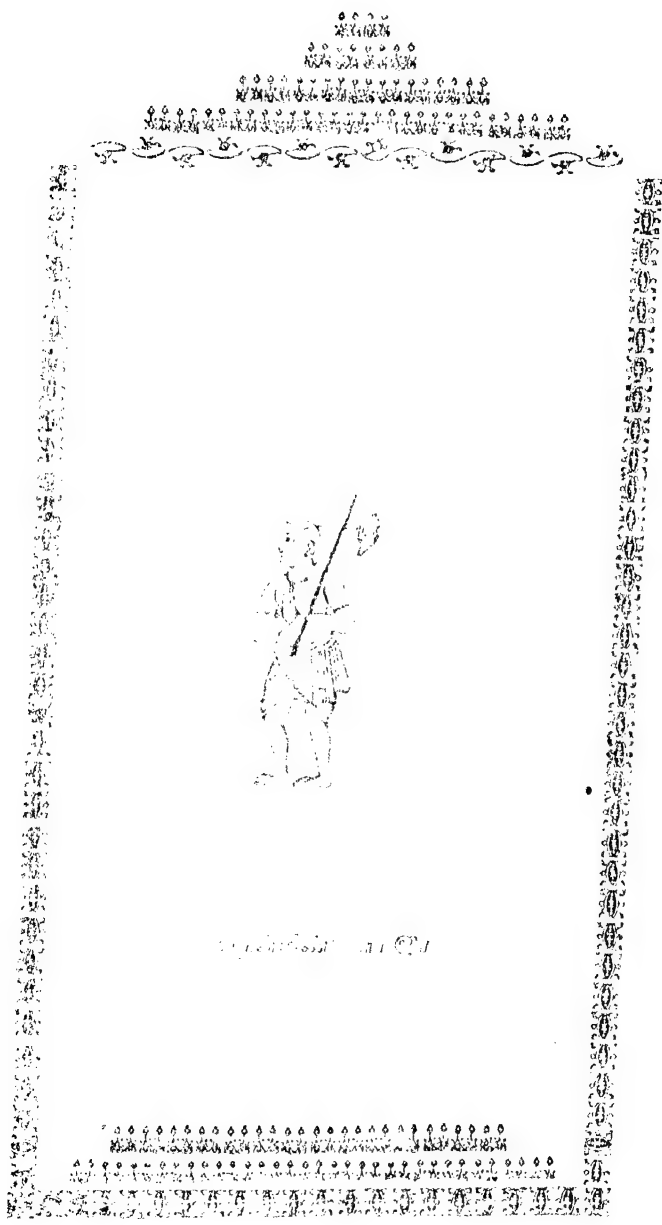
0

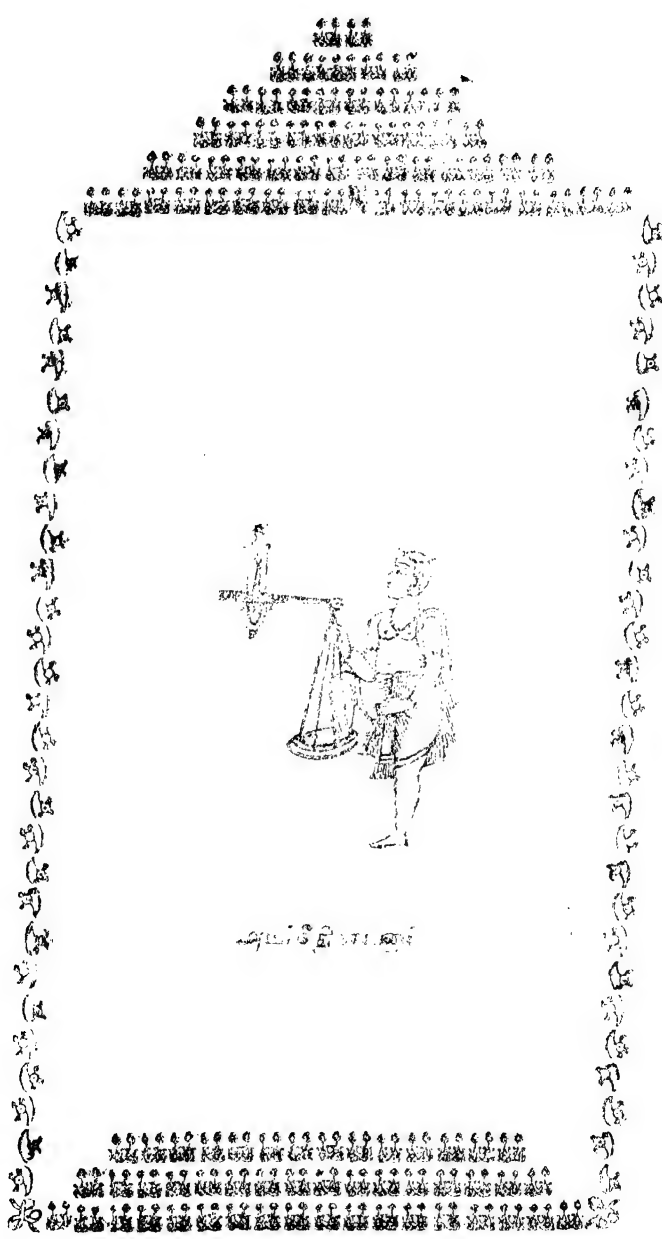

பலேநாட்டில் செங்குன்றார்நிலிருக்கும் வேளாளகுலத்திற்சிறந்தவர் துண்மார்க்கமெல்லாந்துறந்தவர், நன்மார்க்கத்திற்சிறந்தவர், சிவநேசர்க ளிடத் தன்புகொண்டவர், தவமேபெரிதெனக்கண்டவர், விறன்மிண்டநாயனார் சாம்பசிவமூர்த்தி எழுந்தருளிய கோயில்களிலும் திருத்தொண்ட றொழந்தருளிய திருக்கூட்ட வாயில்களிலுஞ் சென்று நின்று ஆன்போடி வணங்குகின்றவர் இன்போதிதருமத்திற் கிணங்குகின்றவர் இவர்பலதல ம்களையுங்கண்டு தரிசனகொண்டு சோழதேசத்தைக்கடந்துநடந்து திருவாரூரில்வந்து தேவாசிரியமண்டபத்தில் திருக்கூட்டத்தவணங்கி யி ணங்கித்திருக்கரத்திலேவாளேந்திக் காத்துநிற்கும்காலத்தில் சுந்தரமூர்த்திகவாமிகன் தூர்த்தவேடமாயவருகிறதை விறன்மிண்டநாயனாராண்டு தேவாசிரிய மண்டபத்தின் திருக்கூட்டத்திலவந்து கலந்துகொள்ளாமல் ஒருவகையாகநினைத்து ஒதுங்கிப்போகின்றதைப்பார்த்து, சிவனுக்கும்புறம்பு சிவனடியாருக்கும் புறம்பென்றுசொல்லி உலகத்தார்மதிக்கவுந் துதிக்கவும் பெருந்தன்மையடைந்து சைவசயத்திலிருந்து திருநீற்றி னையுந் பெருத்திராசுரத்தினையு மணிந்து சிவபத்தரைப்பணிந்து பரமசிவனது திருவடிநீழலிலே சிவகணங்களுக் கதிபதியாய் வாழ்த்திருக்கும் பேறுபெற்றார்.

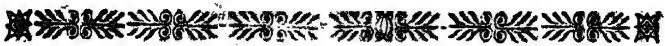
திருச்சிற்றம்பலம்.

सत्यमेव जयते

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அமர்ந்திராயனார் சரித்திரம்.

பழையானாவணிகரமரீதியார்பாற் பரவுசிமுழுநீவடிவாய்ப்பயிலு
நல்லூர், குழைகாதர்வந்தொருகோவணத்தைவைத்துக் கொடுத்ததனையெ
டுத்தொளித்துக்குளித்துவந்து, தொழிலாருமதுவேண்டிவெகுண்டுநீரித்
துலையிலிங்கோவணமேர் தூக்குமென்ன, வெழிலாருப்பொன்மனைவி பி
ளஞ்சேயேற்றி யேறினர்வானுலகுதொழுவேற்றோ. 0

சோழதேசத்தில் பழையாறைப்பதியில் வணிகர்குலத்தி லவதரித்
தவர், அளவில்லாச்சம்பக்கைப்பெற்றவர், ஞானநூல்களெல்லாம் கற்ற
வர், நவமணிகள்முதலிய வியாபாரம் பண்ணுகிறவர் சிவதொண்டர்கள்
பாதங்களைச் சிவதையி லெண்ணுகிறவர் சிவன் நிருப் பாதங்களைப் ப
ணிகிறவர், தருமஞ்செய்யத் துணிகிறவர், சூறைவில்லாமல் வாழ்கின்ற
வர், பெரியோர்களைக்கண்டு தாழ்கின்றவர், அமர்ந்திராயனொன்னுந் தி
ருநாமமுடையவர். இவர்களுக்க்தொண்டர்களுகு அன்னவஸ்திரமுதலிய
னகொடுத்து அவர்களைவழிவிடுத்து வாழுகளிலே திருநல்லூரொன்னுந்த
லத்தில் கைலாயபதிக்குடந்த திருவிழாவைக்கண்டு மகிழ்கொண்டுதோ
த்திரஞ்செய்து அவ்வுரிலே தமமாங்கட்டப்பட்ட பட்டத்திலே தாமுந் தம்
மினத்தாரும் போய்ச்சேர்ந்து அடியாக்கோடு களிகூர்த்து யாவர்க்கும்
அன்னதானஞ்செய்து மகிழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியும் அடைந்திருக்கையில்
திருநல்லூரி லெழும்புதருளிய பரமசிவனுர் பிராமணப்பிரமசாரி திருவுரு
வெடுத்துத் தருப்பையுந் திருநீற்றுப்பட்டையும் ஒரு தண்டின்மேற்கட்
டய விரண்டுக்கோவணமுக்கொண்டு அமர்ந்திராயனார் பத்தியைப்பரிசோ
திக்க அவரிடத்திலவந்தார், அமர்ந்திராயனார் பிரமசாரியாகவந்த கவர்யி
யைப்பார்த்து எதிர்பென்றுநின்று அன்போடுபணிந்து இன்போடுதுணி
ந்து வேதத்தின்முதலே, விற்பனக்கடலே, யான்செய்யுந்தவமே, யாவர்
க்குஞ்சிவமே, தேவரீர் திருவடிகளை இங்கு நான்காவப்பெற்றது என்த
வத்தோர்செய்த புண்ணியந்தானென்று வந்தவரையுள்ளையழைத்து விற
திருக்கச்செய்தபின் பிராமணப்பிரமசாரியார் அமர்ந்திராயனோடீர் அன்
ள்ளவொன்றுந் சிவபத்தொன்றுந் திருத்தொண்டருந் கழுமசளிப்பவ
ரொன்றும் கோவனுமுதலிய வத்திரங்கள் கொடுப்பவரென்றுந் சேகர்விப்

பட் மெயிடத்துவந்தோமென்றுசொல்ல அமரீதிராயனார் சுவாமி, சுத்த ம்பொருந்திய இம்மடத்திலே பிராமணர்கள் போசனம்பண்ணும்படிக்குப் பிராமணர்களே சமையல்செய்கிறது ஆகையால் தேவரீரும் இங்ஙனம் திருவமுது செய்யவேனுமென்றுவணங்க, பிராமசாரியார்சம்மதித்து நான்காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்து வருகிறேன் இந்தக் கோவணத்தைப் பதனப்படுத்திவைத்திருந்து நான்வந்தவுடனேதாருமென்று தண்டிற்கட்டியிருந்த ஒருகோவணத்தை யவிழ்த்துக்கொடுத்தார்.

அமரீதிராயனார் வாங்கிவிட்டில்வையர்து ஆண்டவரோ விரவிலீராமுவாருமென்றார், சுவாமியுங்கொடுத்த கோவணத்தை மாயமாக்கிக் கா வேரியிலே ஸ்நானஞ்செய்து மழையிலேநேந்து மடத்திற்குவந்து அமரீதிராயனரைப்பார்த்துக் கோவணந்தாருமென்றார்.

அவர்போய்வைத்தவிடத்திற் பார்க்கக் கோவணமில்லாமையால் விட்டுப் பலவிடங்களிலுந்தேடினார் தேடியுங்காணாமையால் வாடினார், அமரீதிராயனார் கிழிபடாமல் நெய்யப்பட்ட கெடபினமொன்மெடுத்துச் சுவாமியிடத்துவந்து என்னுண்டவரோ தேவரீர் தந்தகோவணம் வைத்தவிடத்திற் காணாமற்போயிற்று வதில்கோவணங் கொண்டுவந்தே னதையவிழ்த்து இதைச்சார்த்திககொண்டு என்குற்றத்தை மன்னித்தருளவேண்டுமென்று வணங்குகிற்கப் பிராமணர்கண்டு கோபங்கொண்டு அமரீதிராயனாரோ, உமதுதரும நன்றாகவிருக்கின்றது, இன்றுகொடுத்த கோவணத்தை மோசஞ்செய்தாய், சிவனடியார்களுக்குக் கோவணங்கொடுக்கிறேனென்று பேர்வைத்துக்கொண்டுவந்த பரதேசிகள்கோவணத்தைக் கிரிகித்துக்கொள்ளுகிறாய், இதுநல்லபுண்ணியந்தான் என்றுசுவாமியெசொல்ல அமரீதிராயனார் நடுநடுங்கி அழுதுதொழுது சுவாமி, கோவணத்திற்குப் பதிலாகப் பட்டாடைகள் நவரத்தினங்கள் வெண்பொன்செம்பொன் இவைகளைத்தருகிறேன் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கொன்ன, ஓ, பத்தரோ, நீர்கொடுக்கிறேமென்றுசொன்ன பொருள்களானாலு மற்றையெவையானாலு நாம் உம்மிடத்தற் கொடுத்துவைத்திருந்த கோவணத்திற்குச் சரியானகோவணமிது இந்தக்கோவணத்தினுடைய எடைக்குப் பதிலாககிறுத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்றுசொல்ல, அமரீதிராயனார் சம்மதித்து ஒருதராக் கொண்டுவந்துநாட்டச் சுவாமிய்தண்டிற்கட்டியிருந்த கோவணத்தை யொருதட்டில்வைக்க, அமரீதிராயனார், மற்றொருதட்டிலே நெய்யப்பட்டிள்ள கோவணத்தைவைக்கச் சுவாமி தட்டுக்கீழேயிறங்க அமரீதிராயனார்கண்டு தாமதேதய பட்டாடைகோவணங்கள், நவமணிகள், வெள்ளிபெரன், வெண்சலம், திரவியமுதலானவை யெல்லாமவைத்துக் கோவணத்திடைகாதுச் சரியாகுமெய்யால் சுவாமி எவியேன் பொருளெல்லாமவை

வெட்டுசெய்துவருங்காலத்தில் ஆங்கிலேயத்தலைமுள் தருளியகவாயிக்குச் சிவகாமியாண்டார் என்கின்றவொருவர், அத்தியந்தபத்தியுடனே அகமல ரீந்து முகமலர்த்து மலர்கொய்து பூக்கூடையிற்பெய்து திருமலைகட்டிச் சுவாமி திருமுடிக்கும் திருவடிக்கும் சார்த்தவேண்டிமென்றுவருகையில் கருணாப்பட்டணத்தில் புகழ்ச்சோழருடைப் பட்டவர்த்தன யானையான து மகாநவமிக்கு முன்னாலையிலே திருவிழாநடக்கும்வேளையிலே காவே ரியிலேநீராடித் கடுவேகமாகவோடி மதமீறிப்போம்போது சனக்குமுன் னேபோகிற சிவகாமியாண்டாராகக் கண்டி அடர்ந்து தொடர்ந்து அவர்திருக்கையிலிருக்கும் திருப்பூங்கூடையைப் பறித்துமுறித்துச் சிதறும்படிபடித்தது,

சிவகாமியாண்டார் உதைக்கண்டிகோபித்துச் சாபித்து அடிக்கப் பிடிக்கத்தொடங்கினார். இவர்விருத்தாப்பியரானவால் ஓடுதற்குச்சத்தியிலல்லாமல் கீழேவிழுந்து எழுந்து சிவனைக்குறித்துச் சிவபெருமானே, தெனிட்டாததேனே, கருணாதேயே, கைலாயபதியே, கற்பகத்தருவே, காணருமுருவே, எளியனைக்காக்கவேண்டும் கிருபைக்கண்ணோகவேண்டும் என்று சிவகாமியாண்டார் முறையமிட்டவார்க்கையை எறிபத்தநாயனர்கேட்டுச் சுவாமி உம்முடையமனதிற்கு வருத்தஞ்செய்தயானையை கடுகொன்று கீழேதள்ளவேனென்று மழுவாயுதத்தையெடுத்துவந்து முன்னிற்கச் சிவகாமியாண்டார் எறிபத்தநாயனரோ மதங்கொண்டயானைப் பூவைப்பிடுங்கிச் சிதறி பிவ்விதியிற்போயிற்பென்றுசொல்ல எறிபத்தநாயனர் யானையைப்பிடிப்பேன் மடிப்பேன் என்றுசிறீமீரியானையைக்கிடமிடினார். மழுவாயுதத்தால் அதன் துதிகையைவெட்டினார்,

வெட்டுப்பட்டயானை மலைபோலச்சாய்ந்தது சாய்ந்துமாய்ந்தது யானைப்பாகரிருவவையும் யானைப்பக்கத்தில்வந்த குத்துக்கோற்காரர் மூவரையும் போரில்வென்றார் வென்றுங்கொன்றார் இதைக்கண்டவர்கள் புகழ்ச்சோழருடைய அரண்மனை வாயிலாளரிடத்திற்குச்சென்று உங்களரசனுடைய பட்டவர்த்தன யானையையும், பாகைகோடைவவையும், ஒருவன் கொன்றானென்றுசொல்லக் காவலாளர்கேட்டுச் சோழராசனாக கறிவிக்கப் புகழ்ச்சோழர் இச்செய்தியையறிந்து திரோகம்பதைக்க யானையைக் கொன்றவர்களைச் சிதைக்க அரண்மனையைவிட்டுப் புறப்பட்டவளவில் சதுரங்கசேனைகளும் அரசனைக்குழந்து தாழ்ந்து அஸ்திரசஸ்திரங்களுடனே முன்னை மகிண்ணம்போக வாத்தியங்கள்முழங்கப் படைகள் வெற்றிச்சத்தமலமுங் இராஜனுனவர் யானையிறந்த போர்க்களத்தில்வந்து மனவொது எறிபத்தநாயனரைப்பாடித்து யானையைக்கொண் வய்யறகர்

னானக்கேட்க, அங்கிருந்தயானைப்பாகர் எங்காரண்டவரோ, இங்குந், பின்
ன்ற எறிபத்தநாயனாரோ, கொன்றொன்றார்கள்.

அரசன் குதிரையைவிட்டிறங்கி, இச்சிவபத்தர்க்கு யானையெவ்வாறு
ற்றஞ்செய்ததோ, அதனும் கொன்றொன்றொண்ணிச் சதுரங்கசேனையு
ளையும் விலகப்பண்ணி இணங்கி வணங்கி மதித்துத் துதித்துநன்று எறி
பத்தநாயனாரோ, யானைசெய்ததும்மற் திராவிட்டாலும் தங்கள் கோபமாரூ
விட்டாலும் எளியனையதைபுங்கள் சிதையுங்கள் என்று சொல்லி நிழை
யில் எரிபத்தநாயனார் புகழ்ச்சோழனோ உம்முடையயானையானது சிவகா
மியானாண்டாரென்கின்ற சிவபத்தர் திருப்பூமாலே கடையையப்படுங்கள்
சிதறப்பண்ணியது. அதனால் பரமசிவனாகுந் பூசைவேளைக்குத்திரு
மாலையல்லாமற்போயிற்று இக்கொடியவினையெய்தயானையை நானேகெ
ன்றேனென்றார் புகழ்ச்சோழர் எறிபத்தநாயனார்க்கி எனனாண்டவரோ, யா
னையெய்தகுற்றத்திற்கு யானையும்பாகரும் இறந்ததுபோதாது, நானுமக்
குற்றத்திற்குப் பலியானால் ஒப்பாயிருக்குமென்று சொல்லித் தம்முடைய
உடைவானேஅருவி எறிபத்தர்க்கையிற்கொடுக்க, எறிபத்தநாயனார். அர
சர்பத்தியும் யுத்தியுங்கண்டு கொண்டு தமது உயிரைவிடுவிக்க வானை
ங்கி ஒங்கித் தன்கழுத்தில்வைக்க, அரசர் எறிபத்தர்கைவானோடுபிடிக்க
எறிபத்தநாயனார், அரசர்திருவடிகளைத் தமதுமுடியில்வைத்து, வணங்
கிப்பணிய அரசரும் எறிபத்தநாயனார் திருவடிகளைத் திருமுடியிலினங்
கிப்பணியப் பரமசிவனார் திருவுள்ளத்தறிந்து அவர்திருவருளால், ஆகா
யத்தில் அசரீரிவாக்கொன்று பிறந்தது.

உடனேபோககோடு யானையுமெழுந்தது எறிபத்தநாயனார் புகழ்ச்
சோழனாப்பார்த்தார், அப்பொழுது தேவர்கள் பூமாரிபொழீர்தார்கள் இ
ருவரும் அசரீரிவாக்கைத் துதித்தார்கள் சிவகாமியாண்டாருடைய திரு
ப்புகுதுலையில் மலர்களிறைந்தன, அதுகண்டு சிவகாமியாண்டாரும்
துதித்துநின்றார்.

பாகர்கள் யானையைநடத்திப் புகழ்ச்சோழரிடத்தில் வந்தார்கள். எ
றிபத்தநாயனார், புகழ்ச்சோழரை யானையின்மேலேறென்ன அரசரேறிய
ரண்மனைச்சென்றார் சிவகாமியாண்டாரும் போய்விட்டார், எறிபத்தநாய
னார், சிவகாலஞ் சிவனடியாருக்குத் திருத்தொண்டுசெய்திருந்து பின்பு
கையாஞ்சேர்த்து, பிறவித்துன்பந்தீர்த்து சிவகணங்களுக்குத் தலைவராக
விற்றிருக்கும் பேறுபெற்றார்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

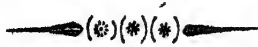

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏனாதிநாயனார் சரித்திரம்.

ஈழக்குலேச்சான்றொயினனார்வா மேனாதிநாயனாரைவனிற்றைத், தாழ்த்தொழுமரபார்படைகளாற்றும் தன்மைபெறுவரிசூரன்சமரிற்றேற்றம், வாழ்த்திருநீறுசாகதக்கண்டு மருண்டார்தெருண்டார்வைவாள்விடார் கோர், விழக்களிப்பார்போனின்மேயாக்கை விடுவித்தார்சிவனருளே மே வினாறே.

0

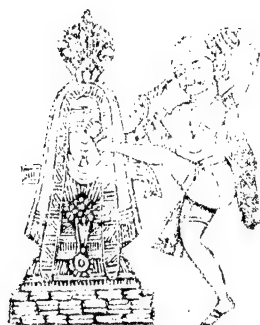
— 0 —

புலிக்கொடியும், வெண்குடையும், ஆத்திமாலையுமுடைய சோழரா சாக்கள் அரசானும் சோளதேயத்தில் எயினனாரில் ஈழக்குலத்திலவத ரித்தவர், ஈழத்துறைகண்டவர், வாதவித்தைக்குரியவர், சான்றான ஏனா திநாயனார் திருத்தொலாழ்சிற்றம்பலவர், வாள்வித்தையில்வல்லவர், சிவன டியாருக்குதவிசெயபவர், அத்திரசத்திர வாளாயுதவித்தையை அரசாமு தலைய யாவர்க்குங்கறபித்தருளி அதனும் சீவனஞ்செயபவர், சத்துருக்க னும்புகழுமபடி வாழ்கின்றகாலத்தில் தம்முடையதொழிலில் பங்குபெற் றுக்கொள்ளத் தாயாதிமரபில்பிறந்தவனாகிய அதிசூரனென்பவன் வாள் வித்தையில் வல்லவனென்றும் தனக்குரிகராவ வுலகத்திலெல்லையென் றும் தன்னைமதித்துக் கெருவங்கொண்டு தன்னுடையதொழிலினது வரவு சுருக்கமாக ஏனாதிநாயனாருக்கே பெருக்கமாகக்கண்டு பொறுமையடைந் து தன்னினத்தாரோடு ஆலோசனைசெய்து ஏனாதிநாயனாரிடத்திற் போ ர்செய்யத்துணிந்து, தலைக்கடையினின்று அயரைப்போருக்கழைக்க ஏ னாதிநாயனார் சகலஆயுதங்களோடு யுத்தத்தற்குப் புறப்பட்டார்.

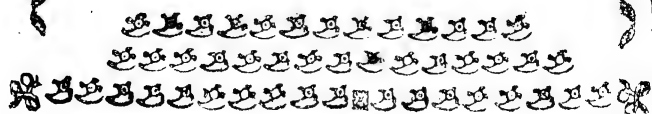
அதிசூரன் அவலோடுசண்டைசெய்து தன்சேனைகளையிழந்து தா னும் தேற்றேடிப்போனான். ஏனாதிநாயனார் தேற்றவன் காணியாட்சி யைக் கைக்கொண்டு சிவதொண்டிசெய்து வாழ்ந்தானாயிற் அதிசூரன் ஏ னாதிநாயனாரைப் போரில்வெல்வது தன்னுலாகாதென்றும் உண்மையாக ப் போர்செய்யப்போகாதென்றும், வஞ்சகஞ்ஞ்சுங்கொண்டு திருமேனி யெங்கும் திருவெண்ணிறபூசிக்கேடகத்தால்மறைத்துஏனாதிநாயனாரைப்

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

45201601472172(2)

பொதுவிடத்திற் போருக்குவாவழைத்து அதிகாலையில் இருவரும் வா
ருங்கேடகமுகம் கொண்டு எதிர்த்துப் போகையில் அத்தூரன்மேலே
போர்த்திருந்த போர்வைவைவாங்கிச் சிவனடியார்போடங்கொண்டுள்ள
றான், ஏனாதிராயனார்பார்த்துச் சிவனடியாரைக் கொல்வது தருமமல்ல
வென்று சைவானேயுங்கேடகத்தை யும் விட்டு வின்றார். அதுமூன் தான்
னைத்தபடிதன் கைவாளால் ஏனாதிராயனாரை வெட்டினான், கைலாயபதி
காட்சிகொடுத்து ஏனாதிராயனாரச் சிவலோசத்திலேசா ருப்பதவியை
யடையும்படிநூலாள் செய்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணப்பநாயனார் சரித்திரம்.

>*

வேடாதிமதியுதிப்பூவேந்தனான் விளங்கியசெய்துண் ணனார்கள்
னிவேட்டைக், காட்தில்லாய்மஞ்சனமும் குஞ்சிதருமலருங்காய்ச்சின
மென்றிடுதலையுங்காளத்தியார்க்குத், தோடருமென்பரிஸாறுதின் த்தள
வுமளிப்பச்சீறு சிவகோசரியு தெளிவழிப்புண்ணீ, ரோடவொருகண்
ணப்பியொருகண்ணப்ப கொழிகவெனு மருள்கொட ருகுதறின்றோ.

சிலந்தி பாம்பு யானே இவைபூசிக்கப்பட்ட திருக்களத்தி. தலத்
தில் உடுப்பூரொன்னுமுரில், வேடர்குலத்தில் அகிபதியாகிய நாகனெ
ன்பவன் எல்லாமிருக்கனாயுக் கொல்பவன், வில்விததையில் யாவனா
யும்வெல்பவன், தீவழிபிற்செல்பவன், கொடுஞ்சொல்சொல்பவன், இ
வன்மனைவிதத்தையென்பவன் இவர்களருவரும் பிள்ளையிலலாமையா
ல், சுப்பிரமணியர்கோயிலுக்குப்போய் பிள்ளைவேண்டுமென்று அதுத்
துக்கொண்டிருந்தார்கள், சுப்பிரமணியர் இவர்கள் செபத்தையுற் தபத்
தையுங்கண்டுகளிகொண்டு வேடர்குலம்விளங்க லுருபுத்திரனைத்தந்தை
யாருக்கருளிச்செய்தார். அவர்திருவயிற்றி லொருகுழந்தைபிறத்தது. நா
கன் குழந்தையையெடுத்தா முத்தங்கொடுத்துப்பாடினான். ஆங்கத்தக்
த்தாடினான். வேடர்கள் பிள்ளைகளைத் தண்ணன் என் டு நாமகரணஞ்சு

ட்டிஞர்கள் பலவகை மாராணங்களும் பூட்டிஞர்கள், பூசனைக்குத்தக்க வாசனை மலர்களைக் சுப்பிரமணியருக்கணிந்து பணிந்தார்கள்.

பின்னே பிறைபொலவளர்ந்துவருகையில் வேழிவர்குலம்பெருகையில் குழந்தைபுலிவாயிறகையைகீட்டி, நாகன் தழைக்கொண்டு இனியிப்படிச் செய்யாதேயென மடிக்கப் பின்னே தண்ணீர்போலக் கண்ணீரவிட்டழத்தாப்துடைத்துவளர்க்கும்போது பின்னேபலகுலம்புசெய்துகாட்டி நற்புருது மிருகங்களையோட்டிக் கூட்டிப்பிடித்தடித்து வெட்டிக்கட்டிக்கொண்மிவரும். அதுகண்டு தாய்தகப்பன்மார் மகிழ்ந்து புசுழ்ந்துகொண்டார்கள். நாகனும் திண்ணப்பொன்னும் கண்ணப்பருக்கு விவ்விந்தையாரம்பமென்று தண்ணினத்திற்கு மழைச்சுனத்திற்கு மாணனுபவிவிக்க இனசுவைகள்வந்தார்கள். கணதனங்களைத் தந்தார்கள். நாகன் விட்டில்பசித்தார்கள் யாவருந்தேனுந்தினைமாவும் புசித்தார்கள். வாதியமுழங்கினார்கள், கவமணிகளைத் தானம்வழங்கினார்கள். ஆயுதவித்தைகைக் கண்ணப்பசுவாமிக்குப் படிப்பித்தார்கள். வில்லம்புகளைப்பிடித்தார்கள். கண்ணப்பர் தனுர்வேதத்தை ஆசிரியரிடத்துப்பெற்று விதிப்படிசெய்து, அதில்பயிற்சியு முயற்சியுமடைந்தார்.

நாகன் பலமலைகளிற் சிலையெடுத்துவேட்டையாடிக் காட்டைக்காத்துவருகாரி லொருநாள், வேடர்களெல்லாருஞ்சேர்ந்து உளிகூர்ந்துதங்களுகுலத்திலுக் கதிபதியாகிய நாகராசனிடத்தில்வந்து எங்களாண்டவரோ, நாடமுடையகுறிச்சிகளில், யானை - யாளி - சிங்கம் - புலி - பன்றி - காடிகடமை - மாள் - காட்டுருமை - முதலிய மிருகங்கள் பலனையழிக்கின்றன அவைகளைபிடிக்க உமடிக்கவும் அம்பெய்யவும் உயிர்க்கொலைசெய்யவும் வேட்டைக்கெழுந்தருளுஞ்சுவாமியென்று சொன்னபோது நாகன் என்ஞலவேடர்களோ குறிச்சிநாடர்களோ எனக்கு வல்லமையில்லாமையாலும், மலையாளுகைக்குப்புத்திசெல்லாநாயாலும்வா லிமமானது கில்லாமையாலும்விருத்தவயதினால் யானென்றையும்கொல்லாமையாலும்என் அரியதிருமகனாகிய திண்ணனை உங்களுக்கு இராசனாகப்பட்டங்கட்டுவிக்கிறேன் அவனைக்கொண்டு மிருகங்களை வெட்டுவிக்கிறேன், நீங்களாவரும் அவன்கட்டளைப்படி கில்லுங்கள் அவனையே துணைக்கொண்டுசெல்லுங்கள் என்றுசொல்லிக் குறத்தியை அழைத்துக்குறிகேட்டுத் திண்ணனையோளுக்கெழு இராசனாகிக்கிணைநோக்கி அப்பாமகனை என்ஞலக்கொழுந்தே தப்பாமல் அரசாளென்றுவாழ்த்தினான். கண்ணப்பசுவாமிபிதாவினுடைய பாதாவிந்தங்களை மனதாளினினைத்து வாககாற்றுசுத்துக்காலத்தாழ்மணிந்து தேவர்திருவாக்குக்கு எதிர்வாக்கில்லாமல் நடப்பேன்என்றார்.

கண்ணப்பநாயனார்சரித்திரம் ௩௫

நாகன் பட்டணத்துக்குரிய உடைவாளையும் தோலுடையைக்கொடுக்கத் திண்ணனென்னுங் கண்ணப்பசுவாமிபெற்று உதயகாலையில் அத்திராச்சாலையில் சென்றுநின்று ஆயுதங்களையெடுத்து அனாயிற்றொழித்து வேடருடன்கூடி மிருகங்களைத்தேடிவேட்டையாடப்போயினார் திண்ணப்பநாயனாரும் வேட்டைக்காரரும்பற்பலமிருகங்களைக் கண்டதுண்டமபண்ணி பிணக்குவியலாகக் குவித்தார்கள். கணக்கில்லாமல்வித்தார்கள் வெட்டையிலிளைத்துங் கொத்துங் வேடர்கள் பலதிக்கிலுமோடினார்கள் மிருகங்கூட்டங்களைத்தேடினார்கள் - தேடுவோரில் கண்ணப்பசுவாமிக்குமுன்னே ஒருபன்றிவந்தது அவர் அம்பாவினோர்த்து அப்பன்றியைத்தொடர்ந்து கண்ணப்பர்செல்லுமாபோது யாவருமவழிதெரியாமற் புகுந்தார்கள் நானும் காட லும் அவர்நடந்தத் திருவடிமுற்றிகளைத் தெரிந்தோகா.

பன்றியுபவெருக்கத்தில் ஒருமரத்தினடியிலே நின்றது கண்ணப்பர் அதை உறைவாளினுறகுத்தொடர். நாணன் நண்டு ஓடிட்டனே சுவாமிகுத்தியபன்றி யாச்சரியமுடையதென்றான். இருவரும் சுவாமிபசுநமக்குண்டாயிருக்கிறது, இப்பன்றியைச்சொடுப்பொசித்துத் தாகந்தீர்த்த தண்ணீர்குடித்துப் போவோமென்றார்கள். கண்ணப்பர் தண்ணீர்நகுண்டென்றார் நாணன் இம்மலைப்பக்கத்தில் பொன் முகனியாறு இருக்கிறதென்ன-கண்ணப்பர் பன்றியையெடுத்ததுக்கொண்டு வாருங்கொன்று ஆற்றிற்சேர்ந்து, காடா இப்பன்றியைகட்டுவதைத்ரு-நானும்- நாணனும் இம்மலையில் சுவாமிசபககண்டு தரிசித்து வருகின்றோமென்று போய-காளத்திமலை யடிவாரத்திற்சேர்ந்துமகிழுகூர்ந்து உள்ளமுருகி அன்புபெருகி மலையின்மேலேறி முதற்கடவுளாகிய சுவாமியைக்கண்டுதிருமேனியையடைத்து இருகையாவினைத்துக் கண்ணீர்விட்டமுதார் பலதாமுந்தொழுதார். பின்பு நாணனைப்பார்த்து நாண, சுவாமிக்குநீர்வார்த்து மலர்சேர்த்துப் பூசித்தவர்யாரொன்ன அவன்முற்காலத்தி லுமதுபிதாவோடு நாங்கள்வருகையில் ஒருபிராமணன் இப்படிச்செய்தானென்றான் திண்ணனார் தாமுமப்படிபூசிக்க யோசிக்கலானார், மேலுங்குடி மித்தேவராகிய சுவாமியைக்குறித்து எனதுதெய்வமே, ஐயோ, இக்காட்டிலேதனித்திருக்குநீரோ, உமக்கிறைச்சிமுதலிய உணவு கொடுப்பாசில்லையெயென்று அன்பாலுருகி இறைச்சிக்கொண்டுவர விரும்புவார், சற்றுத்தூரம்போய் திரும்புவார் - சுவாமியைக்கட்டிக்கொள்ளுவார் - பசித்திருக்கின்றென்று துள்ளுவார் - பலதரமழுவார் - சிலதரந்தொழுவார் வலம்வந்துவிழுவார் அலமந்தெழுவார் - உணவுதரச்செல்லுவார் சுவாமி இதோவருவேன் வருவீவன் போசனந்தருவேன் தருவேனென்றுபன்வீட்டித்திற்சென்று நிற்கையில் காடன் நாணனைநோக்கி இந்நோர் தூ

மதமென்ன வென்றான், நாணன் திண்ணனார் கடவுளுக்கடிமையானான்
ன்று சொல்லிக் கொள்ள.

காடல் திண்ணனாரே என்ன செய்துவிட்டார் - ஏன் பயிச்சியங்கொ
ள்ளப்பட்டார் என்றதைக்கோமல் திண்ணர் பன்றியிறைச்சியையரிந்
து நல்லதைத்தெரிந்து அம்பலக்கோத்து நெருப்பிற்காய்த்து வெந்தப
தங்கண்டு உட்கொண்டு உருசிபார்த்துத்தீர்த்துக் கல்லைவைத்து அதிலி
றைச்சியவைத்து, மற்ற இறைச்சிகளைச் சிதறியுசறி வேடனாததுற
ந்து மறந்து சுவாமிக்குத் திருமஞ்சனமாட்டப் பொன்முகலியாற்றின்
சலத்தைக்கண்டு வாயினுட்கொண்டு புட்பங்கொடுத்துத் தமதுதலைம
லிலேதெடுத்து ஆற்றைநீங்கித் திருக்காளத்திமலையிற்சேர்ந்தார்.

காடலு நாடனுத் திண்ணனார் வெறிகொண்டார் இனிமம்மை யண்
டார் என்று இச்செய்தியை நாகராசனுக் கறிவித்துத் தேவராட்டியைக்
கொண்டு பைத்தியத்தைப் போக்குவோ நீக்குவோமென வேடர்களி
யாவருமபோனார்கள். இதுநிற்கத் திண்ணனார் காளத்திநாதரைப்பார்த்
துச் சேர்த்தனைத்துக்கொண்டு சிவகோசரியானொன்னும் பிராமணரால்
சார்த்தப்பட்டமலாகளைத் தமது செருப்புக்காலாலேகீழ்விழத்தள்ளி
வாயில்வைத்திருந்த நீண்ட அங்குசைக்காட்டினார் தமதுகாத்திலிருந்த ம
லர்களைத் திருமுடிக்குச்சுட்டினார்-கல்லையில்வைத்தமாமிச நல்லதென
க்காட்டினார். அன்புடன் திருவாய்க்குட்டினார் பகற்காலப் போயிற்று-இ
ராக்காலமாயிற்று - திண்ணனார் சுவாமிபருகில் மிருதங்கள் கிட்டாமலு
ம் வரவொட்டாமலும் விஸ்வைதநாங்கி உடைவானையோங்குகின்றார். சு
ண்ணப்பராசிப திண்ணனார் - விடியற்காலையில் அடர்ந்த சோலையில்
வாயிக்கு உணவின் பொருட்டு வேட்டைக்குச்சென்றார். சிவகோசரியா
ரும் சுவாமிசங்கிக்கு முன்மலர்முதலியன கொண்டு வந்துகின்றார் - அ
வர் சுவாமிக்குமுன் ஏன்புமாயிச முயிருக்கக்கண்டு அன்புகொண்டு மா
ரிப்படிச்செய்தார் என்றுவைதார் - இவரவ்விடத்தில் அசுத்தங்களைநீக்
கிச் சுத்தங்களாக்கிப் பொன்முகலியாற்றி ஸ்நானஞ்செய்து நன்மலர்
கொயது சுவாமிக்குத்திருமஞ்சனமாட்டி நன்மலர்குட்டி விதிப்படிபூ
சைமுடித்துச் சிவகோசரியாமுனிவா போய்விட்டார். திண்ணனார் வ
னவேட்டையாடி இறைச்சிகளைத்தேடிப் பாகமாக அனாமத்துச் சமை
த்துச் சுவாமிக்கு முன்போலப் பூசைபண்ணி அன்பாகவெண்ணிப்
படைத்துகின்றார். காளத்திநாதரும் அன்பாகத்தின்றார். இப்படி ஆ
றநாள் சுண்ணப்பர் செய்துவருகையில் சிவகோசரியார் வந்து சுவா
மி - தினமிப்படிச் செய்தால் மனமெப்படிப் பொருந்துமெனக் கு
றையோடு முறையிட்டுப்போக அவர்களுவில் காளத்திநாதர் எழுந்த
ருளிச் சிவகோசரியாரோ திண்ணனென்றோருபத்தன் என்னிடத் தன்

புள்ளவன் என்முடியிற்பூவை அவனடியினுற்றன்ளுகிறது சுப்பிரமணியர் மார்புமேலுந்தோள்மேலும் வினையாடுகிறத்திலுயிருந்த சுமரகவிருக்கின்றது. அவன்வாயாற்கொணர்ந்துவிடுந் தண்ணீர் ஆகாயகங்கையைப் பாரக்வினு மதிக்கமாகவிருக்கின்றது அவன் பென்றுதின்று படைத்தமாட்சிம் இருடிகளையாகப்பலிவையப்பார்க்கிலு மேலாகவிருக்கின்றது-அவன்வையைச்சொல்லச் செட ன்தன் னுலு முடியாது - கண்ணப்பனாகிய திண்ணன் செய்யுங் கிருத்தியங்களைச் செடிமறைவிலிருந்துபார்ப்பாயாக உனதுசந்தேகத் தீப்பாயாகவென்று திருவருள் செய்தார்.

சுவாமி திருவாக்கின்படி சிவகோசரியார் மறுகாங்கையிள்ஆசையோடு பூசைமுடித்துச் செடிமறைவி லொளித்திருக்கையில் திண்ணனார் வேட்டையாடி வாய்க்கினியணிதைச்சிகலோ இரும்பதந்தெய்து காலையிற்பெய்து சிவவிங்கத்தின்முன் வந்துகின்றார். அப்பொழுது சுவாமி சிவகோசரிமுனிவர்க்குக் கண்ணப்பர்சுவாமி னன்பைக்காட்டிம் பொருட்டுத் தமதுகிருக்கைகளில் ஒருகண்ணில உதிரஞ்சொரியக்காணப்பட்டார், இதைக் கண்ணப்பர்கண்டு சுவாமிக்கிப்படிச்செய்தவரயாரென்று கருங்களைமுறித்து செறித்துப் பல்லைக்கடித்துத் துடித்துக் கிழேவிழ்ந்து எழுந்து உருண்டிடுண்டு துக்கித்து வேட்டாட்களிப்படிச் செய்தாகக்ளா மிருக்க களிப்படிச்செய்தனவொவென்று திர்க்கெட்டு மோடித்தேடி யொருவருமகப்படாமையால் சுவாமிமுன்வந்து இருதயநொந்து கண்ணிலிருந்து வருமுகிரத்தைத்தொடைத்தார். பலமருந்து தேடிப்பார்த்துவார்த்தார் உதிரநிறகண்டில் ஸ்ரீபா. இவ்வென்ன தொல்லையென்று நிசாஸலி ஊனுக்கடனே மருந்தாமெனத் தன் கண்ணைப் பேர்த்துச் சார்த்துவேனென்று தமதுகையிலிருந்த அம்பிஞ்வேலும் ஹைக்கண்ணைச்சாத்தினார்.

சுவாமி ஒற்றைக்கண்ணிலு முகிரஞ்சொரியக்காட்டினார். அதுகண்டு திண்ணனார் பெருமகிழ்ச்சியுடனே தன்ஷிடக்காலேச் சுவாமிக்குப் புண்ணுன் கண்ணிற்குரியாகவைத்து - மற்றொருகண்ணையும் அப்பாற்பிடுங்கும்போது திருக்காளத்திநாதர் திருவாக்குக் கண்ணப்பா-கண்ணைப்பிழிவ்காதேயென்று பிறந்தது. பின்பு கண்ணப்பசுவாமி திருக்கரங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு கண்ணப்பர் எனதுவல்லப்புறத்தி லிருப்பாயாகவென்று காக்கிக்கொடுத்தருளினார்- சிவகோசரியர் மகிழ்ச்சியாகப் பார்த்திருந்தார் - தேவரும் பூமாரிபெய்தார்கள். யாவருந்திசெய்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

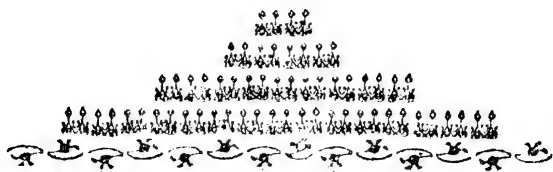
திருச்சிற்றம்பலம்.

குங்கிலியக்கலையநாயனார் சரித்திரம்.

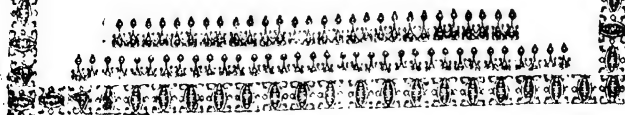
சீலமவிதிருக்கட லூர்கலையனார் திகழ்மறையோர் பணிவறுமையி
றையாமுன்னே - தாஸ்யைநெற்கொளவென்று வாங்கிக்கொண்டு சுவ
கையில்குங்கிலியத்தாற் சார்ந்தசெல்வர்-ஞாலநிகழ்திருப்பனந்தாணாத
ர்நேரோ நாபதியுந்தொழக்கச்சானயந்துபோதப்-பாலமுதமுண்டாரும்
ராகமெய்திப் பரிந்தமுதுசெயவருள்சேர் பான்மையாரோ.

சோழதேயத்தில் திருக்கட லூரென்னுந்தலத்தில் பிராமணகுலத்
தில்பிறந்தவர் வேதத்தில்சிறந்தவர் சிவனடியார்களைப் போற்றுகின்றவ
ர்-யாவர்வறுபமகளையுமாற்றுகின்றவர். மாயாபந்தங்களைத்தாற்றுகின்ற
வர்-உண்மையேசாற்றுகின்றவர்-குங்கிலியக்கலையநாயனார் என்னும்பெ
யர்பெற்றவர் திருத்தொண்டிசெய்யுற்றவர்- இவர் திருக்கட லூர்ச் சிவா
லயத்தில் பாமசிவனுக்குக் காலையுமாலையும் சாம்பிராணித்தூப மூட்
டுகிறவர் - கருப்பூரத்தீபமும் காட்டுகிறவர் - பஞ்சாக்கரத்தை மனதி
லேஜீட்டுகிறவர் - இந்நாயனார் பத்தியைச்சொதிக்கவும் அன்புநிலைமை
பேதிக்கவும் - வறுமைதொடர்ந்து வாதிக்கவும் உண்மையாகச்சாதிக்க
வும் - கைலாயபதிக்குத் திருவுளமிசூந்து துன்பமோங்க இன்பநீங்கச்
செய்தார் - ஆதலால் வறுமைப்பட்டும் பெருமைவிட்டும் - குங்கிலியக்
கலையநாயனார் சிவபணிவிடைகளைத்தள்ளவில்லை மனதிற்களங்கன்கொ
ள்ளவில்லை. நாளுக்குநாள் செல்வமெல்லாமொழிந்தும் பண்டமெல்லா
மழிந்துப்போகப் பசிமேலாக மக்களும்மனைவியுந் துன்பப்பட்டார்கள்
இவரிடத்துவந்தவினங்களு மத்துன்பத்திற்கெட்டார்கள்.

இப்படி இரண்டொரு பட்டினிகிடக்கையில் சிவபணிவிடையுட
க்கையில் நாயனார்-மனைவியார்-மக்கள். முதலானவர்கள் பசித்திருக்கிற
தைத்தெரிந்தும்-யாவர்க்கு மழுதுபடைக்கப்பரிந்தும் - னுதுதிருக்க
முத்தில் கணவனுல்தரிக்கப்பட்ட தாலியைஅவிழ்த்துத்தன்னாயகர்கை
யிற்கொடுத்துச் சுவாமி-இதைவிற்று நெல்வாங்கிவாருமென்றுசொல்ல-
அவர் நல்லதென்றுவாங்கிச்செல்ல-ஒருவர்த்தகன்-வாசம்விசும் சாம்பிர
ராணிபொதி எதிரில்கொண்டுவரக் குங்கிலியக்கலையநாயனார்பார்த்து வி
லைதீர்த்துத் தாலியைக்கொடுத்துப்பொதியையெடுத்துக்கொயிற்சே

சுந்தரேயக்கலையநாதர்

மானக்கஞ்சாநாயஞ்சரித்திரம் ௩௯

ர்த்துக்கட்டிகளைப்பேர்த்துச்சுவலிக்குப்பூஜைவேத்தியவேளையிலே
சாமபிராணித்துபமணக்கும்படிககாட்டிமுற்றதைப்பூசாநீரவியச்சாலை
யில்வைத்துப்பூட்டித் திருச்சந்தியிலே அன்புபெருகவும் அகமுருக
வும் கடவுளகிருபைதருகவும் பத்திமேற்கொண்டுவருகவும் இலச்சை
கீங்கி இச்சையோங்கியிருந்தார்,

திருக்கடவுரிலெழுந்தருளிய பரமசிவனார் திருவருளால் அளகூபு
ரித்தலைவனாகிய குபேரமுனைவன் தன்னுடையதிரவியங்களைக் கொண்டு
வந்து குங்கிலியக்கலையநாயனார்விட்டில், மேட்டில் அளவும்படி நெற்
குவியல்களையும்பொற்குவியல்களையும் அணிக்குவியல்களையும், மணிக்
குவியல்களையும் நிறைத்தான் - எங்குமிறைத்தான் - அன்றிராத்திரிராய
னார், பெண்சாதியும் பிள்ளைகளும் பசித்துநித்திரை செய்கையில் பரம
சிவனார்நாயனார்மனைவியார் செப்பனத்தில் செல்வநிறைந்திருக்கிறதெ
ன்றுசொல்ல. அம்மையார் மெல்லவெழுந்திருந்துபார்த்துப் பூரித்துக்
கடவுள்செயலென்றுவிசாரித்து நித்தனையிலலா வந்தனைசெய்து தன்க
ணவருக்குத்திருவமுது அமைக்கச் சமைக்கத்தொடங்கினார். சுவாமி த
மதுசந்தியிலிருக்கும் குங்கிலியக்கலையநாயனா ரிடத்திலும்போய் நாய
னாரோ நீர்பசித்திருக்கிறீர் பாலோடன்னம் பொசித்துவர வீட்டிற்குப்
போவென்றார்.

நாயனார் சுவாமியொற்படிக்கேட்டுக் கோயிற்பொற்படியில்நின்று ம
திதெரிந்து அதிபுரிந்து தமது திருமனையிலேநுழைந்து விழைந்துநாங்
குநிறைந்தசொத்துக்களையும், முத்துக்களையும், அணிகளையும் மணிக
ளையும்பார்த்தும், ஆசைநீர்த்தும், இல்வாழ்க்கைக்குத்தக்க மனைவியை
கோக்கிஇப்பாக்கியம் ஏதென்றுகேட்க மனைவி சிவனதுதிருவுளச்செ
யலென்னநாயனார்கேட்டுநற்பத்தியும் விற்பத்தியுமில்லாமல் உற்பத்தி
யான இந்நாயின்பொருட்டு இப்படிச்செல்வங்கொடுத்த கடவுளைப்ப
டித்துதித்துப்பாடத் திறமுடையவன் என்றுசொல்லிச் சிரமேற்கரம்
வைத்துத் தோத்திரம்பண்ணினார், மனைவிபார் கலத்தைச் சுத்திசெய்து
ஜலத்தைக்கொண்டு அன்னமுகவிய பதார்த்தங்களைச்சமைத்தும் பால்
தயிர்-நெய்-பழவகை- பணிகாரங்களமைத்தும் - சிவனடியார்களை உண்
னச்செய்தும் தாங்களுண்மும் வருங்காலத்தில்.

திருப்பனந்தான் என்னுந்தலத்தில் பூமிபுகழுஞ்சிவலிங்கசுவாமி
யானவர், சாயந்திருக்கக்கண்ணிசோழமகாராசன்விசனங்கொண்டு தன்
னுடையயானைகளையும், சேனைகளையுங்கொண்டு வடங்கொண்டுபூட்டித்
திடங்கொண்டிழுத்தும் இலிங்கஞ்சரிநிற்காமையால் இரவும்பகலும்அ
திவகிசனப்பட்டிருக்க, அவ்விசனத்தைக் குங்கிலியக்கலையநாயனார் க

சய

பெரியபுராணம்

எளிப்பட்டுத்திருப்பனந்தாளில் எழுந்தருளித் துன்பமடைந்துமிடை, ந்து நம்முடையகழுத்தில் இச்சையோடு கச்சைமாட்டிச் சுவாமி திரு மேனியிலும்பூட்டிவழுக்கில்லாமலிழுக்க, மகாலிங்கம் அமர்ந்துநிமிர்ந்த து, அசுரர்கூட்டங்கள் ஸுமாரிபொழிந்தார்கள். நர்கூட்டங்கள் சஞ்சலத்தினின்றொழிந்தார்கள் சேர்முகாராஜன் குங்கிலியக்கலையநாயனார் அடியைமுடியில்வைத் தாடிப்பாடினார், குங்கிலியநாயனார் அரசனைச்சாத் திரவிதிப்படி தோத்திரஞ்செய்தார், சோழமகாராஜன் சிலசந்திப்ப பணிவிடைகளைத் தெரிந்து புரிந்துபத்திசெய்து சித்திபெற்றிருந்தார்.

குங்கிலியக்கலையநாயனார், பாரசிலனார் இணையடிகளைத் துணையென்று பணிந்து சிலகாலம்போக்கித் திருப்பனந்தானை நோக்கி வந்துதிருந்தொண்டுசெய்திருக்கையில் சைவசமையக்கலையநாயகிய திருநாளை சமபந்தசுவாமியும் அப்பாச்சுவாமியும் எதிரில்வாக்கண்டுஎதிர்கொண்டு சென்றசீன்று நாயனார் இணக்கமாகவந்தனம்வணக்கமாகத்தந்தனம்எனச்சாற்றிப்போற்றி இருவனாயும் கல்லமுதுபடைக்க இல்லமதில் அழைத்து அகமுநங்கனித்துத் திருவழுதனித்துப்பூசித்துநேசித்துச்சுவகனதவாசித்து இநவாதிருபையும்பெற்றுப் பாரசிலத்தி லன்புற்றுத்தன்னொலியன்ருவனவு சிவாலயங்களுக்குப் பொற்பணி கற்பணிடத்திடுகாலங்கடத்தி எயிலாடிருக்கும் கயிலாயஞ்செர்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணக்கஞ்சாறநாயனார் சரித்திரம்.

*

கஞ்சகர்மானக்கஞ்சாறனார் சீர்க்காதன்மகள் வறுவைமணங்காணாதன் வஞ்சமலிமாவிரத்தலைவனாகி வந்துபுகுத்தவன் எனமகிழ்ந்து நோக்கிப், பஞ்சவடிக்காமென்னவநிந்துகீடும் பததொகிரமறைநதி ஹவன்பணித்தவாக்கா, வெஞ்சலில் வண்குழல்பெற்ற பேதைமாதையோர்பொம்முதவியருளெய்தினோ.

(1)

*

திருக்கஞ்சாறையில் வேளாளமரபில் உற்பத்தியானவர், தலைமைபெற்றுத்திய நிலைமதிருந்திய பாம்பனாரபுடைய, அரசர்களுக்கும்

மாணக்கஞ்சாமரது(1)

மானக்கஞ்சாறநாயனார்சரித்திரம். ௪௩

ரி யானவர்- மானக்கஞ்சாறநாயனார் இவர் பத்தியிலும் புத்தியிலும்- புத்தியிலும் - சத்தியிலுமிருந்தவர்- வல்லமையாவுக்குந்தருந்தவர் - சிவனேவல்லவன் அவனேநல்லவன் எனத்துதிக்கிறவர்- அடியார்திருவடிகளை முடிமேலேபதிக்கிறவர்-சிவபணிவிடைகளைவிடாதிருக்கிறவர். அவமானதொழில்களைத் தொடாதிருக்கிறவர். யாரொதைக்கேட்கினுந்தருகிறவர் - தரும மேன்மேலுஞ்செய்துவருகிறவர் - அளவீலாச்சம்பைதையுடையவர் - இந்நாயனார், தம்முடைய குலம்விளங்கப் பிள்ளையில்லாமையால் சிவனைக்குறித்து நன்மலர்பறித்துச்சாத்திரவிதிப்படிதோத்திரஞ் செய்தார். பூசைசெய்த அருமையினாலும் பெருமையினாலும் சுவாமிக்குண்டான திருவருளால் நாயனாரிடத்தில் அற்புங்கம்பு முள்ளமனைவியார்திருவயிற்றில் அழகெல்லாந்திரண்டிருவருக்கொண்டுஒருபெண்குழந்தைபிறந்தது. அதனால் மாதா பிதாக்களுடைய மனக்கவலையிறந்தது - குழந்தையைப்பாராட்டிச் சீராட்டித் தாராட்டிப் பணிநீராட்டிச் செழுமையாகவும் கொழுமையாகவும் வளர்த்தார்கள் அதுநற்பருவதாலத்தில் பொற்பணிகற்பணி யலங்கரித்து நல்லுடைமெல்லுடை தரித்துப்பாங்கிமார் குழந்துவரும்படி வாழ்ந்துவரும்போது, மானக்கஞ்சாறநாயனார் அருமைத்திருமகளை ஏயர்கோன் தம்முடைய குமாரனாகியகலிக்காமநாயனாருக்கு விவாகமுடிக்க விருத்தாகள்மணம் பேசுவந்தார்கள், மானக்கஞ்சாறநாயனார்வந்தவர்களுடன்கலந்து தன்குலமாகையால் நன்குல மென்று பெண்கொடுக்கச் சம்மதித்தார். விருத்தர்கள் இச்செய்தியை ஏயர்கோனையனாருக்குப்போய்ச் சொன்னார்கள். அவர்கேட்டிமகிழ்ச்சியடைந்தார்.

மானக்கஞ்சாறநாயனார், பூதேவியையும் சீதேவியையும் பழிக்கும் அழகுபொருந்திய மாணிக்கவிளக்கம்போன்ற தம்முடைய மகளுக்குத் திருமணமுடிக்கத் தன்னுடைய வீடெங்கும் நாடெங்கும் இச்சையோடு பச்சைப்பந்தவிட்டுப் பொற்பாலிகை பூரணகலசம் பொன்விளக்கு முதலியன பரப்பி யாவுஞ்ஹைவிலல்லாமல்நிரப்பிப்பெண்ணைத்திருமணக்கோலமாகச்சிங்காரித்து மனம்பூரித்துஇருக்கையில், பரமசிவனார் சிவதவமுனிவராகத் திருவுருவெடுத்தமானக்கஞ்சாறநாயனார் திருமனைக்குள்வர நாயனார் பாசமாகவுநேசமாகவும் முனிவரைப் பணிந்து திருவடியையமுடியிலணிந்து நிற்கையில் முனிவர் நாயனாரோ, கவியாணம் யார்க்கென்னநாயனார் தம்முடையமகட்கென்றுசொல்ல அவர் ஆசீர்வதிக்க நாயனார், மணக்கோலமானமகளை வரவழைத்து முனிவர்திருவடியில்வணங்கச்செய்தார். முனிவராகவந்தசுவாமி, பெண்ணின்சூந்த லழகைக் கண்டுமானக்கஞ்சாறநாயனாரோ, உம்முடையமகட்கூந்தலைக்கொ

மப்பிரானல் நம்முடைய பஞ்சவடிக்கயிற்றுக்குத் தக்கதாகவிறுக்கும் என்றுசொல்ல நாயனார் அததீயந்தபத்தியுடனே வானையுருவிக்கூந்தலைக்கொத்தாக அமுத்து முனிவர்கையிற்கொடுக்கச் சுவாமியாங்குகிறவர் போல மறைந்து பார்ப்பதீசமேதராய் இடபவாகனராய் முன்னேவந்து தரிசனே தந்து நிம்சையில் மானக்கஞ்சாறநாயனார் ஏன்னையனே ஒப்பில்லாறெய்யனே என்னாண்டவா தில்லைத்தாண்டவா வந்தனம் வந்தனம் என்று விதியொடு துதிசெய்தார் தேவர்கள் தம்பகமலர்மழை தூவினார்கள் - யாவமுபார்வைக்கஞ்சாற நாயனாரைப்புகழ்ந்துகூவினார்கள் - சுவாமிநாயனாருக்கருள் செய்தார். பரமசிவத்தினருளால் பெண்ணிற்கும் அறுபட்டகூந்தல்வளர்ந்தது. கலிக்காமனானாரை வந்துசேர்ந்தார், பெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொண்டு மனக்களிகூர்ந்தார். மானக்கஞ்சாறநாயனார் சிவபதஞ்சார்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

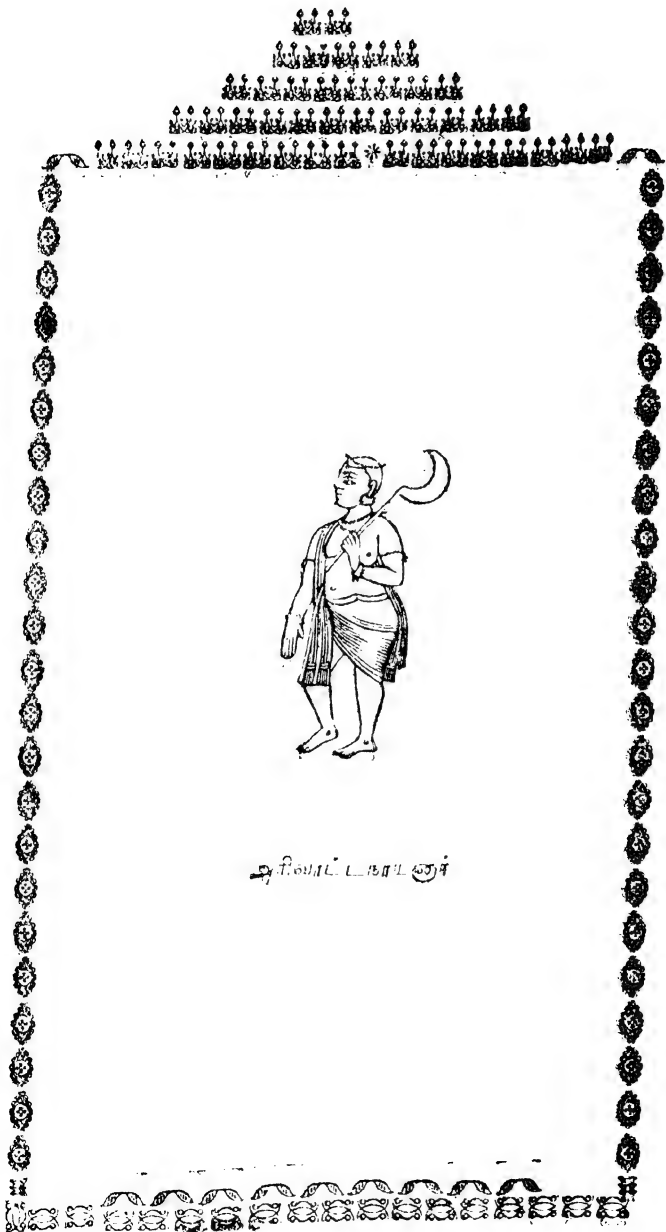
திருச்சிற்றம்பலம்.

அரிவாட்டாயநாயனார்சரித்திரம்.

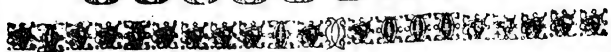
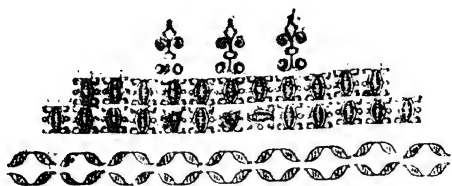
—(உ)—

ஆழந்தகாலேரிசூழ்த சோழவளநாட்டில் திருக்கண்ணமங்கலத்தில் வேளாளர்குலத்தில் தாயனார் என்றொருவர் கருமத்தை நீக்கித்தருமத்தையோக்கிடக்கிறவர். பரமசிவத்தி லென்பு நிலைமைகொண்டவர் - திருத்தொண்டிலே சிலைமைகொண்டவர் - குபேரபாக்சியமும் - பத்திவையாக்கியமுமுடையவர் - சிவசந்நிதிக்குப் பூசைகைவேத்தியமும் - சிவனடியார்களுக்குத் திருவமுதும் - நடத்திவருநாளையில்கைலாயபதியானவர், தாயனார்பத்தியை யறியும்படிக்குச் செல்வ மெல்லாமாறவும் வறுமைமேன்மேல் வளர்ந்தேறவும் எண்ணினார், எண்ணியபடிபண்ணினார், நாயனார் செல்வமழிந்து மொழிந்தும் - இவ்வம்மனஞ்சலியாமல் நலியாமல் முன்னிருந்த பத்தியிலும் பின்னிருந்தபத்தி மேற்பட்டிருந்தது. தாயனார் வறுமையடைந்து கூலிக்குச் சென்றெல்லறுத்து அன்றைக்கன்றுவருங்கூலிநெல்லை அரிசியாக்கித்திருவமுதுசமைத்துக்கவாமிக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் படைத்துவருவார். காரநெல்லறுத்துக் கூலியாகவருநெல்லை தமக்குப்போசனத்திற்குவைத்துக்கொள்வார்.

தாயனார், ஒருநாள்வேலையுக்கிடையாமல் கூலிநெல்லு மகப்பட்டா

அ. சிவாஜி உருத்திரன்

சூனியாயினி

சூனியாயினி

மல் பசித்திருக்கையில் இவான் பிற்குரிய கம்புடைமனை வியார்க்கை கொய்து பாக்குச் செய்துகொடுக்க இருவரும் பசித்துப் பொசித்து நித்தியகடமைதவறுது நடத்திலருவார்கள். கீளாயங்கிடையாமல் தண்ணீர் யள்ளிக்குடித்துத் திருப்பணிவிடை செய்து முடித்துச் சிவனுக்கும சிவனடியார்களுக்கும் குறைவில்லாமல் நிறைவாகத்திருவமுது கூலி வேலை செய்து நடத்திவரும் காலத்தில் தாயனார் சாம்பசிவமூர்த்திக்குத் திருவமுதுபடைக்கச் செந் நெல்லரிசியும், மாவலும் செங்கீளையும், கூடையில்வைத்துச் சுமந்து கொண்டுபோக மனை வியார் பின்னாலே பஞ்சகௌவிய மெயித்துக்கொண்டுபோனார். தாயனார் பொசிப்பில்லாமை யால், சரிம உலர்ந்து புலர்ந்து தாளினிடுத்துத் தோளினிடுத்துத் தள்ளாடிப் பூமியில்விழுந்தார்.

அவர்மனைவியார் பஞ்சகௌவியமுடையகலயத்தை வைத்திருந்த கையால் நாயகனாகக்கட்டிக்கொள்ளப்பஞ்சகௌவிய மெல்லாங்கமரில் விழுத் தாயனார் இனிச்சிவசக்சிதிக்குப்போயென்ன செய்கிறது எல்லாம் வினா யிற்றுக் கமரிப்போயிற்று ஐயையோதெய்வமே என்ன செய்வேன், சிவபணிவிடை தவறிவிட்டது. என்மீத்யுக்கெட்டது. இவ்வுன்னு யினா வையேயன்யாதொன்றையுஞ் செய்யேன் என்று அர்வானெயித்துக்கழுத்தை யறுத்துக்கொண்டார். அப்பொழுது அந்தகமரிவிரும்பு சுவாமி திருக்காமமும்பித் தாயனார் அரிவாள் பிடித்த கையைப்பிடித்தது சுவாமி மாவலிவைக்கமரிவிரும்பு கடித்தசத்தமும் விடேலெனக்கேட்டது.

தாயனார்பயங்கொண்டு நயங்கண்டு துன்பம்பறக்க இன்பஞ்சிறக்கப் பரமசிவத்தைக்குறித்து என்னுலதெய்வமே. சிவானந்தமே பேரின் பவெள்ளமே-கிருபாசமுத்திரமே-தோத்திரமே-தோத்திரமெனத்துதிசைய்தார். பரமேச்சுர பார்ப்பதிதேவியாரோடு அந்தநிறம்போல நந்திவாகனத்தேறிக்காகுகொடுத்து இருவரையுக்கையாயத்திற் கழைத்துக் கொண்டு போயத் தம்முடைய திருவடித் தாமரை கனிவில வைத்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனாயநாயனார் சரித்திரம்

—(*)—

அளவில்லாவளமெல்லாந் தங்கிப்பொங்கி விளங்கும் மழைநாடு

ன் றொருநாடு அந்நாட்டில் மக்கலமென்றொருவர். அங்ஙனில் இடையார்
 ஞாலத்தில் அம்புதமாக உற்பத்தியாவவர். ஆனாயநாயனார் இவர்பாமரி
 வனார் பாதங்களை யே போதங்களைக் போற்றுகிறவா - ஆட்டையுமாட்
 டையுங்காப்பாற்றுகிறவர் - ஆயர்குலத்திற்குத்தலைமைபெற்றவா - சிவ
 சிந்தையிலே நிலைமைபெற்றவர். பலவிதவாட்டுக்கிடைகளும், பசுக்கா
 னடைகளுமுடையவர் - காட்டிலுநாட்டிலும் - ஆடுமாடுகளை மேய்க்கி
 றவர் - அணியணியாகச் சரயக்திறவர் ஒருநாள் திருநாள்போலக் கை
 லாயவாசனாநினைத்துப் புள்ளாங்குழுவெடுத்துச் சத்தகரங்கலையிடுது
 ப் - பஞ்சாக்ஷரத்தைத்தொடுத்து உலகசிந்தையைவிடுத்துக் கல்லும்
 புல்லும் உருகுப்படி, அல்லும்பகலுந் சங்கீதர்பாடிப் பின்பு - ஆடு-மா
 டிகள் சூழ்ந்துவா இடையர்களுந், அடிபணிந்துகாழ்ந்துவரக் கொன்
 றைமாதத்திற் சென்றுநின்று நின்றுநின்று அச்சுவனைத்தியானித்து - அ
 ன்புபெருகியென்பு உருகுப்படி கடல்மடை திறந்துபோலும் எச்சுத
 ன்குள்ளும் இரண்டோசையுந், காங்கனோடமையப் புள்ளாங்குழ
 லுதின ஓசையை எல்லாமிருகங்களுக்கேட் டசைவற்று நின்றன - க
 ன்றுகள் பால்மறந்தன - கின்னார் கிப்புருடர் - வித்தியாதர் - முதலா
 ன தேவர்களுள்ளா மேக்கன்கொண்டு, மயங்கினார்கள். எவ்வுலகத்
 தோரும் தியங்கினார்கள் - சத்தசமுத்திரங்களுர் ஓசையடங்கின - சக
 லவுயிர்களும் இசைகேட்கத்தொடங்கின. வெள்ளிமலையேசராசிய வெ
 மதுகைலாயவாசர் பார்வதிபோடும் - இடபவாகனத்தில்வந்து திருக்கா
 க்ஷிதந்து ஆனாகிராயனாரே உம்முடைய வோசையைக்கேட் டெம்மு
 டையசெவிசுனித்தது மனதிற்குத்தேன் துளித்தது, என்றுமகிழ்ந்தரு
 ள்செய்து ஆனாகிராயனரைத் தமது திருக்கைலாயத்தில் திருச்சந்நிதா
 னத்தில் திருக்கூட்டத்திருச்செவிகு ஆனந்தமூட்டப் புள்ளாங்குழ
 லாதிக்கொண்டு சதாகாலமும் தம்முடைய திருவடிநீழலிலிருக்கும்படி
 யழைத்துக்கொண்டுபோய் விட்டார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

~~~~~

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூர்த்திநாயனார் சரித்திரம்

பாண்டிவளநாட்டில் மதுராபுரியென்னும் பட்டணத்தில் மணி
 கள்விற்கும் வணிகர்குலத்திற் பிறந்தவர் - மூர்த்திநாயனாரென்னும் திரு

மூர்த்திநாயனார் சரித்திரம். சரு

நாமமுடையவர் - அன்பெல்லாம் திரண்டுருண்டோர் வடிவமாகவந்தவர் - சிவபூசைநேசர் - பத்தியிலத்தியந்தவிசுவாசர் - மதுனாயிலெழுந்தருளிய சொக்கலிங்கத்திற்கு வந்தனமாகச் சந்தனக்காப்பணிபவர் - அந்திசந்தியும்பணிபவர் - சிவனடியார்திருவடிகளைத் திருமுடியிலவைத்துத் திருத்தொண்டிசெய்து, சிவாலயத் திருப்பணிவிடைகள் திருந்தப் பொருந்தச்செய்து வருநாளாயில், கருநாடதேயததை யானாசின் றவனாகியும். வடிகர்குலத்திலவதரித்தவனாகியும், விளங்குகின்ற ஸ்ருவிராசாதிகதி யானை-குதினா-சேனை-தேர்களுமெதுனாயிலவந்து, பாண்டியன்வலிமைதெரிந்து, போர்புரிந்து - நின்று - லென்று - மதுரைக்காசனான பாண்டியனுந் தேற்றப்போனான்.

வடிகராசன் சைனர்கள் போதனைக் குட்பட்டுத் தன்குலமுதலியனவொழுக்கங்கள் கெட்டுப்போக அவர்களமதத்திற் குடன்பட்டான். சிவனடியார்களை வருத்தத்தலைப்பட்டான் - அரசன் மூர்த்திநாயனாவர்கள் சமணமதத்திற்குட்படவும்-சிவசந்நிதிக்குப்பணிவிடைகளுக்கெடவும் - யாவருஞ்சைவசமையத்தைவிடவும் செய்துவந்தான். அதுகண்டுமூர்த்திநாயனார் திருப்பணியிற் குறையாதவராய்ச் சுவாமிக் குச்சந்தனக்காப்பிட்டுவருகையில் அவன் மூர்த்திநாயனாருக்குச் சந்தனக்கட்டைகிட்டாமலும் யாவருங்கொடுக்கவொட்டாமலும், கட்டளைக்கொடுத்தருள நாயனார், சொக்கலிங்கத்துக்குப் பந்தனமானசந்தனமில்லையென்று பரிந்து வருந்தி யெங்குமோடி மனம்வாடிச் சந்தியிலவந்து சந்துனக்கட்டை கிடையாமையால் அதற்குப்பதிலாகத் தமது முழங்கையைச் சந்தனக்கல்லிலே சாய்த்துத் தேய்த்துநிற்கையில் உதிரம்பெருகுநிறதையும் எலும்பிலிருந்து பூனாவருகிறதையுஞ் சுவாமிகளெடுகொண்டு திருவுள்ளமுருகித் திருவருள்பெருகி அசரீரிவாக்காக வொருதிருவாக்கருள்செய்தினார், மூர்த்திநாயனாரோ, உமதுபத்தியைக் கண்டோம் ஆந்தற்கொண்டோம் பாண்டிவளநாடு முழுதூரீயோளவச், உமக்கிடர்செய்தவன் மாளவும், கிருபைசெய்வோம், ஆகையால் திருமதுனாயாண்டு திருப்பணிவிடைசெய்து திருக்கைலாயத்திற்கு வாவென்றார்.

திருவாக்கைக் கேட்டவுடனே தேயந்ததையும் வளர்ந்தது சிந்தையிற் றுன்பமுந் தளர்ந்தது, அன்றிரவில் வடிகராசன் வாழநாளுமுடிந்தது பொழுதும் விடிந்தது அப்பொழுது அரசனுக்குப், பிள்ளை யில்லாமையால், மந்திரிமார்களும் பெரிசுவார்களும் பட்டத்துக்கரசன் வேண்டுமென்று பட்டத்து யானையைக் கண்ணைக் கட்டி விட்டார்கள். அந்தயானை சொக்கேசர் திருச்சந்நிதானத்தில் திருக்கோபுரவாயில் வந்துநின்று மூர்த்திநாயனார் எதிரில்வர அவரை யா

னைவணங்கிப் 'பீடரியிலெடுத்து வைத்துக்கொள்ள மந்திரிமார் முதலா
னவரும் அவர்திருவடியைமுடியிலணிந்துபணிந்து நடந்தார்கள்யானை
நாயனானை ஆரண்மனையுள்ளே திருக்கொலுவிருக்கு மண்டபத்திற்கொ
ண்டுபோய்விடச் சாத்திரவிதிப்படி இராசப்பட்டங் கட்டினார்கள். யாவ
ருஞ்சமணமத மொழிந்ததென்றுகைத்தட்டினார்கள் - மூர்த்திராயனார், ச
டைமுடிவியூதிருந்திராட்சந் தரித்துப்பஞ்சாக்ஷரதையுச்சரித்துச் ச
மணசமயம் பறக்கச் சைவசமயஞ் சிறக்கச்சிவ பணிவிடை பூண்டு சி
வலாலமரசாண்டு - திருக்கைலா யத்திற்சிவனான திருவடி நிழலித்தேர்
ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

~~~~~

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முருகநாயகநாச்சரித்திரம்

சோழவளநாட்டில் பூம்புகலூரில் நிற்குலத்திற்குமேற்குலமாகிய
பிராமணர்குலத்தில், அவதரித்தவர் - வேதசாத்திரபுராணங்களாக மங்
களாய்ந்தவர் - சைவசமய நிலையிற்சாய்ந்தவர் - சகல நற்குணங்களும்கா
ய்ந்தவர் - அத்தியந்தமத்தியிலே தோய்ந்தவர் - சிவனடியார்களுக்கு
நேயனார். இவர்திருநாமமுருகநாயனார்-திருப்புகலூரிலெழுந்தருளிய பர
மசிவனுக்கு ஒவ்வொருதினத்தில் நத்தனவனத்தில் பலவகைமலர்ப
றித்துத் திருமலைகட்டித் திருமுடியிற்கூட்டிகிறவர், சிவபர்த்தர்க்குவே
ண்டியனதருகிறவர் - இவர் சீர்காழியி லவதாரஞ்செய்த திருஞானசம்
பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுடைய திருக்கலியாணத்தில் பரமசிவனார் அரு
ளாகியபொருளை யருக்கிரகஞ்செய்தானல் நிலைமையாகிய தலைமையை
யுடைய கைலாயபதியை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

~~~~~

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

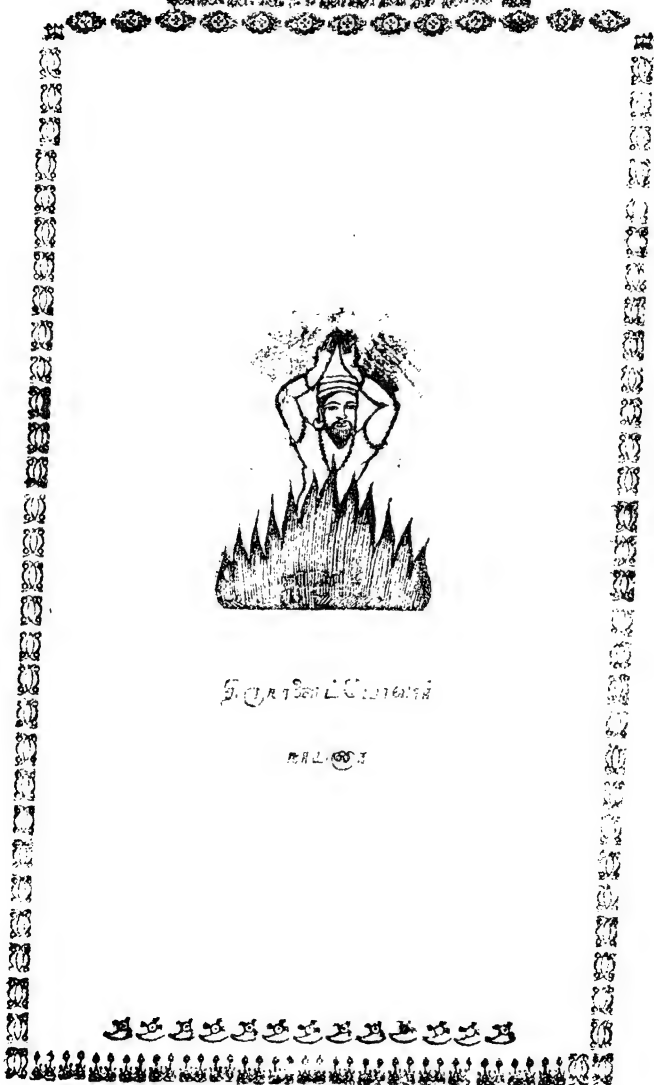
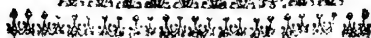
உருத்திரபசுபதிநாயனார் சரித்திரம்.

~~~~~

சோழதேயத்தில் திருத்தலையென்னுத்தலத்தில் நலத்தையுடைய
வேதியர்குலத்தில் தபோபலத்தைப்பெற்ற உருத்திரபசுபதி நாயனார்பி

சுந்தரேயம்

திருநாணப்போவார் சரித்திரம். ௯௭

மந்தார். அன்பிலும்பத்தியிலுஞ் சிறந்தார். சைவசமய சித்தாந்தப்படி சிலனேமுதற்கடவுள் என்றுபகுத்து வகுத்துச் சைலாகமவீதியின்பி ாகாரம் பாமேச்சுராகிய தேவர்க்கும் - பழவடிபார் யாவர்க்கும் செய யங்கருமங்களைத் தருமங்களாகச்செய்து வேதசாரமாகிய உருத்திரமங் திராததைத் தடாகத்திலிருந்து மனந்திருந்தும்படி செபம்புரிந்து - பரி ந்திவருந்திப் பரமசிவனைப்போற்றுநகையில் சுவாமி இடபவாகனத்தி ன்மேல் உமையவள் அமையும்படி. தரிசனைதந்து திருவருள்செய்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

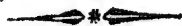
செவ்வாய் நாளன்று திருநாணப்போவார் சரித்திரம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாணப்போவார் நாயனார் சரித்திரம்

எள்ளிடமில்லாது நிறையும் கொள்ளிடநதிழுந்த சோழவனநா ட்டிலிருக்கு மேற்காநாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதார் குலத்தில் சேற்றிற் செந்தாமரை யுற்பத்தியானுப்போலும் நந்தனொருவர் சிறந் தார் - அவர் விவேசுருட்சியும் வெட்டிமைத்தன்மையுடைய காணியாட்சியு ம் - சிவபணியிடைகளில்-மாட்சியும் - சிவனடியாணைக்காணுங் கண்கா ட்சியும் உடையவர் - இவர்குலாசாரத்தன்மையு நன்மையுஞ்செய்து ம லர்கொய்து தாஞ் சிவபூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்கு அறையும் பே ரிகை மத்தளங்களுக்குத்தோலும் வாரும் யாழுக்குரம்பும் சுவாமிக்கு க்கோரோசனமும் - முறையாகவும் இறையாகவுங் கொடுத்துவருவார். சிவாலயத்தில் அந்திசந்தியிற்போய்த் தூரத்திருந்து மனங்கசிந்துருகி சிவனைப்பாடியாடி வருகிறநாளில் திருப்புன்கூரில் பரமசிவத்தைத் தரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்துவந்து திருக்கோயிலின் திருவாயிலினின்று சிவலிங்கத் தரிசனைகாண ஆவலாகவுங் காவலாகவுங் வணங்கிப் பாடி கையில் பரமசிவனார் சந்நிதிக்கு முன்னிருக்கு நந்திகேசுரனா விலகும் படிசெய்து காட்சிகொடுத்தருளினார்.

நந்தனார் சுவாமிதரிசனைசெய்து வரும்வழியில் ஒரு பள்ளத்தைக் கண்டி அனைப் பெருங்குளமாகவெட்டித் தம்முடைய ஆசனூரென்ன ஞ் சேரிக்குப்போனார். இவ்வாறு பலதலங்களை வலஞ்செய்து நலஞ் செய்து ஆத்திமலரணிந்த சிவனையேத்திச் சிதம்பரத்திற்குச்செல்ல, ம னம்வந்து தம்முடைய சாதிகொயிலுக்குப்போக யேர்க்கியமில்லையெ ன்று விசனமடைந்து நனைக்குப்போலொமென்று சொல்லியிருந்தார்.

சூருச்சிற்றம்பலம்,

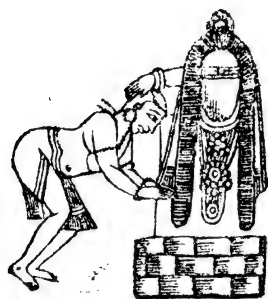

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்ச்சரித்திரம்

தொண்டைவளநாட்டில் காஞ்சிபுரத்தலத்தில், ஏகாவியர்குலத்தி
ல் திருவவதாரஞ்செய்தவரொருவர், அவர்கிவனடியார்களை யடுத்து அ
வர் குறிப்பின்படிவேண்டிவனகொடுத்து வருகையால் திருக்குறிப்புத்
தொண்டநாயனொன்றுபேர்பெற்றார் இவர்திருநீறு உருத்திராக்ஷமணி
பவர் அடியார்களைச் சிவனாகப்பணிபவர் - வேதாகமசாத்திர விதிப்படி
துன்மார்க்கநீக்கி, நன்மார்க்கநோக்கி நடக்கிறவர் பலதலக்கடக்கிற

சுருக்குறிப்புத் தொண்ட

நாயனார்

சென்னை மருத்துவமனை

தண்டேசுரநாயனார்சரித்திரம். சக

வர் இவர் தங்குலமுறைத்தொழிலை நடத்திச் சிவனடியார்கள் ஆடைய முக்கைநீக்கிச் சுத்தமாக்கி அடிபணிந்து கொடுத்துவருநாளில்.

காஞ்சியில்வாமோகம்பர் இந்நாயனார்பத்தியையறியும்படியெழுந்த ருளி மிகவும்எழையைப்போல அழுக்குக்கந்தையை உடுத்திச் சிவபத் தர்வேடமெடுத்து நாயனாயுதித்துக் குளிரொழித்து உடல்நடுக்கவந்தார். நாயனார் பெரியவனாப்பார்த்து இருசுரமுஞ்சேர்த்துச் சேவித்துச் சிவனாகப்பாவித்துச் சுவாமிதங்கள் திருமேனியிற் போர்த்திருக்கும் அழுக்கடைந்த கந்தையைத்தாருங்கள் பரிசுத்தமாக்கித் தருகிறேனென்றார் அதற்குச்சுவாமி இந்தக்கந்தையைவிட வேறொருகந்தை நமக்கில்லை நம்மவிருத்தராகையால் குளிர்பொறுக்கமாட்டோம், பொழுதுபோகுமுன்னே இதைவெளுத்துலர்த்தித் தருவீராகில், தருகிறோமென்று கந்தையைக்கொடுத்தா நீர் விடைவிற்கொடாவிடில் சரீரத்திற்கு அபாயம் வருமென்றார்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் சக்கிரம்வெளுத்துலர்த்தித் தருவேனென்றுவாங்கிக் குளத்தருகிற்சென்று கந்தைக்கு உவர்மண்சாணங்கார முதலியனவிட்டு வெள்ளாவீவைத்து வெளுக்கையில் சுவாமி இருபையால் விடாமழைபெய்தது பொழுதுமபோயிற்று நாயனார் சிவபத்தராகிய விருத்தாப்பயர் திருமேனிகுளிரினாலே நடுக்கம் கொள்ளுமே தள்ளாமைபினாலே தள்ளுமே ஐயோஎப்படியென்னசெய்வேன் என்றழைவிழுந்து எழுந்து இனியென்னுயிரை வையென் யெரியோருக்குப்பிழைசெய்தேனென்று தமது தலையை வத்திரம்வெளுக்குங்கற்பாறையின்மேல் அத்தியந்தபத்தியுடன் இடித்துக்கொள்ள அப்பாறையிலிருந்து பரமசிவனார் திருக்கரமெழும்பித் திருக்குறிப்புத்தொண்டரது சிரத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு சுவாமிபிரசன்னராகிக் காட்சிகொடுத்தருளினார். விண்ணுள்ளோர்க்குண்டு புகழ்ந்தார்கள் - மண்ணுள்ளோர் அதிசெய்து மகிழ்ந்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்டேசுரநாயனார்சரித்திரம்

—(* ❀ *)—

சோழதேயத்தில் மண்ணியாற்றின் தென்கரையில் சேய்ஞாலூரில் வேதப்பிராமணர்குலத்தில் காசிபகோத்திரத்தில் எச்சதந்தனைப்பல

னிநுந்தான். அவனுக்குமனைவிபவித்தினை யென்றவள் இவள்வயிற்றில் விசாரசருமர்பிறந்தார். இவர்வேதாகமசாத்திரபுராணமுதலிய பலகலைகளையுங் கற்றுணர்ந்து வருகையில், கடம்அநித்தியம்என்றும் கடவுளேநித்தியம் என்றுதெரிந்துசந்தத்து சிவனைச்சிந்தையில் வந்தனஞ்செய்து வருவார், பிராமணப்பிள்ளைகளும்தாமுமாட்டுமந்தைகளுடனே கூடப்போகையில் இடையங்கன்று போட்டபசுவை அடிக்கிறதை விசாரசருமர்கண்டு இடையர்பசுவின்மகிமை யுனக்குத்தெரியாது இப்படியடிப்பார்களோ வென்ன அவன் அதையுங்கேளாமலடிக்க அவரதைவிலக்கிப் பசு எல்லாமிருகங்களிலுமுயர்ந்தது. தேவர்களாலு மூவர்களாலும் யாவர்களாலும்புகழப்படுத்தக்கது அதன்சாணம்நீறுக்கப்பட்டும் பரமசிவத்தின் திருநெற்றியிலணியப்பட்டத்தக்கது, அதன்சலம் அசுத்தங்களை நீக்கிச்சுத்தமாக்கிவிளங்குந்தன்மையது,

இப்படிப்பட்ட பசுவின் பெருமை யாவராலுஞ் சொல்லக்கூடுமோதேவராலுஞ் சொல்லி வெல்லக் கூடுமோ என்று சொல்லிப் பசுக்களைக்காப்பதைவிடத் தவம் வேறில்லையெனத் தெரிந்து பரிந்து இடையனைநோக்கிப் பசுமேயக்காமல் நீக்கித்தாமே பசுக்களைச் சாய்த்துமேய்த்துக்கொள்ளமௌப்பசுவிற்குச் சொந்தக்காரரை இணக்கிவணக்கிக் கல்லுக்களில்லாத புல்லுக்களுள்ள நிலத்திலேபசுக்கூட்டங்களைநடத்திக்கடத்திமேய்த்து அவைகளைச்சலத்தில் விட்டுத் தேய்த்துக் குளிப்பாட்டி வளர்க்கையில்பசுக்கள்செழுமையுள்ளனவாகவுங்கொழுமையுள்ளவாகயிருந்தன, பாலுமதிக்கிறந்தன இவர்மேலும்புகழ்சிறந்தன பிராமணர்களையாவரும் விசாரசருமரைக்கனமாக வெண்ணினார்கள். தினமுதவிபண்ணினார்கள் - விசாரசருமாகவாமிக்குப்பாலினாலே திருமஞ்சனமாட்ட அன்பு கொண்டுமண்ணியாற்றிலே ஆத்திரமரத்தின்கீழே மணலாற்கோயிலமைத்து இலிங்கஞ்சமைத்துக் காட்டுப்பூக்களையுங் கோட்டுப் பூக்களையுங் கொய்து சுவாமிக்குப் பாலாலபிதேகஞ்செய்து மலர்களைத் திருமுடியிற்பெய்து தாமுஞ்சந்தி முன்னெய்து சர்ச்சனமாக அர்ச்சனைபண்ணிச் சாத்திரப்படி தோத்திரஞ்செய்துவருநாளில்,

ஒருபிராமணன் விசாரசருமர்பாலையெல்லாஞ்சிவத்திலே இச்சைவைத்து அவத்திலே செலவழிக்கிறொன்று பசுக்களையுடைய பிராமணர்களுக்குஞ்சொல்ல, அவர்கள் விசாரசருமர்தகப்படுராகிய எச்சதத்தாவாவழைத்து உமதுமகன் எங்கள்பாலேக்கறந்துமணலிலே சிவலிங்கத்திற்குச்சொரிகிறொன்று சொல்ல எச்சதத்தாறிந்து விசாரிப்பேனென்று விசாரசருமருக்குத்தெரியாமல்-வீட்டில்லின் துகாட்டித்தென்

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சரித்திரம் ௫௧

ஹ ஒருகுராமரத்திலேறி யொளித்திருந்தார் - விசாரசுருமர்மண்ணியாற் றி னடுவிலவந்துமுன்போலக் கோயிலும் இலிங்கமும் மணலாற்செய்து ஆவின் பாலாலபிடேகமாட்டிப் பலமலர் களைச் சூட்டித்துதித்து நிற்கையில் இவர்பிதா எச்சதத்தரிமங்கித்தடியாலடித்தார். விசாரசுருமர்ப த்தியால் வருத்தமறியாது பூசைமுடித்தார்பின்னும்பிதா பார்பாணைக ளையுடைத்தார். விசாரசுருமர்பிதாவென்றறிந்து திருமஞ்சனப் பாற்கு டத்தை யுடைத்தகால்களைத்துணிப்பேனென்று பசுமேயங்குங்கோலை யெடுத்துவிசினார் அதுமழுவாயுதமாகிக் கால்களைவெட்டியது. விசார சுருமர் பிதாவருத்தம் பாராதவராய் அவருடன்சேராதவராய் ஆசையோ டு பூசைசெய்திருக்கப்பார்வதியாரும் பரமசிவனாரும் மாட்சியாகக்காட் சிதந்து விசாரசுருமரோ. எமதுபொருட்டு உமதுபிதாவைவெட்டினீர்நா மேயுமக்குத்தாய் தகப்பனென்று தழுவினெடுத்து இருகையா வினைத் துமார் போடணைத்துக் கையைக்கொண்டு மெய்யைத்தடவி இச்சை யோடுஉச்சியைமோந்து திருமுடியிலணிந்த திருமாலையையுஞ் சூட்டிச் சிவகணங்களுக்குத்தலைமையென்று பரிவட்டமுங் கட்டித்திருப்பீர சாதமுங்கொடுத்துத் திருவருள்புரிந்துதிருக்கலையத்திற்கு அழைத் துக்கொண்டெழுந்தருளினார், எச்சதத்தருங்குற்ற நீங்கிச்சுற்றத்தோடு கலையஞ்சேந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

~*~

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சரித்திரம்.

~*~

திருமுனைப்பாடிவளநாட்டில் பெண்ணைநதிக்கணாயில்திருவாமுரி ல் வேளாளர்மரபில் கொறுக்கையர் குடியில் உற்பத்தியாகியவர்புகழ னார். இவர்மனைவி மாதிரியார் இவர்திருவயிற்றி லவதரித்தவர் திலகவ தியார்-இவர்பின்பிறந்தவர்மருணீக்கியார், புகழ்மூன்றம்ருளநீக்கியார்க்குச் சகலகலைகளும்படிப்பித்தார், சடங்கெல்லாமுடிப்பித்தார்-திலகவதியா ர்க்குப்பன்னிரண்டுவயதில் சோழராசன்வாயில்மந்திரி களிப்பகையார் திலகவதியானாக்கலியாணஞ்செய்துகொள்ளப் புகழ்மூரிடத்தில் விரு த்தநாமணம்பேச அனுப்பினார் அவர்கள் களிப்பகையாருக்குத் திலக

வதியானாக்கேட்கப்புகழ்நூல்கொடுக்கச் சம்மதப்பட்டார். இதைவிருத்தர்கள் கவிப்பகைக்கறிவிக்கக்கவிப்பகைகளையாணமபண்ணவிருகையில், தமதரசன்மேல்வடதேசத்தரசன்பகைகொண்டபடியால், தன்னரசனுத்தரவின்படி போர்க்குப்போய்விட்டார். அப்பொழுது புகழ்நூல்காலம்வந்திறந்தார்,

இவர்களைவிமாதிரியாரும் கற்பிலக்கணப்படியுயிர் துந்தார்இவர்கள் பெண்திலகவதியாரும் திலகவதியார்க்குபயின் பிறந்த மருணிக்கியாரும் திலகவதியார்க்குப்பின் பிறந்த மருணிக்கியாரும் துக்கத்தில்விழ்ந்தார்கள். திக்கற்றுத் தாழ்த்தாகளாவீர்கள் மாதாபிதாவாவுக்குத்தருமமாகநமஞ்செய்தார்கள். யுத்தஞ்செய்யச்சித்தங்கொண்டிபோன, கவிப்பகையார் வீரசொர்க்கஞ்ஞேந்தார், இறையறிந்ததிலகவதியாருயிரைவிடத்துணிந்தார் - மருணிக்கியார் விசுணமடைந்து உடம்பிறந்தார்பாதத்தைப்பணிந்தார் - திலகவதியார் தம்பியார்வார்த்தைபுந்தள்ளாமல் ஒருவனாயுமவிவாகஞ்செய்துகொள்ளாமல் உயிரோடிருந்தார் - மருணிக்கியார் கருமங்களைவிட்டுத் தருமங்களைமேலிட்டுச்செய்துவந்தார், இவர்களைசமயத்தைச்சார்ந்து - வேதாகமசாதகரங்களிற் தேர்த்துளிகூர்ந்துவாழ்கையில் அவர்கள் தருமசேனரென்றபேர் கொடுத்தார்கள் தருமசேனர்களை சமயத்தினின்று புத்தச்சுலோவாதினால் வென்று கீர்த்தியுமனப் பூர்த்தியுமடைந்திருக்கையில், சைவசமய சிரோமணியாகிய திலகவதியார் கெடிலந்திக்கு வடகனையில் திருவழிகை வீரட்டானத்திற் சேர்ந்து சிவனைப்பணிந்து திருப்பணி விடைகள் செய்து தம்முடையதம்பி மருணிக்கியார் இருளுமருளுமுடைய சையுனமதத்தில் விழ்ந்து ஆழ்ந்து கிடக்கிரதைக்கண்டு சஞ்சலங்கொண்டு கவாயியைத் துதிக்கச் - சுவாமி திலகவதியார் சொப்பனத்தில்வந்து உம்முடைய தம்பியார் சைவசமயத்திற்குநம்புவார் இதையே விரும்புவாரென்று சொல்லி, மருணிக்கியாருக்குச் சூலைநோயை யுண்டாக்கினார்.

தருமசேனரைச் சூலைநோய்வருததுகையில் சைனர்கள் மந்திரத்தின்கள்செய்துஞ், சூலைநங்கவுமில்லை, வாங்கவுமில்லை சூலையதிகமாய்வினைந்து மதனாலுளைந்தும் இறவாதுயிர்வைத்திருந்து உடம்பிறப்பாகிப் திலகவதியாருககாளனுப்பினார். அவன் திலகவதியானாக்கண்டு உமது தம்பியார்க்குச் சூலைநோய் கண்டிருக்கின்றது, தீரும்வகை சொல்லுங்களென்னத் திலகவதியார்சிவசந்தியில்வந்தால் தீருமென்றுசொல்ல, அவனைக்கேட்டுத் தருமசேனருக்குச் சொல்ல அவர்களைசமயமறிட்ட டொருவருமறியாமல், திருவழிகையில் திலகவதியாரிடத்தி

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சரித்திரம் ௫௩

ல், வந்துபணிந்தார். திலகவதியார் திருநீறுதறித்துப் பஞ்சாக்கரமோ திசு சிவசுந்திரியிற் கொண்டுபோய்விட்டாள்.

தருமசேனர், சுவாமிக்குமுன் பூமியில்விழுந்து எழுந்த அழுது தொழுதுநிற்கையில், சுவாமி தம்மைப்பாடு ன்னத். தருமசேனா, (கூற்றாயினவாறுவிலக்குதலீர்) என்ஹம்பதிகத்தைப் பாடினார். குலேநோய்ப்பறந்தது. உடலைவிட்டுத்துறந்தது. இவர்துகித்து மதித்துப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்து இருக்கும் வேளையில் திருவீரட்டில் சுவாமியருளால் உமக்குத் திருநாவுக்கரசென்று நாமந்தந்தோமென் றசரீரீவாக்குப் பிறந்தது. சைனசமயம்பாழாகவும், சிழாவஞ் சிவனடியார்கள், கூறினார்கள். திருநாவுக்கரசைத்தொழி மீறினார்கள். கொல்லுதலும் பொய்சொல்லுதலில்லாச சமணர்கள் கூடித் தருமசேனர் சூறாய்ப்போனதை நாடிப் பாடலிபுத்தூர்ப் பல்லவராசனாகிய, காடவர்கோ லிடத்திற்குப்போய், நம்முடைய சமயத்திலவந்த தருமசேனர், தம்முடைய சமயத்திற் போய்விட்டாரென்று அரசனுக்கறிவித்தார்கள். அரசன் ஆசாரியர்களை வரவழைத்து நம்முடைய சமயம்விட்டுத் தம்முடைய சமயத்திற்போன, தருமசேனரை வெண்ணசெய்யலாமென்ன, ஆசாரியர்கள் ஆக்கினை செய்யலாமென்றார்கள். அரசன்மந்திரிகளால் தருமசேனரைவரவழைத்துச் கண்ணம்புகாளவாயில் வைக்கும்படி கட்டளையிட்டான் - அவன்கட்டளைப்படி காலலாளர்செய்தார்கள்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், (மாசில்வினையும்) என்ற பதிகத்தைப்பாடித் தாமரைப் பொய்யரையில், நீர்விடதுபோல விளையாடியிருந்தார். ஏழநாள் அவர் சிவனைத் தொழுது வாழுகளில், பல்லவராசன் கண்ணம்பற்றையைத் திறக்கச்சொன்னான், காலலாளர்திறந்து திருநாவுக்கரசுசுவாமி பூயிரோ டிருக்கக்கண்டு - அஞ்செயித்துக்கொண்டு அரசனுக்குச்சொல்ல, அரசன் ஆசாரியர்கள்சொற்படி தருமசேனரை விஷத்தோடு பரற்சோறுட்டிக் கொல்லுங்களென்ன அவர்கள் திருநாவுக்கரசர்க்கு விஷங்கலந்த பற்சோற்றைக்கொடுக்க அவருண்டு உயிராகொண்டு சிவனைத்துதித்திருந்தார், இதைக்காவலாளர்கள் பல்லவராசனாகிய காடவர்கோலுக்குச் சொல்ல, அவனாசாரியர்சொற்படி யானைபைவிட்டுக்கொல்லென்னக், காவலாளர்கள் யானையைவிடத் திருநாவுக்கரசு பாமசிவத்தைக்குறித்து, (கண்ணலெண்ணசன்சார்ந்து) என்னும் பதிகத்தைப்பாடினார். யானைதிருநாவுக்கரசனா லலமாகவந்து தாழ்ந்து வீழ்ந்து பணிந்து துணிந்து அவர் திருவடியைத் தனதுமுடியில் ணிந்துபோயிற்று, இதைக்கண்ட காவலாளர்கள் அரசனுக்கறிவிக்க அரசனாசாரிகள் சொற்படிக்குத் தருமசேனரைக் கருங்கல்லிற்கட்டிக் கட்டிலே நெட்டித்தள்ளென்றான்-காவலாளர் அரசன்சொற்படி கல்லெந்

கட்டிக் கடலிற்றள்ளினார்கள். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சொற்றுணை வேதியன்) என்னும்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

அப்பொழுது கல்லமிதந்தது. அக்கல்லைத்தெப்பமாகக்கொண்டு பாதிரிப்புலியூர்த் துறையிலேவந்தார். சிவன்டியார்கள்வந்து திருநாவுக்கரசரை வணங்கினார்கள், திருநாவுக்கரசர் அத்தலத்துச் சுவாமியைக் குறித்து (என்றாளுமாயெனக்கெந்தையுமாய்) என்னும்பதிகம்பாடித் திருவதிகைத்தலத்தில்; வந்துபணிந்து திருமாணிக்ககுழியென்னுந் தலதையும் - தீனேனகமொன்னுந்தலத்தையும் வணங்கிக் கெடிலந்தியைத்தாண்டித், திருக்கூட்டத்தோமி திருவீரட்டானக் கடவுளைப்பாடி, வழிபட்டிருக்கையில், பல்லவராசன் சைனமதத்தைநீக்கிச் சைவமதத்தை நோக்கித் திருநாவுக்கரசரைக்கண்டு அந்நிசெய்துகொண்டு, பாடலிபுத்திராகரில், சமணர் கோயில்களையும் மடங்களையும், இடித்துக்கொண்டிவந்து திருவதிகையில் குணதாவிச்சாரபென்னும் கோயிலைக்கட்டுவித்தான், அந்நாளில் திருநாவுக்கரசர், திருவதிகையடுத்த, திருவெண்ணையநல்லூர்-திருவாமாத்தூர்-திருக்கோவலூர்-இவ்வமுதலியவைகளைக் கண்டு பெண்ணாடகமென்னுந் தலத்திற்குப்போய்த் திருத்துங்காலை மாடமென்னுந்தலத்திற்பாடி இருதோளிலும்பூதத்தால், இடபமுத்திரையுஞ்சூலமுத்திரையும்- பெற்றுத்திருவரத்துறை - திருமுதுகுன்றார் இவைகளைத்தரிசித்து நிவாவென்னு நதிககையி லெழுந்தருளிச் சிதம்பரத்தில்வந்து நடன சபையைக்கண்டு (பத்தனூய்ப்பாடமாட்டேன்) என்னும் பதிகத்தைப்பாடி - உழைவாரப்பணிவிடைசெய்து திருவேட்களம் - திருக்கழிப்பாலை - இத்தலங்களிற்போய்(வனபவளவாய்திறந்து என்னும் பதிகம்பாடிச்சிதம்பரத்தில்வந்து(அரியாணை) என்னும்பதிகம்பாடி வணங்கியிருக்கையில், சிவன்டியார்களால் திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமியின்மகிமையைக் கேள்விப்பட்டி, அவனைக்காணும்பொருட்டுத், திருநாணாயூர்க்கு வந்து திருப்பதிகம்பாடிச் சீகாழிசமீபத்தில்வந்தார்-

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் வாசீசரவதாரமாகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அன்பினாலுருகி அடியார்கள்கூட்டம் பெருகிவருகிறதைக்கண்டு அப்போன்று திருவாய்மலர்ந்தார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் அடியேனென்று திருவாய்மலர்ந்தார் இருவருங்கலந்து திருக்கோலக்காவிற்போய்த் திருத்தொண்டிசெய்தார்கள் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் திரும்பினார். அப்பர்சுவாமிகள் - திருக்கருப்பறியலூர் - திருப்புன்கூர் திருநீரீர்-திருக்கொறுக்கை திருநிலையூர் திருநனிப்பள்ளி திருச்செம்பொன்பள்ளி-மாயூரம் திருந்துருத்தி திருவேள்விக்குடி எதிர்நொன்பாடி திருக்கோடிக்கா திருவாவதிதுறை இன்னும் பலதலங்க

திருநாவுக்கரசு நாயனார் சரித்திரம் ௫௫

எனிலும் திருத்தொண்டிசெய்து திருப்பதிகம்பாடிவந்தார் பின்னுந்திருவிடைமருதூர் திருநாகீச்சரம் திருச்சந்திமுற்றம் திருநல்லூர் திருக்கரையூர் திருவாளூர் திருப்பாலைத்துறை-திருப்பழனம் முதலியதலங்களைக்கண்டு திருத்தொண்டிசெய்து திருப்பதிகங்களபாடி அப்பூதியடிகள் வாழ்ந்திருக்குந் திங்களுரிலேவந்தார்.

அப்பூதியடிகள் தம்முடையபிள்ளைகளுக்கும்செய்யுந் தருமங்களுக்குந் கருமங்களுக்கும், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் நாமமவைத்திருக்கிறதைக்கண்டு அப்பர்சுவாமிகள் அப்பூதியடிகள் திருமனைக்கு ளெழுந்தருள அப்பூதியடிகள் எதிர்கொண்டழைத்துஅமுதுகள்சமைத்துத் தங்குமாரர் திருநாவுக்கரசை வாழைக்குருத்தறுத்து வரச்சொல்ல அப்பிள்ளை வாழையிலையுக்கும்போது அககுருத்திலோர் பாம்பிருந்துதிண்டப்பிள்ளை குருத்தறுத்துத் தாய்கையிற்கொடுத்துத் தன்னைப்பாம்புதிண்டித்தென்று கீழேவிழ நாயனாரு மனைவியாரும் பிள்ளையமைதது அப்பனானோக்கி யமுதுகொள்ளுமென்று சொன்னவுடனே சுவாமியருனால் பிள்ளையிறந்ததையறிந்துகொண்டு(ஒன்றுகொலாமெனப்)பதிகம்பாடிப் பிள்ளையெழுப்பினார். அப்பர்திருவமுதுசெய்து திருப்பழனத்திற்கெழுந்தருளித் தேவாரம்பாடித் திருத்தொண்டு செய்திருந்தார் பின்பு திருவாளூர்ச் செழுந்தருளிச் சிலாளிருந்து திருப்புசலூரிலே முருகனார்மடத்திலெழுந்தருளித் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளெதிரோ வந்து வணங்கத்தாழாம வணங்கித்திருவிழி மிழலையி ளிருவரும் வந்திருக்கையில் பஞ்சககாலமுண்டாயிற்று சுவாமி இருவருக்குமிரண்டு பொற்காசு பஸ்பிடத்திலேமேற்குந் சிமக்குமாக வைக்கிறே நீங்கள்ளெடுத்துச் சிவனடியார்களுக்கமுது படையுந்க னென்று அதுக்கிரகம் பண்ணினார். இருவரும்பாடிச்செய்தார்கள்.

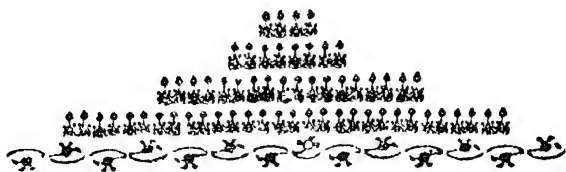
பின்பு திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளுகையில் திருக்கோயிற்கதவடைக்கப்பட்டிருந்தது திருஞானசம்பந்தர் அப்போ யிக்கதவுதிறக்கப்பாடுமென்ன, அப்பர்பாடப் பதினோரம்பாட்டிற் கதவுதிறக்கப்பட்டது.

அதன்வழியிற்போய்ப் பதிகம்பாடிச் சுவாமியைக்கொண்டாடி அப்பர்சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளைப்பார்த்து அடைக்கப்பாடச் சொன்னவுடனே அவர்பாட, முதற்பாட்டிலே கதவடைக்கப்பட்டது-அப்பர்கிலேசப்பட்டரு நித்தினைசெய்கையில் சுவாமி சொப்பனத்தில்வந்து நாம் திருவாய்மூரிலிருப்போம்-நீர் லாருமென்றுசொல்ல அப்பர் பின்னேவாச் சுவாமிமுன்னேபோய்க் கோயிலிற்புகுந்தருள்-அப்பரும் அவ்விடத்திறறோடா - இதைக்கேள்விப்பட்டீந் திருஞானசம்பந்தருள்வந்தார், மதுரைசில் பாண்டியன்மனைவி மங்கையர்க்கரசியா

ர் கட்டளைப்படி மந்திரிகுலச்சிறைநாயனார் திருஞானசம்பந்தனா ய ஸ்ரீத்துக்கொண்டி வரும்படி தூதனாவிட்டார்- அவர்களையெழக்கத் திரு ஞானசம்பந்தர் புறப்பட்டப்பொயழைக்க-அவர் சைனர்கள் கொடிய வர்கள் வரமாட்டோமென்று சொல்லி அப்பர்நீரும்போகவேண்டாமெ ன்றுதடுக்க அப்பருக்குச் சமாதானஞ்சொல்லித் திருஞானசம்பந்தச் வாயி மதுகாக்குளமுந்தருளினார்.

அப்பர் வேதாரணியம்விட்டு நாகையைத்தரிசித்து வடதளியென் கிற கோயிலிற்செழுமுகையில் சமணர்கள் பொய்க்கோயிலென்ன அ ப்பர்சகியாமல் வருந்திப்பரமசிவத்தைத்தொழிப் பரமசிவனார்சொழார ஜன் களவில்வந்து நம்மையப்பர்வணங்கும்பொருட்டு சமணர்களையழி த்துஇவ்வூறாவிட்டுத்தூர்த்தென்ன. அரசனவர்களையழித்துவிட்டான் பின்பு அப்பர் திருக்கூட்டத்தோடு திருவாணைக்காவு என்றும்பியூர்ம லை திருச்சிரப்பள்ளி - சுற்றுகி திருப்பராயத்துறை- இவைகளைக்கொ முது திருப்பைஞ்ஞிலுக்குவந்து பசியடைந்திருக்கையில் சுவாமி பிரா மணராய்க் கட்டமுதெடுத்தப்பருக்குமுன்வந்து இளைப்பாழிருக்கிறீர் இக்கட்டமுதைபொசியுமெனக்கொடுக்க, அவர்வாங்கிப்பொசித்தார்.

பிராமணர்அப்பரை நீடுங்கேபோகிறீர்என்ன, அப்பர்திருப்பை பஞ்ஞிலிக்கென்றுசொல்லப்பிராமணர்தாமுவருவேனென்றுடன் போ னார்- சுவாமிமறைய அப்பர்சுவாமிபாடித் திருவண்ணாமலைக்குப் போய் த், திருப்பணிவிடைசெய்து, திருவோத்துறைத்தொழுது காஞ்சீபுரத் திற்கெழுந்தருளி, யேகாம்பரநாதனைப்பாடித் திருக்கழுக்குன்றம் - திருவாண்டியூர் - திருமயிலை - திருவொற்றியூர் திருப்பாச்சூர் - திருவால சுகாமி - திருக்காளத்தி- ஸ்ரீசைலம் இவைமுதலாகிய தலங்களைத்தெரி சித்துப்பலதேயங்களுயுங்கடந்து நடந்துகைலாயத்திற்குப் போக மன ங்கொண்டு காலாலுங்கையாலும் மாற்பாலுநடந்து அவையவங்கள்தே ய்த்தும் உருண்டும்பிரண்டும்பெயர்க்கிடந்தசுனையானார் சுவாமி அப்பர் சுவாமிபின் பத்தியைக்கண்டு முத்திகொடுக்க, ஒருபிராமணனாய்வுடி லெடுத்து, அங்குஒருதடாகமுண்டாக்கி, அப்பர்சுவாமியைப்பார்த்து நீடுங்கேபோகிறீர்என்ன அவர்கையாம் போகிறேனென்றார், சுவா மி நீகையாஞ்சேரமாட்டாய் திரும்பிவிட்டேன் - அப்பர்உன்னுயிர் போனாலுங்கிரும்பேன் கையையத்திற்கேசெல்லு வேனென்னச் சுவா மி யந்தரத்திலுமறைந்து - அப்போ, நீரிந்தத்தடாகத்திலுமுழும் உம் மைத்திருவையாற்று வாவிடிலெழும்பும் - அங்கேகையாக்கோலங்கா ணுவாயென்று அசரீரிவாக்நாகச்சொல்லச், சுவாமிதிருவாக்கின்படித் தடாகத்தில் விழுந்து முழுகித் திருவையாற்றுத் திருக்குளத்தில் அவயவ க்களோடெழுந்து பாக்கையில், திருக்கையாம் போற்கண்டி சுவா

சுருதிபுராணம்

குலச்சிறைநாயனார்சரித்திரம் ௫௭

மியைத்தரிசித்துச்சிலவாலயிருந்து. திருப்பூந்துருத்திக் கெழுந்தருளு
கையில் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி மதுரைக்குப் போய்பாண்டிய
னுக்குச் சுரநோய்தீர்த்ததுக் கூனிமிரச்செய்து அக்கினியிவேடுபோட்டு
வைகையாற்றி லெதினோடுவிட்டு எண்ணியரஞ்சமணர்களைக்கழுவினேற
றித் திரும்பிழுத்துச்சிவிகையில் வருனெயில் அப்பர்சுவாமிகள் ஒருவ
ருமறியாப்த தோள்கொடுத்தார், அதன்பின் புதிருஞானசம்பந்தசுவாமி
கள் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளெங்கேயென்ன அப்பர்சுவாமிகள் இங்கே
பணிவிடைபுரிசின்மேனென்றார், திருஞானசம்பந்தர்முத்துச்சிவிகை
விட்டிறங்கி அப்பர் திருவடியில் விழ - அப்பர் அவரடியைத்தொழி ஒரு
வரை யொருவர் தொழுது ஆனந்தமடைந்தார்கள்.

திருநாவுக்கரசு மதுரை முதலிய தலங்களைத் தேடிச் சேலித்துத்
திருப்பதிகம்பாடிக் கொண்டாடித் திருப்பு கலூரி லெழுந்தருளித்தி
ருப்பணிவிடை செய்திருக்கையில் சுவாமிகளோடனையால் அப்பர் புல்லு
ச்செதுக்கையில் கண்டவிட மெல்லா நவமணிகளாக விருந்தன-அவை
களிலிச்சையற்றிருந்தார், தேவலோகத்திலிருந்து சிலதெய்வப்பெண்க
ள்வந்துவினைமுதலியனவாசித்துத் பாடியாடிப்பிரியப்படுத்த - அப்பர்
அவர்களைப்பாராமல் நிருவிகாரியாயிருந்தார் - பலசோதனைக் குடன்ப
டாமலு மனங்கெடாமலுஞ் சிலகால மிருந்துசித்திரமாதத்தில் சதய
நட்சத்திரத்தில் (புண்ணியனே யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூமபு
கலூர்மேவியுண்ணியனே) என்றுயாத்திரைப்பத்துப்பாடிச்சிவனங்கத்
திலே ஐக்கியமானார். திலதவதியாருஞ்சிலநாளிருந்து பணிவிடைசெய்
து வகலாயஞ்சேர்ந்தார்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

~*~

சிலமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலச்சிறைநாயனார்சரித்திரம்

—(*)—

தென்பாண்டிநாட்டில் கடம்பலனக்காட்டிய்திருப்பரங்கிரிசார்மது
ராபுரியார்மணன்மேற்குடியில்வாழ்ம்குலச்சிறைநாயனார்வேதாகமசாத்
திர புராணங்களையாவுநெறிந்தவர், பாதகங்களிற்பிரிந்தவர்-சிலவடியா
ர்களைத்தொழுகின்றவர் - பத்தியின்மேன்மேலா வெழுகின்றவர் - பஞ்
சாட்சாவிபூதி ருத்திராட்சங்களைக்காதவர் - முப்பத்திரண்டு தருமன்
களையும்பாக்காதவர்-இரவும் பகலும்பரமசிவத்தைச் சிந்திக்கிறவர் தி

ருத்தொண்டர்புரழைவந்திக்கிறவர் - பாண்டிபுராசனுக்கு வான்முறையாகமுதன்மந்திரிபட்டம்பெற்றவர் - மாற்றரசர்களைப்பேரில்வென்று செற்றவர்-நற்குணங்களையாவும்ற்றவர் - துர்க்குணங்களையாவும்ற்றவர்- சிவபூசை துறந்தார்-சிவசந்நிதிக்குவேண்டுவன கொடுத்து நடாத்திச்சிவனைவழிபட்டுவருநாளையில், பாண்டியமகாராஜன்மதிக்கெட்டுச்சமணர்மதத்தினுட்பட்டுச்சிவனையிகழ்ந்துபுத்தனைப்புகழ்ந்துநிற்கையில் குலச்சிறையினாரும், பாண்டியராஜன் தேவியாரும் அரசனையறியாமல்மறைவாகச் சிவபூசைசெய்திருக்கையில் பாண்டிமாதேவியுத்தாவால், திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகளைக்கொண்டு எண்ணறியாஞ்சமணர்களைக் கழுவினேற்றிச் சைவசமயத்தை நிலைநாட்டிப்பித்த சமயத்தைப்பஞ்சுபோற்பறகுகும்படியோட்டிப் பாமசிவத்தினைடத்தத்தி பந்தபத்திவைத்துச் சிவபுண்ணியராய்ச்சிலகாலமிருந்துகைலாயஞ்சேர்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவமாமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருமிழலைக் குறும்பநாயனார் சரித்திரம்

—*—

ஆழ்ந்த கடல்குழந்த பூமியில், நிலவளங்களும் பலவளங்களும் பொருந்திய மிழலைநாட்டில் பெருமிழலை யென்னுமூரில் தலைமை பெற்ற நிலையுடைய குறும்பநாயனாரொருவரிருந்தார். இவர் சிவனடியார்கள் ஒன்றைக் கேட்குமுன்னே குறிப்பறிந்து தனிபண்ணுகிறவர், அவர்களைச் சிவனாக மனதிலெண்ணுகிறவர் - திருத்தொண்டர்களுக்க கழுதுசெய்து சாழ்ந்துநிற்கிறவர் - சிவபுண்ணியமேபெரிதெனச் செயதுவாழ்ந்துநிற்கிறவர் - சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பாதங்களை மனதிப்பத்கிறவர் - பாமசிவத்தைப் பலகாலுந்துதிக்கிறவர் - இத்தனாலே அட்டமாசுத்தியிற் கைதேர்த்தவர் சைவசமய நிலையிலேசார்ந்தவர் - மணிடைவட்ட ஊராளிகளாகத் தன்மையைப்போலும் கண்மறைவிட்டுப் பசுக்காகநன்மையைப்போலும் பெருமிழலைக் குறும்பநாயனார் சாம்பசிவமூர்த்தியிடத்தும், சுந்தரமூர்த்தியிடத்தும் அன்புமபததையும் விடாதுருத்தமையால் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருக்கைலாயஞ்சேர் எழுந்தருளுகிறு மொன்கிற செயத்யையறிந்து மனம்-புத்தி-ஐந்தி-மகங்கார மிச்சான்கு மொன்றுபட்டு அறிவொன்றுமேமேற்பட்டுப் பிரமநாடியின்வழியிற் கருத்தைப்போகவிட்டுக் கபாலமூலரந்தரத்திற்குக் மெய்ஞ்ஞானஞ்சிறகாக ஆன்மாவிற்றக்கத் திருக்கைலாயஞ்சேர்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருநிலைக்குறம்ப

நாயர்

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரைக்காலம்மைபார் சரித்திரம்.

சமுத்திரக்கரையிலே காரைக்கால் என்னும்படி டிணத்திலே தன் லணிகரினத்திலே தனத்திலே கலத்திலே மிகுத்தவராதிய தனத்த ரொன்றவர் தவப்பலனால் புனிதவதியார் பிறந்தார். இவர் வளர்த்துவரு கையில் செல்வம்பெருகையில் தவமுதகிபெறச் சிவபத்தியல் மிகுதி யானார். சிவபத்தர்களைக் கண்டால் நேசமாகவும் பாசமாகவும் விசுவாச ம்கொண்டுதொழுவார் - அவர்கள் பாதங்களில் விழுந்தெழுமார் - புனி தவதியார் பாக்நிமார் தாங்கிச் சூழ்ந்துவர வாழ்த்துவருகையில் திருநா ளையினை நுக்கும் வணிகர்குலத்திற்குமிறந்த மீதிபதிகளின் பிள்ளை பரமதத்த னுக்குப் புனிதவதியான விவாகஞ்செய்தார்கள் - தனத்ததன் தன்மக னுக்குத் தன்விட்டநாடிலொருமாளினை கட்டிக்கொடுத்துச் சீதளமெ ல்லாக் குறைவறக்கொடுத்தார், பரமதத்தனும் புனிதவதியாரும் வாழ் ந்திருக்கையில் பரமதத்தன் வியாபாரம்பண்ணுமிடத்தில் மாம்பழமி ல்லாக் காலத்தில் ஒருவ னிரண்டு மாம்பழங்கொடுக்க, அவர்வாங்கிவிட் டிலுனுப்பினார், அவற்றைப் புனிதவதியார் வாங்கிவைக்க, அன்றுதினத் தில் ஒரு சிவபத்தர் அழுதுபொசிக்கவந்தார்.

புனிதவதியார் வந்தவருக் கன்மம்படைத்துக் கறிபழுதில்லா மையால், அதற்குப் பதில்மாம்பழம்படைக்க அவர்பொசித்து எழுந் தருளினார், அதன்பின் பரமதத்தன்வந்த தழுதுசெய்கையில் மனைவியா ர் பழம்வைக்க, அவர்புசித்து மற்றப்பழங்கேட்கப் புனிதவதியார் சிவ னேயென்றுகையேத் தவாமியருளால் ஒருபழக்கையால்விழ், அதைம னைவியார் நாயகர்க்குப்படைக்க அவர்புசித்து இது அநிகமதூமென் றுசொல்லப், புனிதவதியார் சிவன்கொடுத்தபழமென்று நடந்ததைச் சொல்ல, அவர்பொசித்துச் சிவன்பழந்தந்தாராகில், இன்னுமொருபழ் ந் தாவென்றுகேட்க மனைவியார் சிவனே என்மொழி பொய்யாகிறதே யென்று கையேத்தி மற்றுமொருபழங்கேட்க, அதுகையில்வந்து சிவ னருளால்விழ் நாயகருக்குப்படைத்துப் புனிதவதியாரிங்ன்றார். புருஷ ன்கையில்வாங்கின பழங்காணுமற்போயிற்று.

பரமதத்தன்சண்டு பயங்கொண்டு இவன் தெய்வமே மணுவியல் லவென்று தொடாமல் காலங்கழித்துச் சிலகாலஞ்சென்று கப்பலேறி வியாபாரஞ்செய்து பாண்டியதேயத்தில் கன்னிநாட்டில் ஒருபட்டின த்திலிறங்கி வேறொருபெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொண்டு ஒரு பெண் குழந்தையைப் பெற்றுப் புனிதவதியார்பெயரிட்டு வாழ்ந்திருக்கையில் இச்செய்தியைக்கேள்விப்பட்ட தனத்தச்சன் புனிதவதியானா முத்துச்

சுவிகையிலேற்றி இனத்தாலா யழைத்துக்கொண்டு பாமதத்தனிடத்தி
ற்போனான். அதையறிந்து பாமதத்தன் மனையையும் பெண்குழந்
தையையும் அழைத்துப் புனிதவதியாரொதிரில்வந்து பெண்குழந்தை
யைப் புனிதவதியார் திருவடியில்வளர்த்தித் தானுமனைவியுங் காவில்வி
ழுந்தார்கள். பாமதத்தனைச் சுற்றத்தாரிப்படிச்செய்யலாமாவென்ன அ
வர் இவனா மா னிடவடிமென்றெண்ணுதீர்கள் யாங்கள் பணிந்ததை
ப்பற்றி யோசனைபண்ணுதீர்கள் தெய்வீகமென்று துணியுங்கள் நீங்க
சனும்விழுந்து பணியுங்கள், என்முன்னடந்த அற்புதங்களைச்சொ
ன்னான். புனிதவதியார்கண்டு இந்தவுடலம் புருஷனுக்கு ஷைத்திருந்
தோம் இனிபென்னசெய்யவென்று வெறுத்துப் பாமசிவனுரைக் குறி
த்துச் சிந்தித்து வந்தித்துச் சரீரத்தைஉதறத் தசையெலாம்விழுந்து
பேய்வடிவமானார்.

தாமுஞ்சிவகணத்தி லொன்றென்று, திருவந்தாதி பாடியதைக்க
ண்ட சருவரும்பயந்து பணிந்தார்கள் புனிதவதியார் அங்கிருந்து ஐக
யிலாயத்திற்கும் போவோமென்று வடதிசைநோக்கிக் கைலையமிதி
யேமென்று காலேத்துக்கித் தலையாலேநடந்து வனங்கடந்து வெள்ளி
மலையேறிவருகிறதைப் பார்ப்பதியார்பார்த்து வருகிறவரானொன்று பா
மசிவனுரைக்கேட்க-சுவாமி பசிக்கமுதுகொடுத்த அம்மையாளொன்று
சொல்லி அம்மைவந்திரோவென்னப் புனிதவதியார் அப்பாவந்தேனெ
ன்றார். உமக்குவேண்டிய தென்னவென்னத் தேவர் திருவடிக்கீழிரு
க்கச் சுவாமி திருவாலங்காட்டிழ் போவென்றுசொல்லத் தலையாலேந
டந்து திருவாலங்காட்டில்வந்து (கொங்கைதீரங்கி) என்னும் பதிகம்
பாடி நடேசர் திருவடியின்மீது கையிலே தாளம்பிடித்துக் கீதம்பா
டிக்கொண்டிருக்கப்பெற்றார். காரைக்கா லம்மையாராகிய புனிதவதி
யார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவமயம்.

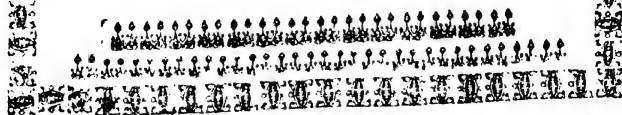
திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பூதியடிகள் நாயனார்சரித்திரம்.

திக்கனாரிலேயிராமணவமிசத்திற்பிறாதவர் - அப்பூதியடிகள்நாய
னார். சிவனடையாளம்பெற்றுச்சிவனடியாரைவழிபட்டுச்சிவபூசைசெ
ய்துசிவபத்தருக்குஅன்னதானமுதலியன் செய்துவருவையில், திருநா
வுக்கரசர்சுவாமிகளுடைய அற்புதங்களைக் கேள்விப்பட்டு வீடு-மாடு-நா

சிவபிரகாசம்

சுருதிமங்கலம்

திருநீலநக்கநாயனார் சரித்திரம் ௬௧

மீ-காடு-மடந் தடஞ் யோலை-சாலை- செய்தருமஞ்செய்கருமம் எல்லாம் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பொருளென்மெழுது வித்திருந்ததைத் திருநாவுக் கரசாக்கண்டு அப்பூகியடிகள், திருமனைக் கெழுந்தருளினவ அப்பூகியடிக ளவனாவணங்கிலீற்றிருக்கச் செய்து திருவமுது சமைத்து, அவர்க்குப் படைக்கத்தம்முடைய குமாரர் திருநாவுக்கரசனா வாயையிலே யறுக்கச் சொல்லப்பிள்ளை யிலேயறுக்கையில் குருத்திலிருந்து பாம்புகடித்து இறந்தது. திருநாவுக்கரசர்கண்டு விஷத்தீரப்பாடிப் பிள்ளையை யெழுப்பி அவர் திருமனையில் திருவமுது புசித்துப்போக அப்பூகியடிகள் வனாவழிவிடுத்து முன்னிருந்த பத்தியிலும் பின்னிருந்தபத்தி வளர்ந்தேறச் சிலகாலமிருந்து சிதம்பரத்தில்வந்து தாண்டவராகிய ஆண்டவைரத் தரிசித்தும் அருசித்தும் சிவகதியடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

~~~~~

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீலநக்கநாயனார் சரித்திரம்

பொன்னிநாட்டில் சாததமங்கையிலிருக்கும் அந்தணர் குலத்தில வநரித்தவர் - திருநீலநக்கநாயனார் திருத்தொண்டர் களுக்கு அன்ன சொன்ன முதலானவைகொடுத்தருளி ஐவந்தியிச்சுரனாக்கலந்தோறுஞ் சீலங்கொண்டிமனை வியுடன னுகூலாகப்பூசித் துவநாள்லொருநாள் சிவலிங்கத்தின் அங்கத்தின்மேல் ஒருசிலமடிப்பூச்சிவிழுந்தது. அதைக்கண்டிருந்த திருநீலநக்கநாயனார்மனைவியார் சுவாமிகுருமேனியில் சிலந்திப்பூச்சிவிழுந்ததற் கொப்புளமாமெதி தண்ணின்மத்திருமென்வாயால் ஊசினார் திருநீலநக்கநாயனார்பார்த்து என்னேடிசுவாமிகுருமேனியின்மேல் அசுத்தஞ்செய்தாய் என்று வெறுத்து மறுத்துப் பின்னும் பூசைமுடித்துமனைவியாராததள்ளிவிட்டுப்போனார், அவர்மனைவியார் திருச்சந்நிதியில் சுவாமி துதியினின்று ஒருபக்கத்தில் துக்கப்பட்டிருந்தார். ஐவந்திநாதர்திருநீலநக்கநாயனார் கனகிலேவந்து உம்முடைய மனைவியார் ஊசினபக்கம் பெர்க்குளமில்லாமலும் ஊகாதபக்கம் பொர்க்குளமாகவுமிருக்கிறதைகாட்டினார் - அதைக்கனவிந்கண்டநாயனார், மனைவிற்கொண்டன்பும்பத்தியும் விசுவாசமுயிரக்கமுமுடையவராய்த்தம்முடையதேவியானாயும் கூட்டிக்கொண்டு வீட்டில்வைத்து நீத்சியபலிவிடைகளுந் தப்பாமற் செய்துவந்தார். இப்படியிருக்குமனையில் திரு

ஞானசம்பந்தகவாயிகளெழுந்தருளத்திருநீலநக்கநாயனாதிர்சென்று
தமமுடையகிரகத்திலவரவழைத்துத்திருவுமுதளித்துஉபசாரமெல்லா
ஞ்செய்தார். திருஞானசம்பந்தர்திருக்கவியாணஞ்செயித்துமனேவியந்
தரமுஞ்சிவலோகஞ்சேர்த்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவனையார்

உ

சிவமயம்.

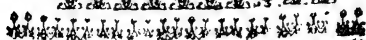
திருச்சிற்றம்பலம்.

நமிநந்தினாயனாச்சரித்திரம்

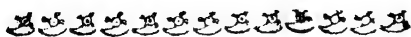
சோழவளநாட்டில் ஏமப்பேறுநிலம் மறைபவர்குலத்தில் அவதரித்
தவர்-நமிநந்தியடிகள் நாயனார், இவர் சிவனைவழிபட்டுச் சிவனடியார்களு
க்கன்னையிட்டுத் திருவாரூரில் தியாகேசர்சந்நிதானத்தில் திருவிளக்குக
ளுக்கு நெய்வார்ப்பார், தீபாழுங்காமற் பார்ப்பார், சந்நிதிக்குவிளக்கே
ற்ற ஒருநாள் ஒருசமணன்விட்டில்லலைக்கு நெய்ச்சட்டார், சமணன் உ
ங்கள் சுவாமிக்குத் திருவுழுமுண்டானால் தண்ணீரவார்த்தெரிக்கலாகா
தோவென்றான். நாயனார் அசைக்கேட்டுத்துன்பப்பட்டு நெய்வாங்காம
ல்விட்டிப்பொழுதுபோயிற்றே தீபவேளையாயிற்றே என்று சிவசந்நிதியி
ன்முன் சென்று தியாகராசப்பெருமானைச் சேவித்து நின்று சமணன்
சொன்னதை அறிக்கைபண்ணினார், சிவனை யன்புடன் துகிபண்ணி
னார்,

அப்பொழுதுசுவாமிதம் துகமலாலயமாகிய திருக்குளத்து நீரைமுகந்து
திருவிளக்குவைக்க அசரீரீவாக்காகத்திருவருள் செய்தார் நமிநந்தியடிக
ள் உசந்துநீரை முகந்து தீபமேற்றினாள் ரிகிரதைக்கண்டுபோற்றினார் அ
ங்குச்சிலநாளிநந்துபைங்குனிஉத்திரத்திலமணவியெழுச்சியில் வந்துசு
வாமியைத்தரிசித்துத் தீண்டலாயிற்றென்று புறத்திண்ணையில் துங்கு
கையில் கடவுள்களவிலேதோற்றப்பட்டுத் திருவாரூரிடில் வந்தவர்க
ளும் பிறந்தவர்களும் எவ்வுயிர்களுமசிவசாரூபமென்ற காண்பித்தார்.
அதுகண்டுநமிநந்தியடிகள் திருவாரூரிலேதானே கிரகங்கட்டிக்கொண்
டு சிவபுணிவிடைகள் செய்திருந்து அடையங்காலத்தில் திருக்கலா
யுபதவியிலடைந்தார்,

சோழவளநாட்டில்சீகாழியென்னும்பட்டினத்தில் பிராமணர்கள்
ஸ்மிசத்தில் கௌணியர்கோத்திரத்திற் பிறந்தவர் சிவபாதவிரைதயார்

சுமந்திபுத்திரன்

நமிநந்திநாயனார்சரித்திரம். ௬௩

இவர்திருநனிப்பள்ளியிற் பிறந்தபகவதியானா விவாகம்பண்ணித்தன் ணீரிலிருந்து புத்திரன்வேண்டுமென்று செபதம்பண்ணுகையில் சீகாழிக்குடவுள் கருணாகடாட்டாத்தால் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிதி ருவவதாரமானார். பிள்ளைக்கு வயதுமூன்றாண்டின் பிதாநித்தியகன்ம ஞ்செய்யப்போகையில்பிள்ளை பின்தொடரப்பிதாமறுக்கஅவர்வருவே னென்ற உடனழைத்துக்கொண்டேபோய் அவனாககையில்வைத்துத் தாஞ்சலத்தாள்முழுகிச் செபதபஞ் செய்கையில் பிள்ளை பிதாநைக் காணாமல் சீகாழிக்குடவுள் கோயிலைப்பார்த்து அம்மா அப்பாவென்ற மூது சுவாமி திருவுளத்திரங்கிப் பார்ப்பதியுட லிடபவாகனத்தில்அ நதாரத்தில் வந்துஉமையவனைப்பார்த்துத் திருஞானசம்பந்தரமுகிறார் அ வருக்குப்பொற்கிண்ணத்தில் ஞானாழிமுதத்துடன் திருமுலைப்பாலுட் டருளென்று சொல்லியபடிக்குப் பார்ப்பதியார் எழுந்தருளிப் பிள்ளை யார்நாகியைச்சிந்திக் கண்ணீர்துடைத்து ஞானாழித்தழுட்டிக் கிண்ண த்தைக் கையிற் கொடுத்து அப்பா அழாதேயென்று இடபவாகனத்தி லேறிச் சுவாமியுடன் தேவியார்போகச் சிவபாதவிரதையார் செபதப முடித்துப் பிள்ளையாரிட ததுவந்து கையிலும் வாயிலு நெஞ்சிலும் பா லுஞ்சோறுமிருகக்க்கண்டு இப்படிச்செய்ததானொன்று சிறுகோல் கொ ண்டடித்தார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சீகாழியப்பரை விரலாரீசுட்டிக் காட் டித்தேவாரம்பாடினார். அப்பொழுது சிவன்திருக்கோயிலெழுந்தருள க்கண்டு பிள்ளையாருமெழுந்தருளிச் சிவசநிதியிற்போய் அம்மையும் அப்பனும் இங்கிருக்கிறார்களென்று எல்லாரும் அதிசயிக்கப்பதிகம் பாடிக் கிரகத்தில்வந்து தாயானாவணக்கி மறுநாள்திருக்கோலக்காவிற் செழுந்தருளவேண்டுமென்னத்தானை தோளிலெடுத்துக்கொண்டுவா, அதுகண்டு அப்பட்டினத்தாடொதிர் சென்று, போயக்காண, இவச்சந் நிதியிற்கைட்டிக்கொண்டாடினார், சுவாமிநைகள் சிவந்தனகண்டு தி ருவுளம்புரிய இரண்டு பொற்றாளை கையில்வந்திருந்தன, அவற்றைக் கொட்டி ஆணந்தக்கூத்தாடினார்- பிள்கீகாழிக் கெழுந்தருளிய செய்தி யைத் தாயார்திருவவதாரஞ் செய்த திருநனிப்பள்ளியார் கேட்டுவந்து கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள் - அப்படியே தானையார், திருத்தேரளி லெழுந்தருளித் தலவக்களெங்கும் போய்ப் பதிகம்பாடிச் சீகாழிக்கு வந்தார். அப்பொழுது சிவாகக்கரை தீர்த்தெருக்கதம் புலியூரிலிருக்கு ற்- திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணஞர் அவர்மனைவிபாடினியாரிருவரும் வந் துசந்நித்தார்கள், அவர்களுடன் சிதம்பரத்திலெழுந்தருளிய பொழுது தில்லைமலையிவரும் கணநாதவடிவா யிருக்கிறதைக் கண்டோழ்ப்பா ணருக்குக்காண்பித்தார்.

பின்புதுங்காணைமாடத்தையும் திருநெல்லையிலையும் கண்டுந
ந்து திருவடிநொந்ததனால் மாறன்பாடியிற றங்கினார். சுவாமிதிருவரத்
துறைத் தனத்தாருக்குச் சொப்பனத்தில்வந்து தமதுசநிதிமுத்துச்சி
விகை முத்துக்குடை சின்னங்கள் இவைகளைத் திருஞானசம்பந்த ச
வாமிகளுக்குக்கொடுத்து அழைத்து வருங்களுள்ளார். திருஞானசம்
பந்தர்க்கும் இவையெல்லாம் வருகின்றிறன வென்று சொப்பனஞ்சா
தித்தார். அவர்சொப்பனம் கண்டுபிதாவுக்கும் திருக்கூட்டத்தாருக்கு
ஞ் சொன்னார் அப்படியே விடிந்துவரக்கண்டு ஏறிக்கொண்டு சந்நிதிக்
குவந்து திருப்பதிகம்பாடினார், அதன்பின் சீகாழிக்குவந்து உபநயன
முடித்துச் சகலகலைகளும்படித்து நிற்கையில் திருநாவுக்கரசு சுவாமி
கள் எழுந்தருள எதிர்கொண்டழைத்துவந்து வந்தனஞ்செய்திருந்து அ
வர்போன பின்பு மேற்றிசைத் தலங்களையும் வடதிசைதலங்களையுங்க
ண்டு துதிசெய்து கொண்டு சம்பந்தசுவாமியும் அவர்பிதாவும் யாழ்ப்
பாணரும் திருக்கூட்டமும் வருகையில் திருப்பாச்சியில் கொல்லிமழ
வன என்னுமரசன்மகள் முயல்கனோல்திராமல், கோயிலிற் கிடக்கக்க
ண்டு பதிகம்பாடித்தீர்த்தார். கொங்குநாட்டில் திருச்செங்குன்றாரில்
திருக்கூட்டத்தாருக்குக் குளிருஞ்சரமும் பதிகம்பாடித் தீர்த்தார். நெ
ன்றிசைத் தலங்களேக்கண்டு வருகையில் திருப்பட்டிச்சுராருநால், சி
வகணங்கள் முத்துப்பந்தல் பிடிக்க-த் திருவாவதிதுறையில்வந்து பதி
கம்பாடிப் பலிபீடத்திற் சிவகணங்கள் உலவாககிழிவைக்க அதையாக
முடிக்கச் சீகாழிக்குந் கொடுத்தனுப்பினார். சருமபுரத்தில்வந்து பாடி
யபதிகங்களை யாழிலேய்ந்து வாசித்தார்-திருமருகலிம் விஷந்தீண்டப்பட்
ட செட்டியைப்பதிகம்பாடி மூம்பிக் கலையாணமுடிப்பித்தார்.

திருவாரூர்க்குவந்து சிறுத்தொண்டர் திருநீலக்கர் முருகனார் மு
தலிய திருத்தொண்டர்கள் கூட்டத்துடன் கூடியிருக்கையில் திருநாவு
க்கரசர் வந்துகூடினார். திருநர்வுக்கரசர், சம்பந்தரும்திருவீழிமீலையிற்
பதிகம்பாடிப்பலிபீடத்திற் பொற்காய பொற்றமு தளித்தார்கள். வே
ராதரணியச் சந்நிதிக்கதுவு திறக்கவ மடைக்கவும் பாடினார்கள். சுவாமி
திருநாவுக்கரசரைத் திருவாய மூரில்வரச்சொல்ல அவருஞ்செல்லச் ச
ம்பந்தருடன்போக மதுனாயில் பாண்டிமாதேவி மங்கையர்க்கரசி
யார் உத்தரவின்படி குலச்சிறைநாயனார் திருஞானசம்பந்தருக்காளனு
ப்பச் சம்பந்தர் வந்தவர்கள் செய்திகேட்டு மதுளைக்குவரப் பாண்டிய
ன் மந்திரியாகிய குலச்சிறைநாயனார் பரசமயக்கோளரி திருஞான சம்
பந்தர்வருகிற திருச்சின்னவோசைகேட்டு மங்கையர்க்கரசி யாருடன்
எதிர்கொண்டிவந்து-முத்துச்சிவிகையில் வந்ததிருஞானசம்பந்தனாவ
ணங்க அவர் வாழ்த்திச் சுக்மாவெதை தேவர்திருவடிகண்டதே பா

ண்டியரும் பாண்டியரும் நாங்களுஞ் சகமடைந்தோமென்றார்கள்.

உங்களுக்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் துணையாவாருளருளிரவதித் தவுடன், குலச்சிறையானார் ஒருமடாலயம்விட்டுத் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளைத் திருக்கூட்டத்தோ டெழுந்தருளச்செய்து சகலமுடப்பித்தார் - சமணர்களறிந்து பாண்டியனுக்கு இச்செய்தியைச் சொல்லித் தாங்கள் கண்டு முட்டியெய்ன்றார்கள். பாண்டியன் தான்கேட்டு முட்டியெய்ன்றான். பின்பு அரசன் என்னசெய்யலாமென்னச் சமணர்களமடத்திலே நெருப்புப்பிரவேசிக்க மந்திரஞ்செய்கிறோமென்றார்கள், பாண்டியன் கட்டளைப்படி மந்திரித்து மடத்தில் அக்கினி பற்றாமையாலே தங்களுக்கு அவமானம் வருமென்று மடாலயத்திலே தீமுட்டினார்கள். திருக்கூட்டத்தார் விழித்துத் தீயை அவித்துத் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளுக்கறிவித்தார்கள் அவரறிந்து, மங்கையர்க்கரசி மங்கிலியம்வாழ்கவென்று பதிகம்பாடினார். பாண்டியனுக்குச் சுரோசம்சம்பவித்தது - சமணர் மணிமந்திரவிழ்த்தங்களாலும் தோமையால் மங்கையர்க்கரசியார் தம்முடைய நாயகராகிய பாண்டியராசரிடத்துவந்து பணிந்து என்னுயிர்த் துணைக்கணவனோ சீகாழியிலிருந்து தெய்வீகத் தன்மையுடைய பிராமணச்சிறுபிள்ளை வந்திருக்கிறது அதுவீற்றிருக்கும் திருமடாலயத்திலே சமணர்கள் அக்கினியைப்போட்டு டெரித்தார்கள் அந்நெருப்பாகும் உம்மைப்பற்றியசுரனோய் அவரின்குவருவாராகில், சுரந்தீர்துபோம் என்றுசொல்லப் பாண்டியர்மகிழ்ந்து அவனாயின்குவாவழைப்பாயென்ன மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் திருஞானசம்பந்தர் திருமடாலயத்திற்போய்ச் சுவாமிமுன்வணங்கிக் கைகீட்டி வாய்புதைத்துநிறைக்கிய லலர்பயப்படாஜீர்கள் சமணரை வாதிவென்று பாண்டியர் விபூதியணியும்படி செயலிக்கிறோமென்ன மந்திரியும் இராசபத்திரியும் சமணர்கொளுத்தின தீயானது பாண்டியர்க்குச் சுரத்தியாகப்பிடித்தது, தீர்க்கும்படி எழுந்தருளுங்கள் சுவாமியென்னத் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருக்கூட்டத்துடனெழுந்தருளிப் பாண்டியன் அரண்மனையிடத்திலவந்து பொற்பீடத்திருந்தார். பாண்டியன்கண்டு கண்களிப்படைந்து இவர்பார்க்கட்டுமென்ன அப்போது சமணர்கள் அவரொருபுறமும் நாங்களொருபுறமும் பார்த்துத்தீர்க்கிறோமென்றார்கள். திருஞானசம்பந்தரிசைந்து மதுரைச்சுவாலயத்திலிருந்து திருநீறுகொண்டுவரச்சொல்லி (மந்திரமாவது நீமென்று) பதிகம்பாடிப்பாண்டியன் வலப்பக்கத்தி லணிய வலப்பக்கச்சுரமெல்லாம் இடப்பக்கத்திலவந்தது. சமணர்கள் மயிலின் பீலிகளாலேமந்திரித்து மதிகம்வருத்தமுண்டாகப் பாண்டியன் அவர்களைப் போவென்றுசொல்லித் தி

ருளுணசம்பந்தசுவாமியையே பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளச் சம்பந்தர் இடப்பக்கத்திலும் விபூதிபோடச் சுரனோய்போய்த் தேகங்குளிர்ந்தது.

பாண்டியன் சமணர்களே நீங்கள் தோற்றீர்களே யென்ன ஆவர்கள் அக்கினியிலேடுபோட்டு வெல்லோமென்றார்கள். சம்பந்தர் திருப்பதிகத்திருமுறைகொண்டு வாச்சொல்லி ஒடாடெடுத்தது அக்கினியிற்போட அதுவேவாதிருந்தது. சமணர்களக்கினியிற்போட்டவேடு சரம்பலாயிற்று. பாண்டியன் முதலானவர்கள் அதிசயப்பட்டார்கள். சமணர்கள் தண்ணீரிலும் ஏடுவிடவேண்டாமென்றார்கள். பாண்டியனைகத்தான். குலச்சிறைநாயனார் சுரத்திலும் அக்கினியிலும் தோற்றீர்கள் இப்பொழுது நீரில் ஏடுவிடுகிறீரென்கிறீர்கள் நீங்கள் தோல்வியடைந்தால், என்னபந்தயமென்றார் சமணர்கள் நாங்கள் தோற்பண்டிதால் கழுவி லேறுகிறோமென்றார்கள் திருளுணசம்பந்தர். முத்துச்சிவிகையிலுர், பாண்டியன்குதினாயிலும், மங்கையர்க்கரசி தண்டிகையிலும், குலச்சிறைநாயனார் குதினாயிலும், மற்றவர்கள் காலாலேநடந்தும், வையையாற்றங்களுக்கு வந்தார்கள்.

திருளுணசம்பந்தசுவாமிகள் பதிகம்பாடித் திருவேட்டை வைகையாற்றில் தமது திருக்கரத்தால்விட அவ்வேடு வைகையாற்றிற்கு எதிரிலேறி வேகத்துடனேசென்றது, சமணர்கள் விடப்பட்ட ஏடு சமுத்திரத்திற் சென்றது, சம்பந்தசுவாமிகள் விடப்பட்ட ஏடு திருவேடகமட்டும் போய் நதிவாற்றிலே தங்கியது. குலச்சிறைநாயனார் சம்பந்தர்விட்ட ஏட்டைஎடுத்துச் சிரத்திலவைத்துப் பாண்டியனிடத்தில்வந்து, அதன்யொருளைச் சொல்லினார். பாண்டியன் கேட்டவளவிலே கூணது நிமிர்ந்தது. பாண்டியமகாராசன் அதிக மகிழ்ச்சியடைந்து மந்திரியாகிய குலச்சிறை நாயனரைப் பார்த்துச் சமணர் பந்தயப்படி நடத்தென்ன மந்திரி யெண்ணாயிரங்கமுமாம் வரவழைத்துவிட்ட அன்றில் சமணர்களேறினார்கள். திருளுணசம்பந்தர் முத்துச்சிவிகையில்வர அரசன்-அரசி-மந்திரிமுதலானவர்கள் புடைசூழ்ந்துவரச், சொக்கேசர்சந்தியிற்போய்ப் பதிகம் பாடித் திவ்வாளிருகையில், சீகாழியிலிருந்துசம்பந்தர்பிதாயாக முடித்துவர அவருடனே சம்பந்தர் பாண்டியர்குலச்சிறையார் மங்கையர்க்கரசியாருங்கூடித்தென்றிசைத்தலங்கனெல்லாங் கேவித்து இராமச்சுரத்தில் வந்திருந்தார்கள் நமநாட்டிலுள்ள தலங்களையாவந்தரிசித்துக் குலச்சிறையார்சென்மதேயத்தில்வந்து பாண்டியருக்குமதுனைக்குப்போம்படி கட்டளைகொடுத்ததுத் திருளுணசம்பந்தசுவாமிகள் பொன்னிநாட்டில்திருவாலந்துறை பில்தோணியேறிப்பதிகம்பாடி, அதுவடகனாயிலிட்டுது திருநள்ளா

அழுத்தலிதலங்களைத் ததரிசித்துப்பொதுமங்கையில் வந்துகிறங்கையில் நந்திப்புத்தன்திருச்சினைமையடியாதேயெனமறுமறுக்கத்திருக்கட்டததாரகோபித்துச சொன்னவுடனே அஷ்ஷதலைவெறித்ததுசாரிப புத்தனநீ நதுவாதுபேசி வெல்லவல்லமைமயிலலாமல தோற்றுன அவனைச்சிவனடியாகுகிறா.

அவசூருததுகிநகக லாகுவுவதுபணிந்து திருப்புகதுந்தியில் அப்பாசுவாமியின் கண்ணவந்தார, அப்பாசம்பரதாமதுஷாயிற்செய்தன வெல்லவ கேள்விபட்டுத் தாமுங்க ணவெதா தொண்டா. வழியில் முத்துசசிகைவருகையிலயாருங்க ணகபடிக்குத் திருக்கட்டெருக கத்திற புருது கண்டினைகையதாங்விவந்தார அப்பொழுதுசம்பரதா அப்பொருங்கெயெனைச் சமவாயிஅடிமையங்கெதொண்டி செடிகிறெனெ ன்னச்சம்பரதா தண்டுகையிட்டிமுதங் கொ பாசுவாமிகளைப்பணிய அப் பாசுவாயிகள் சம்பரதசுவாமிகளைப்பணிப ஓருவனாபொருவாவிசாரித லுக்கொண்டமுகிழ்தாராகள அப்பாத்தெறே லேபாணாசம்பரதாசிகாழியி ல்வந்தார, பிள்ளைகாழி விட்டுத் திருவண்ணா லையிறபாழித்திநீவிததூ ர்க்கு வந்தார ஆன்பனை அங்கில் பெண்பனை ஆகப்பாடிச்சப ணணாசசிவ னடியார்களாகநி ககாஞ்சிபுரதில்வரு துேதாரம் கோகனனம்-மல்லிக ராசன் ட இவைமுதலியதலவனோத் தரிசித்ததுதத்தி ருவொற்றியூரிலெ முத்தருளினா.

[illegible]

இதைக்கேள்விப்பட்ட திருஞானசம்பந்தாதிரு மயிலைக்குழுமுந்தருளச் சிவநேசவணிகர் எதிரகொண்டழைத்துவந்து நடவெல்லாஞ்சொல்ல, அந்நாட்டும்பாவையார் அங்குசதைக கொண்டுவாருங்கொள்ளச், செட்டியார்கொண்டுவந்துவைக்கடாவசம்பங்கா பதிகம்பாட னட்டாமாட்டில பூம்பாவையாபன் னிரண்டிவயதுபெண்ணுக் கெழுந்திருந்து திருநாஞ்சமபந்தர் திருவடிகளில் விழுந்துபணிந்துகீழ்கையி ல்கண்டவாகளெல்லாருமதிசயப்பட்டார்கள். சிவநேசாசம்பந்தனாவ ணகதிப பெண்ணையொப்புக்கொள்ளுமொரு நாட அவர் தமக்குயோக்கிய மல்லவென்னசெட்டியாபெண்ணை வளர்த்துவருகையிற் சிலமாலா

சென்று சிவத்திலைக்கியமானார். பூம்பாவையார் சம்பந்தர்கோழிக்குறை
த போது இவர்களுடைய சனங்கள், திருநல்லூரிடம்பெண்ணிசாரித்துவிவாகமு
டிப்பிக்கத் திருமணக்கோலத்துடன் திருஞானசம்பந்தரும் பத்தினி
யாரும் திருநல்லூரில் சிவசந்நிதியிற் சேவிக்களமுந்தருளினார்கள் அப்
பொழுது மாதாபிதா முதலான வினசனங்களும் பின்னாலே தரிசித்துவ
ரச் சிவசந்நிதியிலேநின்று நமச்சிவாயப்பதிகம்பாடி முடித்துப்போற்றி
நிற்கையில் சிவாலயமூங்கோபுரவாயிலும் அண்டவெளிமட்டி மளாவிரி
மக்க்கண்டமாதிரித்தில் அகிலொருதிருவாயிலானதுதோற்றப்பட இ
துவேசமயமென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திருசுவாமிகள் தீர்நலக்கர்
முருகரை யாழப்பாணர்முதலான திருத்தொண்டர்களையும் அவர்கள் பத்
தினிமார்களையும், பந்துசனங்களையும் பர்க்கவந்தவர்களையும் யாவனாயு
ம் அந்தத்திருவாயிலிலேவிட்டார். அன்பின்தாமும் பெண்ணுமாகியா
த்தினைப்பத்துப்பாடி அக்கிரிப் பிழம்பிலே எழுந்தருளினார். அங்கிருந்
தவர்கள்காணுமற்போனார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவமயம்.

உ

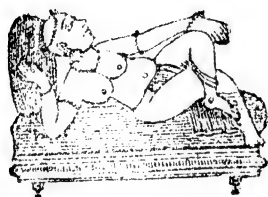
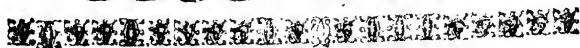
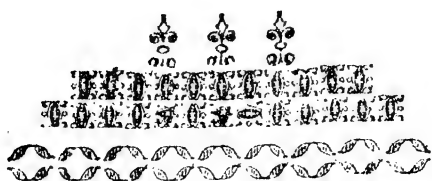
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்சரித்திரம்

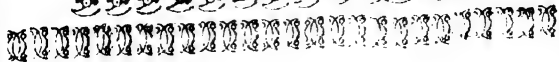

சோழவளநாட்டில் பெருந்திருமங்கலத்தில் ஈயர்கோன் வமி
சத்தில் அவதரித்தவர் - கலிக்காமநாயனார் இவர்களைத் துதித்துச்
சிவனடியார்களை மதித்து அவர்களுக்கு அன்ன தானஞ் சொன்ன
தானமுதலான எல்லா வுதவிகளையுஞ் செய்து நித்தியம் பத்தியாகந
டந்து சோழமகாராசன் வாசற் சேனாதி பதியாய் வாழ்ந்து வருந்
காலத்தில் திருவானூரில் சுந்தரமூர்த்தி பரவைநாச்சியார் பிணக்குத் தீரு
ம்படிக்குப் பரமசிவனுரைத்து விட்டாரென்று கோபங்கொண்டு அ
வரைப்பார்க்கலாகாதென்றிருந்தார் இருவரையும் ஒருமைப்படுத்தும்ப
டிச் சுவாமிக்குத் திருவுளமிருந்தது - சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்கும்ப
ரவைநாச்சியருக்கும் குண்டை பூர்க்கிழவர் நித்தியமிருத்தி செலவுநடப்
பித்துக்கொண்டிருந்தார் அவ்வாறுசிலகாலநடந்துவருகையில் மழையி
ல்லாமையால் செந்நெல்விளைவில்லாமற் போயிற்று - அதனால் வேளா
ளர்குலத்துக்கிழவனார் துக்கமிக்கவடைந்து பொசிப்பில்லாமல் நித்தி
னாசெய்கையில் சுவாமிசொப்பணத்தில்வந்து குபேரனலுமக்கும் பொ

சாஸ்திரம்

சாஸ்திரம்

ஏயர்கோன் நாயனார் சரித்திரம் ௯௯

ற்குணியல்களு நெற்குணியல்களும் வீடெங்கு நினாயுமென்று திருவருள்செய்தார். அவர் விழித்துப்பார்க்கையில் எல்லாத் தீரவியங்களுவினைந்திருந்தன, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகல் சுவாமியைக்குறித்து நெல்லுவேண்டுமெனப்பதிகம்பாடினார் சுவாமி அவர்சொப்பனத்திலவந்து குண்டைபூர்க்கிழவனிடத்திலே நெல்வாங்கிக்கொள்ளுமென்று திருவருள்செய்தார்.

சுந்தரர்குண்டைபூர்க்குவருகையில், குண்ணை பூர்க்கிழவனொதீர்வந்து நடந்த செய்தியெல்லாஞ்சொல்லிச் சுவாமிக்கொடுத்தநெல்லை அடியேனாலெடுத்துப் போடக்கூடாது ஆகையால் அந்தநெற்குணியல்கள் திருவாருளில் நந்துசேரும்படிக்குத் திருவருள்புரிய வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். சுந்தரத்திருக்கோளிலிததலத்தில் சுவாமியைக்குறித்துக் குண்டைபூர் நெல்லைத் திருவாருருக்கு எடுத்துக்கொண்டு போக ஆளில்லையென்று பசிகமபர்ட், அதுகேட்டிற் சுவாமி பூதங்களைக்கொண்டெடுப்பிக்கிறாரென் றசரீரிவாககாகச்சொல்லினார். அதுகேட்டாரார் திரும்பினார் அன்றிராத்திரியில், நெற்குணியல்கள் பூதங்களால் திருவாருருக்குவினைந்தன, பெழுதுவிடிந்துபரவையாச்சுயார்க்கண்டு அவரவர்கள் மனையிலிருக்கின்றநெற்களை அவரவ மெடுத்துக்கொள்ளுகிறதென்று முறைசறைவித்தா, அப்படியே யெடுத்துக்கொண்டார்கள் நாட்டியத்தான்குடியிலிருக்குஞ் சோழராசன் திருவாயலிற்சேனாதிபதியாகிய கோட்புலியார்கந்தராயர்த்திபைத தரிசித்துத் தமதுநர்க்கவலா யெழுந்தருளச்செய்து நவாணிபாசனங்கொடுத்துச் சோடசோபசாரமும்பண்ணித் தம்முடைய குலாத்திகளாகிய சிங்கடியாலாயும், வனப்பகையாலாயும், அழைத்துக்கொண்டுவந்து சுந்தரத்திருவடியிற்றெழும்படிசெய்து சுவாமியுபபெண்களை அடிபென்பிழைச்சுமடிக்குக் கொண்டருளுமென்னச் சுந்தரப்பெண்ணை பக்களாகக்கொண்டுமடிமேலெடுத்துச்சிமோந்துவேண்டுமென கொடுத்துச் சிவசந்நிதியிற்போய்க் கோட்புலியாளைச் சிறப்பித்துத் தம்மைச் சிங்கடியப்பள்ளென்று பதிகம்பாடினார்.

பின் திருவாருர்க்குவந்து பங்குனியுத்திரத்தில் திருவிழாவருகையில் பரவையாருக்குப்பொன்வாங்கிக்கொடுக்கத் திருப்புருவாருக்கெழுந்தருளிச் சிவசந்நிதியிற் றிருப்பதிகம்பாடி மடத்திலெழுந்தருளியிருக்கையில் சிவனருளால் நத்தினாவந்தது, அப்பொழுது சிவபரிசாலகர் செங்கல்லுக்களைத் தலையணையாகக்கொடுக்கச் சுந்தார் வாங்கிவைத்து மேற்போர்த்திருந்த வெண்பட்டையவற்றின்மேல்விநித்துநத்தினாசெய்தார் சுவாமிகளையில்வந்து, உமக்குத் தலையணையாகவிருக்கின்ற செங்கற்களைப்பொன்னாகத்தந்தோமென்ன அவர்விழித்துப்பார்க்கையில் க

ம்களப்படியேதங்கவழுவாகவிருந்தன அனவகளை ஆட்களைக்கொண்டு
பேப்பித்துப் பரவையாருக்கனுப்பினார்.

திருப்பனையூர்-விழிமிழலை-திருவாரூர்-திருவாரூர்-அரிசெங்கரை
ப்புத்தூர்-நடைபுழை - திருச்சித்திச்சுரம்-திருவாவடுதுறை - திருவிடைம
ருதூர் - திருநாங்கீச்சுரம்-திருக்கலையநல்லூர் - திருக்குடமூக்கு திருவல
ஞ்சுழி திருநல்லூர் - திருச்சோங்குத்துறை - திருப்பமணம் திருநெய்
யூர்-திருநெய்தலானம் திருப்பூந்துருத்தி திருவாலம்பெரியூர் திருமழபா
டி-திருவானைக்காவடி-இவைமுதலியதலங்களைத்தேடிப்பாடித் திருப்பாச்
சிலாச்சிரமத்தற்பாடச் சிவனருள்செய்யாதிருக்க, மற்றுஞ் சிவமில்லை
யோவென்றுபாடச் சுவாமியில்தீரவியமருள்செய்ய, அவைகையெடுபி
பித்துக்கொண்டுதிருமுதுகுன்மத்திற்பாடிச் சுவாமியால் தீரவியம் பெ
ற்று இத்தீரவியங்களை யெல்லாம் பரவையாச்சியார் கிரகத்திற் கொண்டு
வந்து தரவேண்டுமென்றுபாடச் சுவாமிமணிமுத்தாற்றிற் போட்டுத்தி
ருவாரூர்க்கமலாயக்குளத்திலேறித்துக்கொள்வாயென்னச் சுந்தராமச்
சம வெட்டிக்கொண்டு மணிமுத்தாற்றிற் போட்டுவிட்டுத்திருவாரூர்க்
கெழுந்தருளிப்பரவையாரையழைத்துக்கொண்டு பெண்ணைமக்குத்தி
ருமுதுகுன்மத்திற் சிலதீரவியங்களைத்தன அவற்றை மசகம்வெட்டி
க்கொண்டு மணிமுத்தாற்றில்போட்டுவந்தேன் அவற்றைக்கமலாயக்கு
ளத்திலேறிப்போயென்னப் பரவையார் புண்ணைக்கொண்டுமிறக்கச் சுந்
தார்பதிகம்பாடிக்கமலாயக்குளத்திலேறித்துக்கொண்டு யகப்படாதிருக்க
எட்டாம்பாட்டிற் தீரவியங்களைகப்பட்டன.

அவற்றைப் பரவையாருக்குக் கொடுத்தார். திருவாரூர்க்குவ
டக்கே குருகா லூரிலேயே பெழுந்தருளுவாயில் நடுக்காட்டில் சிவன்பிரா
மணனாகத்தண்ணீர்ப்பந்தலத்தைத்துச் சுந்தரருக்குக் கட்டமுதிருக்கிற
தென்று கொடுக்கத், காழுஞ் சிவனடியார்களும் பொசித்து இளைப்பா
றியன்றிரவிலங்குவித்தினாசெய்து பொழுதுவிடிந்து பார்த்துத் தண்
னீர்ப்பந்தலு மில்ல திருக்கச் சிவன்செயவென்றுபாடிக்குருக லூரிற்
சிலநாளிருந்து திருக்கச்சூரி லெழுந்தருளிப் பதிகம்பாடிப் பசியாலி
ளைப்படைந்து சோபுவாயலிருந்தார். சிவன் யோகிவடிவாகித் திரு
வோடெடுத்தது ஊரிற்பிச்சைவாகி யன்னக்கொண்டுவந்து சுந்தரோ
யிளைப்பாயிருக்கிறீர் இதைப் புசியுமென்றுதொடிக், அவர்வாங்கித்
திருக்கட்டத்தோயி பொசித்துத் திரும்பிப்பார்க்கையில் யோகிமாய
மாக இதுவுஞ்சிவனருளென்று பதிகம்பாடிக்காஞ்சிபுரத்தில் தரிசித்
துத்திருவொற்றியூரிலெழுந்தருளிக் திருப்பதிகம்பாடித் திரும்புகை
யில் அந்நாட்டில் நாயிறுஎன்றவூரில் நாயிறுகிழவொன்சின்ம வேளாள
ர் மனைவியார் திருவடியத்தில் அனிர்த்திதையார்வந்து அவதாரஞ்செய்து

ஏயர்கோன்றாயஞ்சரித்திரம் எக்

சங்கிலிநாச்சியாரென்னுந் திருநாமம்பெற்று மிகவுமலங்காரமாக வளந்திருந்தார்.

சங்கிலிநாச்சியார் பருவபக்குவமானதால் அநேகர் பெண்கேட்க வந்தார்கள், அதுகண்டு சங்கிலியார் மயங்கிவிழுந்தார் மயக்கந்தீர்த்தபின்பு மாதாபிதாக்கள் ஏன்பயங்கிவிழுந்தாயென்ன என்னை விவாகஞ் செய்து கொடுக்கப்போகிறீர்களென்று மயங்கிவிழுந்தேனென்றார். அவர்களதென்னவென்னச் சங்கிலியார் ஒற்றியூர்த்தியாகர் என்னைவேறொருவருக்கு மனைவியாகத் திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறாளுென்றசொல்ல, இருவரும்பயந்தென்னசெய்யவேண்டுமென்னச் சங்கிலியார் தாம்போய்த் திருவொற்றியூரில் சிவபணிவிடை செய்யவேண்டுமென்ன, மாதாபிதாமுதலிய வினாசனங்கள் சங்கிலியாரைச் சந்தித்திழைக்கொண்டு போய்க் கன்னிமாடத்துள் வைத்துப் பாங்கிமார்குழந்தைவல்செய்ய வாழ்த்திருக்கப்போனார்கள் சங்கிலியார் காலையுமாலைபுலர்கொய்து சிவபணிவிடைசெய்திருக்கையில், சுந்தரசுவாமிகள் சந்திதியில்வந்து சிவதரிசனைசெய்து திருப்பதிகம்பாடித் திருாண்டபத்தில் இருக்கூட்டத்துடனெழுந்தருளினார். அதுகண்டு சங்கிலியார் திருாண்டபத்திலிருந்து திராங்கிவந்து சுந்தரசுவாமிகளைவணங்கி யுடனேதினாக்குள்ளே புகுந்தார் சுந்தாரசுண்டு விதிப்படிமகிமயங்கி யிப்பெண்ணைப் பெறும்படிச் சிலனைக்குறித்துப் பதிகம்பாடினார்.

அன்றிராத்திரியில் சுந்தாருக்குச் சங்கிலிநாச்சியாரை மணமுடிப்பிப்போமென்று சொப்பனஞ்சாத்தார். பின்புசங்கிலியார் சொப்பனத்தில்வந்து சுந்தாவுர்த்தி சுவாமிகளை யுமக்குக் கணவனாகமணமுடிப்பிப்போமென்றார். சங்கிலியார் சுவாமி அவரொண்ணவிட்டுப் போகேமென்று உண்மைசொல்லால் சம்மதியென்ன அதற்குச் சுவாமி உம்மைவிட்டுப் பிரியாதிருக்கச் சத்தியஞ்செய்து தருவாரொன்னச் சங்கிலியாருடன்பட்டிருக்க மற்றஞ்சுவாமி சுந்தாரிடத்திற்போய்ச் சுந்தாரோமணம்பேசுவந்தோம் அவருக்குச் சபதஞ்செய்து தாவேண்டுமென்ன, அப்படியே செய்வேன் தேவரீர் திருச்சந்திதிவிட்டு மகிழ்மரத்தடியிலெழுந்தருளவேண்டுமென்னச் சுவாமிசம்மதித்துச் சங்கிலியாரிடத்துவந்து சுந்தாரை மகிழ்மரத்தடியிற் சத்தியஞ்செய்து தாருமென்று கேளென்னச் சுவாமி மகிழ்மரத்திலெழுந்தருளினார், சங்கிலியார்விழித்தெழுந்து தாதிமார்களுக்குத் தாங்கண்ட சொப்பனமெல்லாஞ்சொல்லினார், சந்திதியில்சத்தியஞ்செய்யவந்த சுந்தாரைச் சங்கிலியார் தாதிமார்கள் சந்திதியிற் சத்தியஞ்செய்யவேண்டா மகிழ்மரத்தடியில் சத்தியஞ்செய்யென்றார். சுந்தார் சங்கிலியாருக்குச் சத்தியஞ் செய்துகொடுத்தார். அதன்பின்பு தலத்தார்விவாகஞ்செய்வித்தார்கள்.

இவர் சிலநாளிருந்து பரவைநாச்சியானா கினைத்துத் திருவாரூருக்குச் செல்லப் புறப்பட்டார் சத்தியந்தவறினதால், இரண்டுகண்களுங்கெட்டன, தேகமெங்குங் குட்டநோய் கொண்டது, திருமுல்லைவாயிலைத் துதித்து வெண்பாக்கத்தில் சுவாமியாலுன்று கோல்பெறற்குக் காஞ்சிபுத்தூர்ப்பதிகம்பாடி யொருகண்பெற்றார். திருப்பூந்துருத்தியில்வந்து, திருஞானத்திலேமுழுகிக் குட்டரோகந்தீர்த்தார் திருவாரூரிப்பாடி மற்றைக்கண்பெற்றுத் தேவாசிரியமண்டபத்திலிருந்து பரவையாரிடத்தாளனுப்பினார். பரவைநாச்சியா ரவர்களையுள்ளே வரவொட்டாது தள்ளிவிட்டார். அதுகண்டு சுந்தரர் தனித்துப் புலம்புகிறதைச் சுவாமிகண்டு வினவச் சுந்தரர் பரவையிடத்துமனிதனை விட்டேன் அவர்களைத் தள்ளிக்கதவடைத்தாள் நீர்போயினக்கவேண்டுமென்னச் சுவாமிநம்பியார் வடிவாகப்போயினக்க அவளுடன் படாமெகண்டு சுந்தரருக்குப் பரவை சம்மதிக்கவில்லையென்று சொல்லச் சுந்தரர்கேட்டு இன்றிரவில் பரவையைக்கண்டா லுயிரிவைத்திருப்பேன் இல்லாவிடினுயிரிவைத்தேனென்னச் சுவாமி பரவைநாச்சியார் திருவாயிலிற்சென் றுகம்முடையதோழன்உன்னிடத்தில் வரவேண்டு மென்கிறுந்தள்ளாமல் வரவழைத்துக்கொள்ளென்ன பரவையார் இவர்கவாமியெயென்று சிச்சயித்து சுந்தரவைவழைத்தாக், இந்நவருந் திருப்பள்ளித் திருமஞ்சத்தின்மேல் சேர்ந்து களிகூர்த்தார்கள். (இக்கதைநிற்க)

ஏயர்கோன் கவிக்காமநாயனருக்குச் சூலைநோயைச் சுவாமியேவினதாலவன்வருத்தப்பட்டனதுகண்டு சுவாமியவன் கனவிலவந்து சுந்தரர் வந்தாலிந்நோய்தீருமென்று சொன்னார், அவன் கேட்டுச்சுந்தரன் முகத்தில்துவிழிக்கிறதில்லையென்றான் - சுவாமி சுந்தரமூர்த்திக்குங் கனவிலே நின்று ஏயர்கோன் கவிக்காமனிட தகிற்போய் சூலைநோய்தீர்த்தருளென்றார் - சுந்தரர் நல்லதென்று புறப்பட்டார். அச்செய்தியைக் கவிக்காமன்கேட்டு உடைவாளெடுத்து வயிற்றைக்கிழித்துக்கொண்டார். கவிக்காமநாயனார் தேவியார் கற்பிலக்கணப்படி உயிரிவிட வெத்தனத்திருக்கையில் சுந்தரமூர்த்தியா றொழுந்தருளினொன்றது கேட்டெதிர்கொண்டழைத்து வந்துசுந்தரமூர்த்திசுவாமிக்குத் தவிவளித்துச் சேரடசோபசாரஞ் செய்து சுவாமியெழுந்தருளிய காரியமென்னவென்று வினவஏயர்கோன் கவிக்காமனைக் காணவேண்டுமென்றார். அவற்கவர் உள்ளே பள்ளிகொண்டிருக்கிறா ரிதுசமயமல்ல வென்றார்களுடனே அந்தப்புறத்திலே யெழுந்தருளினார், அங்கேநடந்ததைக் கண்டியானுமிந்த உடைவாளானால் பிராணனை விட்டுக்கொள்வேனென்று அவர்கையிலிருந்த உடைவானை யெடுத்துத் தாமும் வயிற்றைப் பிறுகையில் சிவனருளால் ஏயர்கோன் கவிக்காம நாயனார் எழுந்திருந்துடனே சுந்தர

[illegible]

தேவநாபுரி

செய்யுள் - கந்தர்வம்

திருமூலதேவநாயநார்சரித்திரம் என

மூர்த்திகையிலிருந்தவானைப் பற்றிக்கொண்டார். பின்பு இரண்டுபேரு
க தழுவிக்கொண்டு உறவாகித் திருவாரூரிலேவந்து சிவசநநிதியிலே ய
திகம்பாடி மகிழ்ந்து பலநாளிருந்து சிவனடியார்க்கேவல்செய்தவய
ர்கோன் கவிக்காமநாயனார் கைலாயத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமூலதேவநாயனார்சரித்திரம்

திருக்கைலாயத்தில் பிரமன்-விஷ்ணு-தேவேந்திரன் முதலியதே
வர்களுக்குத் திருவருள்செய்யும் நக்திகேசகரர் கருணாகடாட்சம்பெற்
ற யோகிகளிலொருவர் பொதியமலைக்கு எழுந்தருளிய பொழுது கே
தாரம் மல்லிகாச்சனம் திருக்காளத்தி-திருவாலங்காடு - காஞ்சீபுரம்
திருவதிகை-சிதம்பரம் இவைகளைச்சேவித்துப் பொன்னி நாட்டில் சா
த்தனாரில்வந்தார். அவ்வூரில்திருமூலக்கோனென் றோரிடையன் பசு
மேய்க்கையில் சருப்பநதினடப்பட்டிற்றந்தான். அதுகண்டு அவன்மே
யத்தபசுக்கூட்டங்களுள்ளாமபிணத்தைவிட்டுநீங்காதுகூழ்த்துதுள்ளி
த் துடித்துக்கதறித் தவிர்க்கின் றதைபோ கீச்சுரர்கண்டு இப்பசுக்களு
டைய துன்பங்களைத் தீர்க்கவேண்டு மென்றெண்ணித் தம்முடைய ச
ரீரத்தையாருமறியாமற் காப்பாற்றி இடையன் சரீரத்திற் பிரவேசமா
யெழுந்திருந்தார். பசுக்க ளெல்லாந்துயர் நீங்கித் திருமூலக்கோனா னு
ன்றுநாஷினல்லக்கி மகிழ்ந்திருந்தன, அவர் பசுக்களை மேய்த்துச் சாத்
தனாரில்வந்து பசுக்களவரவர் வீடுகளிற்செல்ல இவர் பொதுமடத்தி
லெழுந்தருளினார், அப்பொழுது திருமூலக்கோனார் பெண்சாதியும் பி
ள்ளைகளும் வந்தழைக்கையிற் பேசாதிருந்தார். அவர்கள் டிக்ஷுமனன்
கலங்கிசிறக்கையுல் அங்கிருந்தவர்கள் இவர்விரும்புபத்தியமல்லமற்றும்
வேறு செய்கையல்ல சிவத்திலே சித்தவிரந்தி சித்தகின்ற தென்றார்க
ள் அது கேட்டுமனைவியும்க்கொண்டு சென்றார்கள் பின்பு அவர்பழைய
சரீரத்தைக்காணாமையால் அவ்வுடலோடு திருவாவதிதுறையிற் சேர்ந்
து பரமசிவனைவணங்கி மூலாயிரவருடமிருந்து சிவனருளியவேதாகம
ப்பொருள்களைச் செந்தமிழால் மூலாயிரமாலே பாடியோகத்தி லிருந்து
கைலாயஞ்சேர்ந்து பரமசிவனைப்பிரியாதிருந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விறற்றண்டி யடி-கனையனார்சரித்திரம்.

சொழுவளநாட்டில் திருவாரூரில் சந்தமானவர் - முகநோக்கமில்
லாமல் அகநோக்கமுடைய பிறவிக்குருடர் - சிவசிந்தையகலாதவர். அ

வகிந்தைபுசலாதவர் - சிவபணிவிடையிற் சிறந்தவர் சித்தவிரும்பியி
லேதுமந்தவர் - பஞ்சாக்கரத்தியானஞ்செய்து சிவனை வழிபட்டு வருநர்
ளிவனாருநான் சிவாலயத்திற்கு மேற்காகத் திருக்குளத்தைச் சுற்றிச்
சமணர்கள பள்ளிகளிருந்தன, அவைகளால் அக்குளம் அசுத்தக்கொ
ண்டிருந்தது அக்குளத்தை விருத்திசெய்ய விறற்றண்டி யடிகள் துணி
ந்து குளத்துக்குள்ளே யொருவா நட்டி யந்மகயிறுகட்டிக் கரைப்பு
ரத்திலு மொருநிநாட்டியதிலுந் கயிறுகட்டிக் கூடையு மணவெட்டியு
மெடுத்ததத்தாமே மணனைவட்டிச் சுமந்து கொண்டு கயிறறினவழி
யே தடவிக்க கண்டுவந்து கரையிற் போடுவார், இதைக்கண்டிருந்தசம
ணர்கள் ஓ விறற்றண்டி மணனைவெட்டினால் மண்ணிலுள்ள சிவசெந்
துகளிறந்துபோம் வெட்டாதே யென்று விலக்க அவரதைக் கேளாமல்
வெட்டிச் சமக்கையில் சமணர்கள் கண்களதால் கெட்டிருக்கின்றன,
காதுகளும் கேளாமலிடை பட்டுக்கெட்டிருக்கின்றனவோ வென்றார்
கள் விறற்றண்டியடிகள் சமணர்களே நீங்கள்ல்லவா பொய்ச்சமயத
தை மெய்ச்சமயமென்று துணிந்து அறிவுந் கெட்டுக்கண்ணுந் கெட்
டு மெய்ச்சமயமாகியசிவசமயப்பொருளைக் கேளாமல்காதுக்கெட்டுத்
திரிகிறீர்களென்றார். பின்னுமநான் கண்காணப்பெற்றால், நீங்களென்ன
வாவீர்க னென்றாரதற்கவர்கள் நீகண்பெற்றுலந்தால் தங்களுமைவி
ட்டுப் போவோமென்று, சொல்லிக் கூடையை மணவெட்டியையுந்
தறியையுந் கயிறற்றையுந் பிடிக்கியெறிந்து உங்கள்தெய்வச் செயலுண்
டானால் கண்பெற்றுக்கொண்டு குளம்வெட்டவா வென்று தள்ளிவிட்
டார்கள்.

விறற்றண்டியடிகள் சந்தியில்வந்து முறையிட்டு மடத்திற்போ
ய் மெய்ச்சமயந் நித்தினா செய்கையில், சுவாமி கணவில்வந்துசமணா
களைகண்கெடுவார்கள். நீகண்பெறுவீனென்று திருவருளசெய்துஅர
சன்களவிற்போய்ச் சமணர்கள் தண்டியடிகளுளங்கல்லா திருக்கத்த
டுக்கிராகள் அவர்களைத்தூர்த்தியவருக்குதவிசெய்யமுன்ன அருளினா
ர். உதயத்தில சமணர்களெல்லாங்கண்கெட்டார்கள். பின்அரசனாந்து
ரத்தப்பட்டார்கள். தண்டியடிகள் கண்கெடுவாய்ப்பட்டுத் திருக்குளம்வெ
ட்டிச்சிவபணிவிடைசெய்து சிலகாலமிருந்து சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்,
திருச்சிறற்றம்பலம்.

சுருதிசிறற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறற்றம்பலம்.

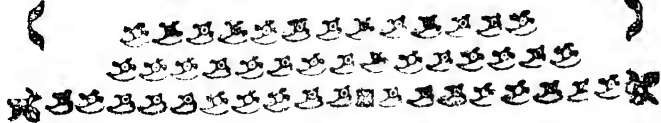
மூர்க்கநாயனார்சரித்திரம்

—*—

தொண்டைவாளாட்டில் திருவேற்காட்டில் தாளாளராகியவேளா
ளர்குலத்திலவதரித்தவர்-திருநீறுஉருத்திராட்சந்தரித்தவர் - பஞ்சாக்க
ரங்களைபிச்சரித்தவர் - துட்டர்களைச்சங்கரித்தவர் - தீர்க்கமுள்ளமூர்க்
கநாயனார், இவர்குபேரரசம்பததைப்பெற்றுச்சிவவையுடையார்களுக்குப்பத்தி

சிவசுந்தரி

சோமசுந்தரமலர்:

சோமாசிமாறநாயனார்சரித்திரம். ௭௫

விசுவாசத்துடனே முக்கனிச்சருக்களையோடு அன்னங்கொடுத்துவரு
காலையில், கைலாயபதியின் நிருவறுளால் பாக்கியங்குறைந்துநிர்ப்பா
கியபிறைந்தும்முகநாணமலும் அக்கோணமலும்; காணியூயியாவும்வி
ற்றக்கிடைத்தப்பொறுள்களைப் பெற்றுத்தவவமுதாக்கிச் சிவனடியா
ர்களைநோக்கி யன்பாக வன்னன்கொடுத்தவந்தார். இந்நாயனார் எல்லா
மிழந்து தமக்கு மன்னக்கிடையாதிருக்கத் திருக்குடந்தையில்வந்துரு
தாடிவென்று அன்னன்கொடுப்போகொன்று துணிந்து சிவனைப்பணி
ந்து முன்பு சூதாடத்தீதாற்றுப் பின்புபெவ்வுறு அடியார்களுக்கன்னம்
சொடுக்கலானார் அவ்வாட்டத்தில் மறுபுதிதெய்தவர்களைபுடைவாளா
ற்றமுறுவார், சிவபாதங்களைத்தனையாக்கப்பற்றுவார், இவர் சிவனடியா
ர்களுக்கு 'சிடுக்கண்செய்தவர்களையுஞ் சூதாட்டத்தில் வாதாட்டஞ்செய்த
வர்களையும் வெட்டுகையால் மூர்க்கொன்று பெயர்பெற்று இவவுலகவா
ழ்வற்றுச்சிவபதஞ்சார்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோமாசிமாறநாயனார்சரித்திரம்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோமாசிமாறநாயனார்சரித்திரம்

*

சோழவள நாட்டில் திருவயப்பொன்னூர் தலத்தில் தெய்வப்பி
ராமணர்குலத்தில் உற்பத்தியானவர் சகல நூல்களிலும் விற்பத்தியா
னவர்மாயனாவணங்குஞ்சிவனை நினைக்குஞ்சோமாசிமாறநாயனார்இவர்
பாமசிவனொருவரோரித்திய்கடவுளென்றும் மற்றவர்க்கடவுளொல்லா
ம் அரித்திய்கடவுளென்றும் அளவைப்பிரமாணங்களாலநீது சிவன
டியார்களைப்பரம்சிவனாகவெண்ணி வந்தனவழிபாடுபண்ணி அன்ன
ங்கொடுத்து அன்பாகவழிவித்தவவந்து திருவாரூரிலவதரித்த பாசமய
கோளரியாகிய சுந்தரசுவாமி பொற்பாதங்களை இருதய கமலத்தில்வைத
துப் பூசித்தமையால் ஒள்ளிப கிரணங்களைபுடைய வெள்ளியங்கிரியில்
வீற்றிருக்கும் பரமசிவனது திருவடியைச்சேர்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோமாசிமாறநாயனார்சரித்திரம்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாக்கியநாயனார்சரித்திரம்

*

திருச்சங்கமங்கையில் வேளாளர்மாவிலேபிறந்தவர் - வேதாகம
புராணசாத்திரங்களிற்சிறந்தவர்இவர்கம்பாநதிசூழ்ந்தகாஞ்சிப் பதியை
ச்சார்ந்து சாக்கியமதத்திற்சேர்ந்து அவர்சாத்திரங்களை யெல்லாமோ

ர்த்து இதுவேபாய்ச்சமயமென்று மனம் பீரிந்து சைவமே -மெய்ச்சம
யமென்று - நிச்சயந்தெரிந்து புத்தியாற்கண்டு - பத்திமேற்கொண்டு
புத்தகேவண்டதில்லைத்த வுள்ளம்விண்டு பாமசிவனுக்குத் தொ
ண்மச்செய்யநினைவுகொண்டு அன்புபெருகித்தாங் கொண்ட வேடத்தை
மாற்றாதவராகி யுட்பத்தியோடுநடக்குச்சுளிலொருநான் சிவலிங்கத்தை
க்கண்டார். கண்டுதிரிசனைகொண்டார்உண்மைக்கடவுளென்றறிந்தார்,
அன்பாகஒருகல்விட்டெறிந்தார்தாய தந்தைமார்கள்சிதபிள்ளைகள் இக
ழ்ச்சிசெய்யினுமவையினும்கிழ்ச்சியாகக்கொள்வதுபோலச்சிவலிங்க
முஞ்சாக்கியவன் பாகவிட்டெறிந்தஹ்ருசையை நற்பூசையாகக்கொண்
டும்கிழ்த்து நாயனாரும் நித்தியம்பத்தியாகக்கல்விட்டெறிந்து அன்ன
ம் புகித்துவருவார். சுவாமிக்குத் திருமேனிரிவில்விட்டெறியுங் கல்லடி
யாணதுமலர்ச்சனைபோலிருக்கும் இவ்வாறுநடக்கையிம், ஒருநாள்கல்
விட்டெறிய மறந்துவந்து அன்னம்புகிக்கையில் சிவனைநினைந்து சிவ
லிங்கத்தின்முன்வந்து ஒருகல்லெடுத்தன்பாக வெறியப் பாமசிவனா
பார்ப்பதியாருடன் இடபவாகனத்திலேறிக்காட்சித்தருளக்கல்லெறி
சாக்கியநாயனார்சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

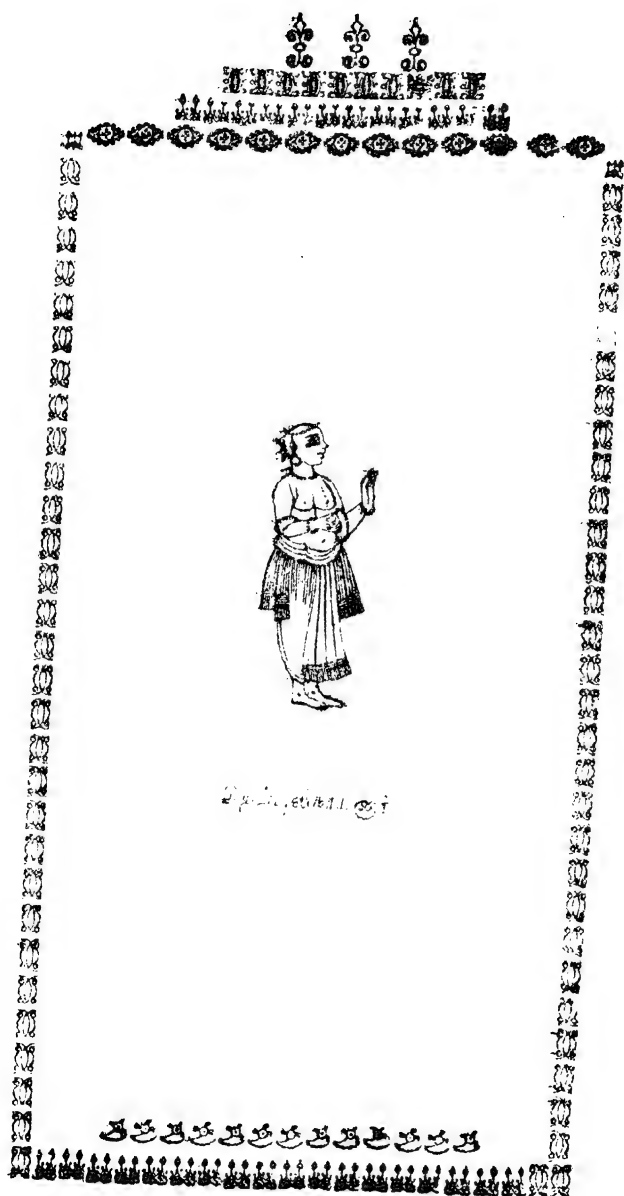
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புலிநாயனார்சுறித்திரம.

பொன்னின்னுட்டில் திருவாககூரில்வேதியர்குலத்தி லுதித்த
ஷ - வேதாகம விதிகளெல்லா முள்ளத்திற் பதித்தவர் - சிவனையுஞ்
சிவனடியார்களையுந் துதித்தவர் சைவ சமயத்திற் கதித்தவர் அடியார்
கேட்டும் பொருளெல்லா மளிக்கிறவர் - அன்பும்பத்தியுமே பெரிதெ
னக்களிக்கிறவர் - பஞ்சாட்சரக்கடவிற் குளிக்கிறவர் - பாவங்களைக்க
ண்டொளிக்கிறவர் - நித்தியவேள்விமுடிக்கிறவர் - பத்தியாற்சிவத்தை
ப்பிடிக்கிறவர்-இந்நாயனார் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவாக்கால்
தேவாரத்திலே பாடப்பெற்றுச் சிவாதுக்கிரகத்தினாலே சிவனுடைய
திருவடிச்செல்வத்திற்சேர்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறுத்தொண்டையார்

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரம்.

சோழவளநாட்டில் திருச்செங்காட்டங்குடியில் மாமரத்திவர்குலத்தில் அவதரித்தவர் பாஞ்சோதியான்னுர் திருநாமமுடையவர் - மருத்துவத்தொழில் படைக்கலத்தொழில் யானையேற்றம் குதிரையேற்றம் இவைமுதலிய தொழில்களில் வல்லவர் - யாவர்குலல்லவர் இவர் தேடியபொருளெல்லாநு சிவனுக்குஞ் சிவனடியார்க்குஞ் செலவாக்கி அரசன்கட்டளையால் வடசேச்சநோக்கிச் சத்துருக்களைக் கண்டுசெய்கொண்டு பலகோடிநீரவியங்களைத்தேடித் தம்மரசனை நாடிக்கொண்டாடிவந்து திரவியத்தைத் தந்துநீர்க்கையில் அரசன்மகிழ்ந்து பாஞ்சோதியானாப்புகழ்ந்து உம்மைச் சிவபத்தொன்றறியாது போததொழிவுக் கணுப்பினென் குற்றத்தை மன்னித் தருளுமென்று சொல்லித் தேவரீர் உமதிட்டப்படி வேண்டியபொருளைக்கொண்டு திருத்தொண்டிசெய்திருங்கொண்டப் பாஞ்சோதியார் எழுந்தருளி உய்வாறு சம்மதித்துத் திருச்செங்காட்டங்குடியில்வந்து தமமுடையமனைவி திருவெண்காட்டு நங்கையுடன் திருத்தொண்டிசெய்து சிறுத்தொண்டரான்னுர் திருநாமமுபெற்று வாழ்ந்துவருங்காலத்தில் சிவனருளால் சீரானென்றொரு பிள்ளையிற்தது அதுபள்ளியிற் கல்வியிழந்திறத்தது சிறுத்தொண்டருந் திருவெண்காட்டு நங்கையாரும் இந்நாமமு மொரு மணப்பட்டுச் சிவனடியானாச் சிவனுட்பாவித் தன்னதானஞ் செய்து வருங்காலத்தில் பரமசிவனுர் இவர்கள் பத்தியைச் சோதிக்குமபொருட்டு வைரவத்திருவுருவெடுத்ததுத் திருக்காலாயமனிடீப் புறப்பட்டுச் சிறுத்தொண்டநாயனார் திருமனைக்குள்வரத், திருவெண்காட்டுநங்கைதொழியாகிய சந்தனநங்கை யெதிர்கொண்டழைக்கத் திருவெண்காட்டுநங்கையார் வந்துபணிந்து சுவாமியுள்ளே யெழுந்தருளுங்கொன்ன, அவர் சிறுத்தொண்டனாகெ யென்றுவினைவத் திருவெண்காட்டு நங்கையார் சுவாமி யின்மைக்குச் சிவனடியார்வராமையினாலே, தொண்டர்தேடிச் சென்று ரிப்பொழுதிக்குவருவார் தாங்களிங்கிருக்க கொன்று, அன்பாகப்பணிந்துகின்றார்.

அதற்கவர் நாயகரில்லாதவிட்டிலே நாமிருச்சிறுதில்லை சணபதிச்சாத்தில் திருவாத்திரமத்தினதீழ் வீற்றிருக்கிறோமென் மெழுந்தருளினார். அத்தருணத்தில் சிறுத்தொண்டர் சிவனடியார்களைத் தேடிச்

காணுமையிலுல், வீட்டுள்வந்துசேர்ந்தார். மனைவியார்கண்டு சுவாமி, யிங்கொரு பெரியவர்வந்தார். இருக்கச்சொன்னோம் நாயகரில்லர்வீட்டி. லிருக்கிறதில்லையென்று கணபதிச்சரத்தில் திருவாத்தியின் கிழெழுந்தருளியிருக்கிறோமென்றெழுந்தருளினார். தாங்கள்போ யழைத்து வாருங்களென்றவுடன் சிறுதொண்டர் போய்ச் சுவாமி திருவமுது கொள்ள வெழுந்தருளுங்களென்றுபணிய நாம் ஆறுமாதத்துக் கொருமுறை யமுதுண்கிறது எமக் கிட்டப்படி படைக்க வுமமாலாகுமோ வென்னச் சிறுதொண்டர் அடியேனாலே தங்களெண்ணப்படி யமுதளிக்கக்கூடுமென்றார். நாம் பசுவைக்கொண்டு உண்ணவேண்டுமென்னத் தொண்டர் எனக்கநேகம் பசுக்களிருக்கின்றன அப்பசு இன்னதென்று சொல்லென்னச் சுவாமி நாமுண்பது நரபசு அது ஐந்துவயதுள்ளதா யவயவப் பழுதில்லாததாய்த் தாய்பிடிக்கத் தந்தையறுக்கச் சமைத்துப் படைத்தா லமுதுகொள்ளுகிறோமென்னத் தொண்டர் தேவர்மனப்படியே யமுதுபடைக்கிறோமென்று வீட்டுள்வந்து மனைவியாருடன் சுவாமி திருவுளமபற்றியதைச் சொல்லிநிற்கையில், கிருவெண்காட்டு நங்கை என்னுயிர்த்தனைக் கணவனோ, நற்குடியிற் பிறந்ததாய் ஒருதாய்க் கொருபிள்ளையா யவயவங்கள் பழுதில்லாததாய் நாம் பொருள்கொடுத்து வாங்கப்பெற்றாலுந் தாய்பிடிக்கத் தந்தையறுத்துயிரிழைக்கச் சமமதிப்பார்களோ நமமுடைய பிள்ளையைப் பள்ளியிலிருந் தவழைத்துவந் தப்படிச் செயவோமென்னத் தொண்டர் முகமலர்ந்து அகமலர்ந்து பள்ளியிற்சென்று சோளனை யழைத்துத் தொளிந்மே லெடுத்தித் தொண்டுவந்து மனைவியார் கையிற் கொடுக்கத், தேவியார் வாங்கித் திருமஞ்சனமாட்டிச், செழுமலர்கூட்டி விளையாட்டுக் காட்டித் தாராட்டிச் சமையற்கட்டிற் கொண்டுபோய்ப் பரிகலங்கழுவி வைத்துத் தாய்பிடிக்கத் தந்தையறிந்து அவயவங்களை வெவ்வேறு பாகப்படுத்தி யாக்கினார்கள். தலையை மயிருள்ளதென்று நீக்கினார்கள் சந்தனநங்கை தலையையுமெடுத்துப் பாகஞ்செய்தாள். திருவெண்காட்டு நங்கையுஞ் சந்தன நங்கையும் இதம்பொருந்திய பதந் திருந்திய கறிகுளமைத்து அன்னஞ்சமைத்துத் தொண்டரிடத்து வந்து சமையலாயிற்றுப் பெரியவனையழைத்துவாருங்களமுதளிப்போமென்னத் தொண்டர்சுவாமியையெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுவந்து திருப்பாதங்களைவிளக்கித் திருத்தவசிலிருத்தித் தீபனாபங்கொடுத்து அன்னம்படைக்கச் சுவாமி யறுப்புக்களைத்துஞ் சமைத்திரோ வென்ன ஆண்டவனோ தலைக்கறியு ரோமமுள்ளதா லதை நீக்கி மற்றவையெல்லாமாக்கிவைத்தோமென்றார்கள்.

கழுநித்தறிவார்நாயனார்சரித்திரம் என

அதற்கவர் கெடுத்தீர்களே தலைக்கறியைவிண்ணு விடுத்தீர்களே நா
 னெப்படிக்குறைவான கறிகளைப்பொசிப்பேனென்னத் தொண்டர்வி
 சனப்பட்டு மனைவியைப்பார்க்கையில் சந்தனைநங்கை தலைக்கறிசமைத்
 தேனென்று கொண்டுவந்தளிக்க விருவருமகிழ்ந்து படைத்துச்சுவாமி
 தங்களிட்டப்படி பொசியுமென்றார்கள். அதற்குப்பெரியவர் சிவனடி
 யார்களில்லாது தனித்துண்ணாமென்றார். சிறுத்தொண்டர் எங்குந்தே
 டிச் சிவனடியானாக்காணாமல் முகவாட்டமாகவும் அகங்கோட்டமாக
 வுநின்று எங்களாண்டவோ யும்மையல்லாதுசிவனடியார்களொருவனா
 யுங்கண்டிலே நழுதுகொள்ளுங்களுள்ளச் சுவாமி நீ யாவதுகூடவி
 ருந்துண்ணாமென்ன வவர் உடன்பட்டிண்ணவிருக்கத்திருவெண்காட்
 றிருக்கை யெல்லாம்படைக்கச், சுவாமிநாம்பிள்ளையிலலாவிட்டிற் போ
 சனும்பண்ணுகிறதில்லைப் பிள்ளையையழையுமென்னத் தொண்டர்இப்
 பொழுது வரமாட்டானென்றுசொல்ல, மற்றஞ் சுவாமி பிள்ளையைத்
 தெரிவிற்போ யழைத்துவாருங்க ளென்னச் சிறுத்தொண்டருந் திரு
 வெண்காட்டுநங்கையும் தெருவிற்போய் அப்பாமகனே சீராள ஐயா
 முதுகொள்ள வழைக்கின்றார் வருவாயாகவென்றழைத்தார்கள் அழை
 க்தவுடன் சீராளனென்னும் பிள்ளையானது தாராளமாகக் காலிறசதங்
 கைக் கலகலெனச் சத்திக்கவந்தது. தாய்தந்தைமகிழாத தரிசனைசித்திக்
 தந்தது மாதாபிதாக்கள்மகனெயெடுத்து, மாப்போடனைத்து முத்த
 டிட்டு உச்சிமோந்து, சுவாமிமுன்வந்து பார்க்கையி லவர் மாயமானார்.
 ரிகலங்களிற்படைத்தகறியமுதுகளையுங் காணார்கள் சியங்கிமயங்கிச்
 சுவாமியைக்காணாது அழுதுதொழுதுநிற்கையில் பா.மசிவனார் அந்தா
 மார்க்கத்திலே பார்வதிசமேதராய்வந்து காட்சிதந்து திருவநுள்புரிந்து
 நால்வனாயுங் கைலாயத்துக் கழைத்துக்கொண்டெழுந்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கழுநித்தறிவார் நாயனார்சரித்திரம்.

மலைநாட்டில் கொடுங்கோனூரில் சேரமான் பெருமான்குலத்தில்,
 செங்கோற் பொறையன் இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக் கொண்டிரு

கங்கையில், அவன்தேவியார் திருவயிற்றில், மாக்கோதையென்னும் பிள்ளையாதரித்து இப்பிள்ளை யானவர் பக்குவகாலம் வந்தபின் திருவஞ்ஞைகங்களத்தில் சிவசந்திரியில் உழைவாரப் பணிவிடைபண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் இவர்பிதா செக்கோற்பொழையன் அரசாட்சியை விட்டித் தவத்தைச் சார்ந்தார். மந்திரிகள் நாடாளுதற்கு வேறுபிள்ளையில்லாமையால் திருவஞ்ஞைகங்களத்தில் மாக்கோதையென்னும் பிள்ளை மிடத்தில்வந்து உம்முடையபிதா நாட்டைவிட்டுக் காட்டிற் சென்றமையால் நீலாவந்து பட்டமாள வேண்டுமென்ன, மாக்கோதையார் சஞ்சலமடைந்து சிவபணிவிடைக்கிடைப்பூராக வந்தார்களென்று சிவசந்திரிற் போய் விண்ணப்பஞ்செய்யச் சுவாமிகொடுக்கோணரிப்போயரசாளுர்படி கழறித்தறிவாளன்று திருநாமக்கொடுத்து அவாணக்கிரகஞ்செய்யச் சதுரங்க சேனைகளுஞ் சூழ்க்கித் தனிச்செக்கோல் செலுத்திவாழ்கக் கொடுக்கோணரி லெழுந்தருளிப் பட்டத்துக்குரியவரானார்.

இவரசாண்டு ஒருநாள் யானையின்மே லேறிப் பட்டணப் பிரவேசம் வருகையில், ஒருவண்ணம் மழையிலே யுகர்மண் சுயந்து வெய்யலிலிருந்து புடவை வெளுத்தமையால் அங்கமெங்குத் திருநீரணித்ததுபோல வெளுத்து எதிரில்வரக்கண்டரசர் சிவனடியசொன்று யானையைவிட்டிழிந்து பணிந்தார். அவன் பயந்தொதிக்கி யடியேன் வண்ணுனல்வோ வென்றான். அசுந்தரசர் நாமுனக் கடிச்சேரனென்று திருவுணம்பற்றிப் பயப்படாதே போமென்றார், இப்படிச் சிவதொண்டொ சிவபணிவிடைகளும் சிவனடியார்களுக் கன்னமும் யாகாதிகள் மங்களுடத்தி வைதிகச் சைவநெறிமூலாது செய்யுங்காலத்தில், மதுராபுரியில் சொக்கேசர் சந்திரிதிவிரகுக்கும் பத்திரனென்றொரு வித்துவான் திரவியம் வேண்டுமென்று சுவாமியைப் பாடினான் சுவாமி சேரமானாகுத் திருமுகங்கொடுத்துச் செம்பொன்முதலியன பெற்றுக் கொள்ளெனக்கனவிற் கட்டளையிடப் பத்திரனென்னும் பாணன் சங்கப்புலவரி லொருவராகிய சொக்கேசர் தந்த திருமுகத்தைச் சேரமான் பெருமான் திருச்சந்திரி முன்கொடுக்க வரசன் சுவாமி திருமுகத்தைக் காட்டிமுகண்டு சிரமேற்கொண்டு மதித்துத் துதித்து மகிழ்ந்து புகழ்ந்து பூசித்து வாசித்து நேசித்து யோசித்துக் களஞ்சியந்திறந்து பத்திரனென்னும் வித்துவானுக்கு வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுக்க அவர் யானை சேனைகளா லெடுத்துச் சென்றார், அரசன் நான்

தோறுந் செய்யுஞ் சிவபூசையில் நேடசாலை மையிற் றெய்தொலி
கேட்கிதனுக்கி ஒருநாளன்வோசை கேளாதிருக்கையில் ஆடியென
ன்னருந்தந் செய்தேனென் றுடைவாளையெழுந்துத் தன்மார்பிற்முத்
ற் யழுத்துகையில் திருப்பாதச்சிலம்போசை கேட்கப்பட்டது. உம்
பொழுது அரசன் சுவாமியைவணங்கிப் பெளரிசெய்தெய்தருந்தமென்
னெவென்று கேட்கப் பூசைச் செய்யுஞ்சிவனங்கத்தெய்தோர் சத்தம்கி
தம்பரத்தில் சுந்தரரவநா பதிகம்பாடினார், கேட்டிருந்தோமதனாலே
சிலம்பொலிதாமதப்பட்டதென்றுபிறந்தது. சேரமான்பெருமான்
வாமிதிருவாக்கைக்கேட்டிச் சேரமாமுத்தரந்தாழ்ந்துவர மந்தரியார்
கள் சூழ்ந்துவரச்சிதம்பரத்தையுந் சுந்தரமூர்த்தசுவாமிகளையும் தரி
சிக்குமெயொழுட்டிப்பலதலங்களையுந் சேவித்துச்சிவனடியார்களைச்சி
வனாகப்பாவித்துவணங்கச் சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளித்திருந் டனச்
சேவைவையுந் சேவித்துத் திருவந்தாதியும்பாடித்திருவருள் பெற்
றுத்திருவாருட்க்கெழுந்தருளினார்,

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருநாகைக்கு எழுந்தருளித் திருவா
ருக்குவருகையில், சேரமான்பெருமான் வருகியசெய்தியைக்கேட்
டி எதர்கொண்டுவரச் சேரமான்பெருமான் முன்புவணங்கச் சுந்தர
மூர்த்திகள் பின்புவணங்க இருவரும் திருவாருச்சிலாலயத்திற்போ
ய்ச்சுந்தரர்பதிகமும் இராஜாமுமமணிக்கோவையும் மாடிப்பணிந்து
பரவையார்திருமாளிகைக்குவந்தார்கள் பரவையார் ஆன்மம்படைக்
க, இருவருள்வந்தசனங்களும் புனித்தார்கள் பின்புதிருமறைக்காட்டி
ற்போய்ச்சுந்தரர்பதிகமும்சேரமான் திருவந்தாதியும்பாடித்தொழுது
பாண்டிநாட்டி லெழுந்தருளினார்கள், பாண்டியனுஞ்சோழனுமிவர்க
ள் வரும்செய்தியைக்கேட்டு எதிகொண்டு சொக்கலிங்கச்சந்தியில
ழைத்துச்சொண்டிபோனார்கள் அங்கும்பதிகம்பாடிச்சிலநாளிருந்துசு
ந்தரரும்சேரமானும்திருக்குற்றாலம், திருநெல்வேலி திருச்சுழிமுத
லியகலங்களைப்பாடித் தரிசித்துத் திருவாருளில்வந்து பரவையாச்சி
யார்விட்டில்சிலகாலமிருந்து திருவையாறுசரிசிக்க வருகையில், கா
வேரிவழிவிட்டப்பாடிமலையாளத்திற்கெழுந்தருளிச் சிவதலங்களைத்தரி
சித்துக் கொங்கிகோளூரில்வந்து சிலநாளிருந்தார்கள், சுந்தரர்சேர
மான்பெருமாளிடத்தல் ஆளவில்லாததிரவியங்கள்வாங்கி, விடைபெ
ற்றுக்கொண்டிவருகையில், திருமுருகன் பூண்டிவழியில் சிவன்செயலா
ல்பூதகணங்கள் வேடர்வடிவமெடுத்தத் தூவியங்கனையெல்லாம்பறி
ந்துக்கொள்ளச் சுந்தர்முருகன் பூண்டிச் சிவசந்தியில் வந்துதிருப்

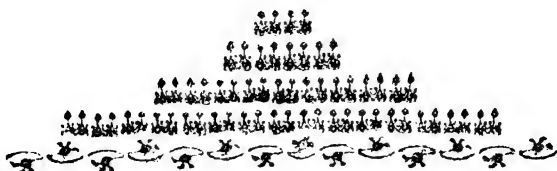
பதிகப்பாடி என்பொருளைப்படித்துக்கொண்டார் பழியுமக்கேயென்று
பணியச்சுவாமியருளால் தீரவியங்களைப்பூதங்கள் கொண்டு வந்து கோ
புரவாயிலே இருக்கச் செய்தார் அவைகளையெயிப்பித்துக்கொண்டு திரு
வாருரிற்பாவையார்க்குக்கொடுத்ததுச் சுகமடைந்திருந்தார். சேரமான்
பெருமானும் மதுரீதீவமுலாமல் செங்கோல்செலுத்திச் சிவபணிவி
டைசெய்திருந்தார்.

கணநாததாயனார் சரித்திரம்.

சோழவளநாட்டில் சோழபித்தலத்தில்பிராமணர்குலத்தில் உற்பத்
தியானவர் நற்புத்தியும்விற்பத்தியுமுடையவர் கணநாதநாயனார் இவர்
திருக்கோயில் திருக்குளம் நந்தலனம் இவைகளைத்திருவாலுங்கொண்
டு சுத்தமாக்குகிறவர் கருமங்கெல்லாம் நீக்குகிறவர் தருமங்களையெ
ல்லாநோக்குகிறவர் திருமாலேகட்டிச்சந்திப்பந்தங்களைக்குந் தூக்கு
கிறவர் சிவனடியார்களைச்சிவனாகப்பார்க்கிறவர், அவர்கள்வழமைக
ளைத்தீர்க்கிறவர் தருளுனாசம்பந்தசுவாமிகளால் நல்வழிக்குறிப்பெய்
்ருளுனமடைந்து அத்தியந்தஞ்சிவபத்தியிலே புத்தியும்புத்தியுஞ்செ
லுத்திச் சத்தியமாக நித்தியவத்துவைச்சத்தியாகவடைந்து சித்திபெ
ற்றுக்கைலாயஞ்சேர்ந்தார்.

களநதைக்கோதாயனார் சரித்திரம்.

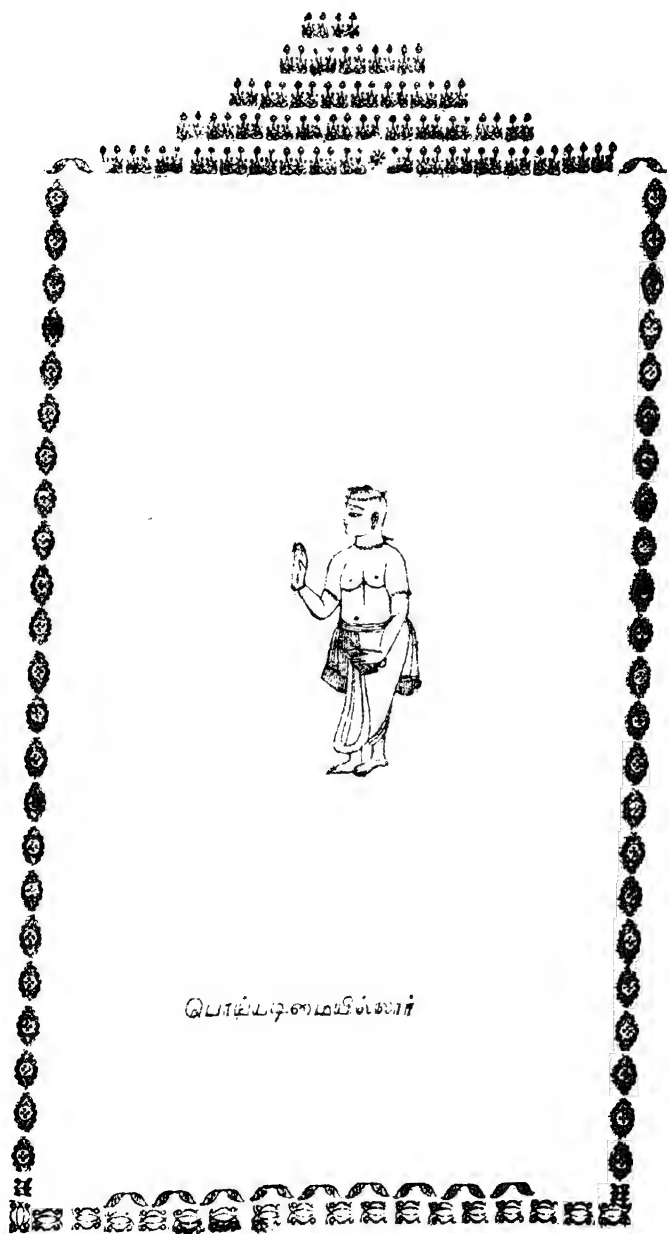
களநதைக்கோனென்னும் கூற்றுவநாயனார் சிவனைத்துசித்துச்சி
வனடியார்களைமதித்துத் திருநீறுஉருத்திராக்கந்தரித்துப் மஞ்சாக்கா
முச்சரித்துச் சத்துருங்களைச்சங்கரித்துநித்துருக்களையறுசரித்து நித்
தியஞ்சிவமெனக்கூண்டு பத்தினைவரக்கியங்கொண்டு வாழுகளையில்
தில்லைவாழந்தனாக விடத்திறப்போய்த்தமக்குத்திருமுடி குட்டவே
ண்டிமென்றுசொல்ல, அதற்கவர்கள்நாககம் சோழமகாராசன் வம்ச
த்திற்பிறத்தவாகளுக்கு முடிசூட்டுவதன்றி மற்றவர்களுக்கு முடிசூட்
டோமென்னச் சொல்லக்கேட்டிககூற்றுவநாயனார் தமமுடையமலைநா
ட்டிற்கேர்ந்து நடைசாத்திருவடியைநீண்டு வச்சனடைந்தறித்தனா
செய்கையில்சுவாமிசொப்பனத்திலேவந்து குருமூர்த்தமாகத்திருவடி
திட்டசைத்து நருவருள்புரிய நாயனாச்சுவாமிநருவடியேதிருமுடியா
கவைத்துமதுரீதி முறைமைப்படி செங்கோலாண்டிசிலநாளமீண்டுசி
வபதஞ்சேர்ந்தார்.

கனம் நடுநாயகர்

பொதுமக்களின்

புகழ்ச்சேழையன்

பொய்யடிமையில்லாதபுலவநாயனார்சரித்திரம். அந்

எழுத்து - சொல் - பொருள்யாப்பு - அணி என்னுமந்திலக்கணங்களையும்பகுத்து வகுத்துத்தெரிந்து ஆசு-மதுரம்சித்தரம்வித்தாரம் என்னுமாரங்கவித் திறங்களுடியுமிற்று சொற்குவைபொருட்சுவையோடு அமிழ்தினுமினிய தமிழ்ப்பாமைபொய்யடிமையில்லாத புலவநாயனார் இவாவேதாக்கமசாத்திர புராணங்களைக்கணாகண்டவர் சிவனாடியார்கள் சிவமாகக்கொண்டவர் பத்திவராக்கியம்பெற்றவர் அறுபத்துவான்குலைகளுங்குற்றவர் சிவபுண்ணியமேசெய்து சிவனடியானாவணங்கச்சிவபத்திமிருந்து சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்.

புகழ்ச்சோழநாயனார்சரித்திரம்.

பூவிரியுஞ்சோலையுங் காவிரியுஞ்சூழ்த சோழ தேசத்தில் கருவூரில் அநாயச்சோழராஜன் குலத்திரபிறந்தவாபுகழ்ச்சோழர் இவர்க்கெந்தாளளமலும் அந் திவிறைகொளளாமலும் சைவமபரதழைக்கவுர சகலவுரிக்ஞா பழைக்கவுட்செங்கோல்செலுத்தித் திருநீரணிந்து உருந்திராசகம பூசாநாடா னாஞ்சொலயம யாலவகளுக்குதவிசெய்து சிவபத்தர்களைகுகாத்துத் தருடங்களைத் துந்தவறாது நடத்திவாழங்காலத்தில் துட வர்த்தனர்களைகப்பங்கடமுடிதாழ்த்து அடிசூழ்ந்துக்கைமயல்.

மந்திரிகா அரசனாக்கொக்கி மலையாளத்தரசன் இறைநொண்டிவரலில்லை பென்னப் புகழ்ச்சோழர்கோயித்து அவவரசன்மேம்பனையெடுக்கச் சொன்னவுடனே போர்மன்னர்போர்க்குப்போய் மலையாளத்தை யழித்துச் சேனைகளைக்கிழித்து யானைகளையொழித்துப் போரிற்செழித்துப் புடங்கண்டவரைப்பழித்துப்பலர்தலைகளைபெட்டிச்சுட்டிக்கொண்டி கருவூரில்வந்தார்கள் அவைகளைப்புகழ்ச்சோழர்முன்பு தந்தாரான புகழ்ச்சோழாசலைகளைப்பார்க்கையில்; அவற்றுள்ளுதலைசடைமுடியோடுதிருநீரு வரிக்கப் பட்டிருந்தது, அரசன்கலங்கி நலங்கி நடுங்கி யொடுங்கி ஐயோ என்னசெய்வென் சிவனடியானாக்கொலைசெய்து தேனை இனிநான்கடைத்தேனும் வழியில்லையென்றுஉலனிக்பாளுதற்குத் தன்மகனுக்குப் பட்டங்கடும்படி. மந்திரிகளுக்குச் சொல்லி, அக்கினியைவளர்த்திச்சடைமுடித் தலைபைப்பொறாட்டில்வைத்துநீராழிதுதரித்துப் பஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்துத்தீவலம்வந்து சிவனைப்பணிந்துளகிறதீயில்விழுந்தார்தேவர்களபூமாரிபெய்தார்கள். பூனிலவாகளாசீர்வர்தஞ்செய்தார்கள் பரமேச்சுரா கைவர்த்திபுகழ்ச்சோழர்கோய்ச்சேந்தார்.

திருமுனைப்பாடிநாட்டுக்கு அதிபதியாகிய நரசிங்கமுனைவர்குற்றங்கடந்து, குணங்கள் படிந்து பகைமேற்சென்று பாங்குடன்வென்று கிணைவிலும் கணவிலும் பாமசிவனை மதவாமலும் துறவாமலும் சிந்தனைவந்தனைசெய்து திருவாதிகாநட்சத்திரத்தோறும் வந்தசிவனடியார்களுக்கு தூறுபொன்னும் அன்னமுன்கொடுத்துச் செங்கோல்செலுத்தி வாழ்நாளில், ஓடிவந்தவந்தராகக் காமக்குறிதோன்றத் தூர்த்தவடியாய்த் திருவாதிகாயிற்சிவனடியார்களுடன்வா நரசிங்கமுனைவர்கண்டு தீர்த்தொண்டிசீர்த் மதகாமெடுத்து அவர்க்கு இந்நாறுபொன்கொடுக்கது அன்புடனாகித்துவழிவிடுத்திருக்கவனாவெண்ணரி வேண்டியவதவன்பண்ணர் அவரையனுப்பினதால், சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்.

அதிபத்தநாயனார்சரித்திரம்.

நாகைப்பட்டினத்தில் நுளைய குலத்தத்தேர்த்தவர் அதிபக்கநாயனார் பாமசிவனிடத்து அன்புபடத்திபுமுடையவர். அலைவிசங்கடம்வலைவிசியின்பிழத்தது யிதழ்ச்சிவனடியார்களுக்கும்விபண்ணி அவர்களைச்சிவனுகவெண்ணி வாழ்க்தவர் இவர் அககாமப்படுத்துள்ளவராகமனத்திடுத்தொருக்கிவந்தியாகவிரக்கையில் நார்தோறும் விசியவலைகளுக்கொவ்வொரு மீன்கிவனுக்கென்றுசமுத்திரத்தில் விட்டுவிடுவார்களவாமிசோதனையால் வலைக்கொவ்வொரு மீனைபடும் அவைகளையும் ப்படியே சிவனடிக்கென்றேவிடுவார். அதனாலொருலத்துள்ளோர் உணரில்லாமல்நீழ்ந்துவார்களு ஓடிநாள்விசியவலையில் நவமலக்காடியாகாமப்போலஉலகமெல்லாம் விலைமதக்கப்படத்தக்க மீனென்றுபட்டது. அவையஞ்சிவன்சேலடிக்கென்று அதிபத்தா கீடலிலெடுத்துவிட்டு விட்டார். அப்பொழுதுபத்தப்பந்திபைக்கண்டு சுவாமிபார்ப்பதியாருடனிடபவாகனத் தேறிவந்து காட்சித்துதிருவருள்செய்தார். அதிபத்தாகையனுசேர்ந்தார்.

கலிக்கம்பநாயனார்சரித்திரம்.

திருப்பெண்ணைக்கமென்னும் பட்டினத்தில் வணிகர்குலத்தில் உவதரித்தவர் - கலிக்கம்பநாயனார் இவர்தூங்கினைமாடத்துக்கடவுளைக்கருத்தி விருத்தித்தொழுகிறவர் திருத்தொண்டியெய்வெழுகிறவர்-சிவபத்தருக்குநாள்தோறு மன்னமும் பலவகைக்கற்களும் பால் தயிர் கொய்தேன்-சர்க்கரைகற்கண்டுமுக்கனிவடைதோவையப்பமநிசமுதலிய உணவப்பண்டங்களும்- ஆடையாபரணஞ் செம்பொய்து

சரஸ்வதி

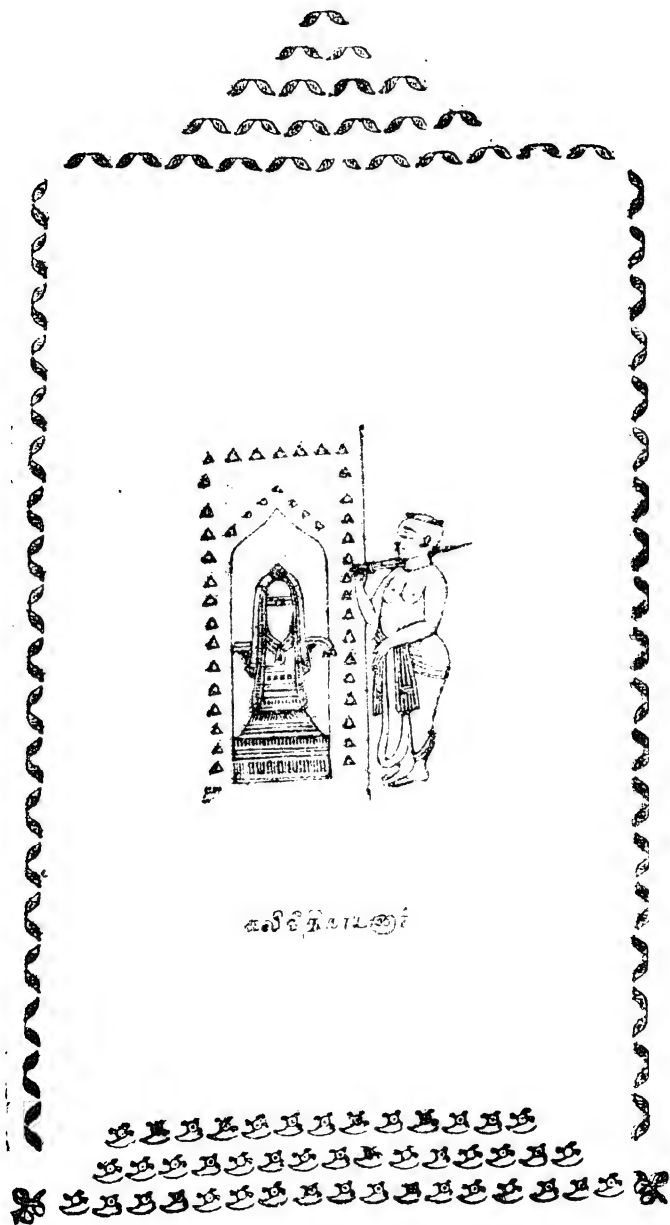
அகிலத்தாராயன்

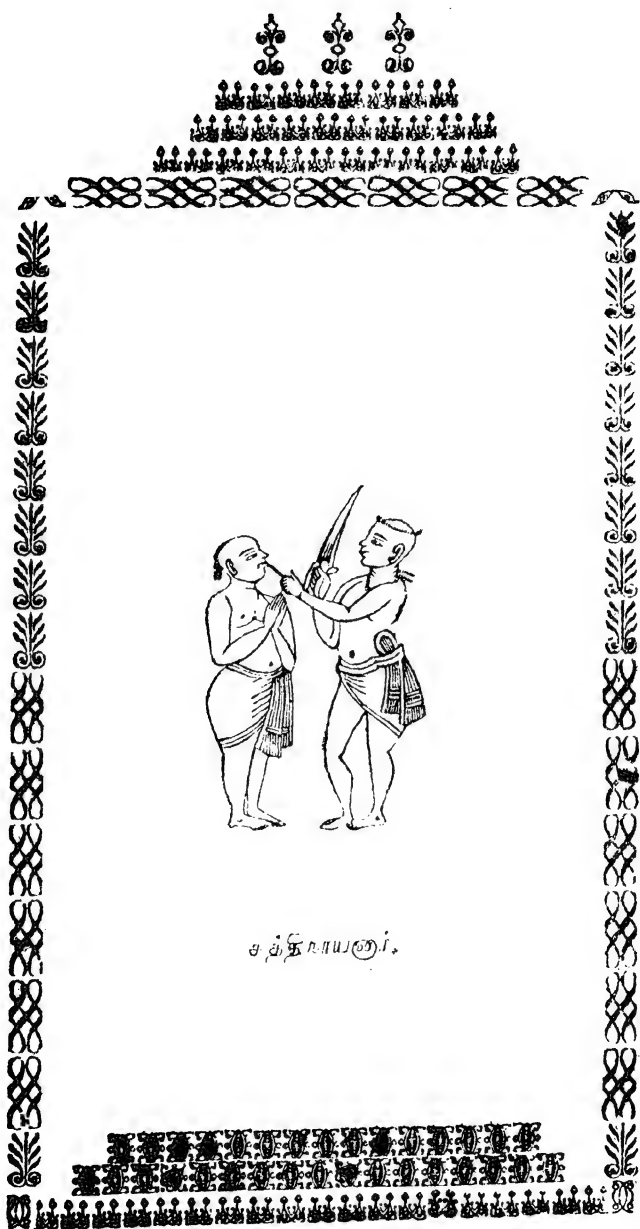

கனிக்கம்ப நாயனார்,

శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి

சுத்தநாயகி.

வெய்திலைப்பாக்குப் பரிமளவஸ்துக்கள் பலவும் கொடுத்தவருநானாயி
ல், ஒருநாள்கிவனடியார்கள் வந்தார்கள் அவர்களில், நங்களுக்கு வலல்
செய்துகொண்டிருந்த ஒருவர் தங்களைவிட்டு, கீங்கச்சிவபத்தராக வந்
தார். அவரைக்கலிக்கம்பநாயனார்கண்டு சிலவே. இவ்வடிவாகணந்தா
ரொன்றுகிவனடியார்களுக்கெல்லாம் பாதம்விளகருகையில் அவனாயு
ம்பாதம்விளக்கிக்கொள்ளவாச்சொன்னார் - உவர்பயந்தொளித்திருக்
கையில்பத்தர்வாருங்களாகவாயியென்றழைத்துப் பாதர்விளக்கத்தே
வியாரைத்தீர்த்தம்விட்டச்சொன்னார். அதற்குத்தேவியார் இவனம்மு
டையவவற்றொழிலானவல்லவோ வென்றா கலிக்கம்பர்சிவபத்தரை
இப்படியிகழலாமெனவென்று தேவியார்கையைத்தறித்துத் தாமேபா
தம்விளக்கு அன்ன முதலியவனவளித்துப்பலார்தவரையனுப்பினார்.
வாயிகாட்சிதந்து கையயத்திந்திருவரையுமழைத்துக்கொண்டார்.

கலித்திரநாயனார்சரித்திரம்.

கொண்டைமண்டலத்தில் திருவொற்றியூரென்னும் தலத்தில்வ
ணிகாந்தியில் கொடார்சாதியில் அவதரித்தவர் வலியனாகியகலிய
னார் இவர் வரலாறுவந்தனமும்தாராளமான மனிமுமுடையவர் தியா
கேசர் திருச்சரித்திரத்தின்னத்திருவிளக்கேற்றுகிறவர் சிவனோ விடா
துபோததுகிறார். அவன்செயலால் செல்வமெல்லாப்போய்கிடக்களி
த்திரநாயனார் கூடக்கொன்னைய விற்றும் செக்கினைப்பாட்டிக் கூலிபெ
றும் திருக்கோயிலுக்குத்திருவிளக்குப்பண்ணசெய்தவருநீ காலத்தி
ல்கூலித்திரநாயனாய்கிடையாமல் விட்டது - உதுகண்டு தம்முடையதே
வியை வந்துவருதி நுவிளக்குமடங்காமு செய்யவெண்ணப் பட்டன
மெல்லார் தாமது விலைகூறியுமனைவியைவாங்குவா ரில்லாமையால்சா
யந்தரம் சந்தித்துப்பிரியத்தலயில்லாமெடாலேமனம்வெந்துநொ
ந்துதிருவிளக்கின் முன்னந்து தம்மையெடுத்துக் கழுத்தையறுத்து உ
திரத்தலையாகக்கொண்டவாயிடார்ப்பதியுடனிடவாகனத்தில்
வந்துகாட்சிதந்தபரிந்திருவருள்புரிந்த வகலாயத்தில் கலித்திரநாய
னரைத்தம்முடைய திருவடிச்செல்வத்தல்வைத்தார.

சத்திரநாயனார்சரித்திரம்.

காவேரிநாட்டில் திருவரிஞ்சைத்தலத்தில் வேளாளர்குலத்தில்
அவதரித்தவர் பத்தியாராகிய சத்தியார்இவச் சுவனையதிருவடிக்கு

நன்மலர்களைச் சென்றிவிடவர், சிவத்தையிதழ்ந்தவர்காவைக்கத்தியாலரி
கிறவர் துவர்சிவனை வைதவர்களுடும் சிவனடியார்களுக்குத் தீங்கு
செய்தவர்களுடும் ஒழுத்தும்வள்ளாலேநாவைஅழத்தும் திருத்தெர்
ண்டுசெய்து திருச்சிவாலயங்களைத் தரிசித்துவருகையில் அடையுங்கர்
ஸத்தில் சிவப்தமடைந்தார்.

ஐயடிகள்காடவர்கோநாயனார்சரித்திரம்.

பல்லவர்குலமுறையிற்றந்தவராகியஐயடிகள்காநாயனார் சைவசம
யவியிலவ்வூவாமலும் புறச்சமயங்களைத் தழுவாமலும் செங்கோலி
னெறிநூவாமலும் அரசாண்மொந்திகளையும் சந்திகளைக்கண்டு செ
வவுசெய்த தலங்களிற்கோவ்வொரு வெண்பாபாடிச்சிவனடிகளைத்தி
ருமுடியிற்குடித்திருக்கட்டங்களைத்தேடிமலங்கீளித்து அன்னமளித்
துப்பல்தலங்களையும்பணிந்து அடையுங்காலத்தில் சிவலோகமடைந்
தார்.

கணம்புல்லநாயனார்சரித்திரம்.

சோழநாட்டில் வடவெள்ளாற்றுத் தென்கரையில் வேளூரிலிருக
கும் பாராளர்போற்றும் காராளர்குலத்திற்பிறந்தவர்கணம்புல்லநாயனா
ர் திராளனாந்திரும் சிவனிடத்திறுமுகியும் துட்பமாமனமறியும் உடைய
வரீவார் சிவாலயங்களுக்கெல்லாநெய்விளங்குவைத்துவருகிறவர் சிவ
பத்தருக்குமுது தருகிறவர், சிவன்செயலால் செல்வம்புலரச் சரீரமுல
ரவருத்தமடைந்து மிருக்கையில், புல்லறுத்தவிறுதுச் சந்திகளுக்கு
கெய்விளக்குவைக்கிறவர் அப்படியிருக்கையில், பலதலங்களுக்கு நெ
ய்விளக்கேற்றிச்சிதம்பரத்திலும்வந்து அப்படிச்செய்து திருப்புலீச்ச
ரத்திற்புல்கொய்தவிறுது அவ்வாறுவிளங்கேற்றிவருகையில் ஒருநாள்
புல்லினஒருவரும் வாங்காமையாலே புங்குணம்காய்ந்து தீய்ந்தபோ
னதாலும்சாயங்காலமானதாலும் சுமைபைச்சந்திமுன்கொண்டுபோ
ய்ப்போட்டுத்தீமுட்டி விளக்குக்குப்பதிலாக வெறித்தார் அதன்பின்
அத்தியில்தம்முடைய தலைபையும் உரோமம்பற்றும்படி யெரித்தார்
அதக்கன்பெரமேகவரர்கணம்புல்லநாயனாருக்குக்கையபதவி தந்த்
ருள்செய்தார்.

காரிநாயனார்சரித்திரம்.

சோழமண்டலத்தில் திருக்கடவூரென்னலும் தலத்தில்பிராமணர்
ஸத்தில்கல்விப்பலத்தல்தி அகப்பட்டவர் காரிநாயனார் இவர் தம்மு

ஐயடிகள்நாயனார்

கணபதிஸ்வராயணர்

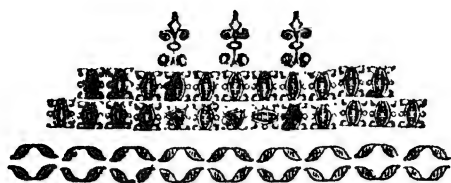
காரியபரவணர்.
விவாதிசெருமாரர்

வாழ்க

சென்னை 1954

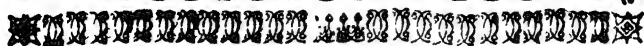

முனைபடுவார்

சுழற்சிங்கர்.

சுழற்சிங்கர்

க்கடல்கடந்தவர் சைவாகமவிதிப்படி நடந்தவர்சேரசோழபாண்டியர்
கள பெயராத்மவிகாரபாடிக்கொண்டாடித் திரவியகளைத்தேடிச் சிவ
னடியார்களைவாடி அவர்களடிக்களைச் சிரசிற்றூடி ஆன்னமுதலானவை
கொடுத்தும் சிவசந்திக் களுக்குவேண்விவனவுகளைச்செய்தும் கீர்த்தியா
கவும் இருதயர்தூர்த்தியாகவும் சைவத்திற்பத்தவைத்துச் சீராத்நூட
ன்கைவாயஞ்சாரந்தார்.

செந்தமாமநாயனார்சரித்திரம்.

பாண்டிவளநாட்டில் கடம்பவளக்காட்டில் கோழர்குலத்தில் மது,
சைத்தலத்தில் அவதரித்தவர் மாறநாயனார் மங்கையர்க்கரசியானாம
ணமுடித்தவா சமணர்களை டிக்கவர் தேவகீர்த்தனைச்செய்தொன்
டவர் மாறநாயர்களைப்புகழ்ந்தவர் திருநெல்வேலியிற்சென்றவர். அ
வகுப்பகைவனாவென்றவர் சிவனடியார்களைச்சிவனாகமதித்துச் சிவப
தமேதுநித்தூர்பஞ்சாக்கரத்தை மனதிற்பதத்ததுப் பறிதலையாமதக்
தை மிதித்துச்சைவமோங்குபடியரசுசெய்து சேருவகாலத்திற் சிவ
லோகஞ்சேர்ந்தார்.

வாயிலார்நாயனார்சரித்திரம்.

தொண்டைவளநாட்டில் திருமயிலாப்பூரில் சாத்திரமறிந்தவர்கு
த்திரவமிசத்திற்பிறந்தவர் வாயிலார் இவர்கைவத் திருக்கோலப்புகை
து பஞ்சாக்கரத்தைநினைந்துஇதயகமலமென்னுங்கோயிலில் அறிவெ
ன்னுந் திருவிளக்கெழற்பிரமசிறுநாக்குஆந்தமாமகிய திருமஞ்ச
னமாட்டி அன்பாகிய வழுதைப் படைத்துச்சிலகாலமிருந்து சிவபத
ஞ்சேர்ந்தார்.

முனையலுவார்நாயனார்சரித்திரம்.

பொன்னிலவளநாட்டில் திருநீரில்வேளாளர்மாபிழிந்தவர்வெ
றையிற்சிறந்தவர் முனையலுவார்நாயனார் இவாசிவத்திருக்கோலந்தரித்
துச் சத்துருக்களைச் சங்கரித்துஅத்தனாவெரும்பொருள்களைச் சிவனு
க்குஞ் சிவனடியார்களுக்குஞ்செலவுசெய்துஅவத்திலேபொழுதுதே பா
காமல் சிவத்திலேமனநைச்செலுத்துகையால் காலமுடிந்தபின் கை
லைப்பதஞ்சேர்ந்தார்.

கழற்சிங்கநாயனார்சரித்திரம்.

பல்லவர்குலத்து இராசனான காடவர்கோனென்னுங் கழற்சிங்க
நாயனார் பூதசாதனம்புனைந்து பஞ்சாக்கரத்தைநினைந்து சிவாலயங்கு

னையும் சிவபத்தர்களைபுமவழிபட்டுவருகையில் திருவாரூரில் சிவசக்
கிதியில் சுவாமியைச்சேவித்து விகையில்துருப்பும்பலகைச்சமீபத்தி
ல் உருபுதிப்பூவிருந்தது அந்தப்பூவை அரசன்தேவியா ரொடுகது முகம்
தாள் அசசமயத்தவசெருத்துணைநாயனாழ்வாழ்ந்தருளினார். அவாகண்
டு சிவசக்தியில் திருப்பூம்பலகைச்சமீபத்தில் விழுந்தபூவைநீயெடு
த்துமோகலாமோவென்றுஅழகையா டா ரொ 'யா அழுங்கையு
ஞ்சிவனைத்தொழுக்கிறதையும் அரசனறிந்து இவ்வாறுசெய்ததுயாரொ
னறுகேடகத் செருத்துணைபாரொன்றாது உடைவாளையுருவி பூவை
பெடுத்த கையையுங்குவித் காஅப்பொழுதுமிகவதூர் அழிமுழங்கமுனி
வர்களுசீர்வாகையம் வழு வகச் சுவாமியாட்கில்கார்க்கச் சிவலோகஞ்
சேர்த்தா.

இடநகர்ப்புராணாசரித்திரம்.

கோனாட்டில் கொலம்பாழ்வரில் நுரிபகுலத்தில்அறந்தவர் இடநக
பிராயணா இவர்சிவசநிதிகளுஞ் சூத் சிவனடியாகருக்குஞ் செய்யும
பணிவிடைகளைச் செலுத்திவருகாலகநல் ஒருபெரியவாசிவதொண
டாகருக்கன்னமித்தற கல்லாமைபால அவ்வுரில்நெட்போரில் இராத்
திரியில் நெற்காவுசெபகையில்காவலாளாகலாபிடிக்கதுகொண்டி இ
டங்கழியரிடத்திருப்பதார்கா - அரசனிறென்னசெய்தவென்னப்பெ
ரியவாசிவனடியாருகருஅண்ணகானஞ்செய்ய வொன்றுமில்லாமையா
லிப்படிச்செய்தோரென்றார். அப்படியானுடையகுடிலென்றுவன து
வோமென்றுகளுந்நியப்பிட்டுகொடுக்கவரைய உப்பச்சிலகாலமிரு
ந்துசிவலோகஞ்சேர்த்தார்

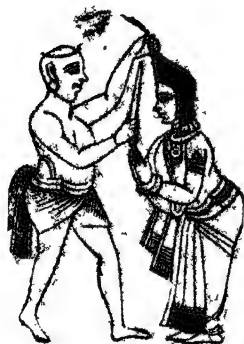
செருத்துணைநாயனார்சரித்திரம்.

பொன்னிநன்னாட்டில் சஞ்சிபூரில் வேலாநார்மரபிழிந்தபா
செருகதுணைநாயனார் சைவசமயத்தைச்சான்றுசிவபணிவிடையெபெ
ரிதெனத்தோற துற்க்கலவா சிவனடியாகருக்குஞ்சிவாலயங்கருக்கு
ம் இடைவூறுசெய்கிலவாகளை யாகங்குபண்ணுபிறவர் சிவனையெயெ
ண்ணுகிறவா திருவாரூரில்லே ராசிங்கென்னைமிராசாயும் தேவியாரு
ம்சிவாஸ்யசகைவல்லமவாது தொசிகையில் திருப்பூம்பலகையினரு
கேயொருபூவிழுந்து அனைத்தவியாரொடுத்தாக்கவாரணித்தார் அது
கண்டு அரசன் தேவியானாமயிபாபிடித்திழுத்தது மிதித்தப் பூவை
மோந்தழக்கையமத்தாரோ கந்தாபிங்கர் கேவியாரகையையுத்தறி
த்தார் இவ்வாறு அகங்குள்ள விசகினங்களைத் தாதுச்சிலகாலமிரு
ந்து சிவலோகஞ்சேர்த்தார்.

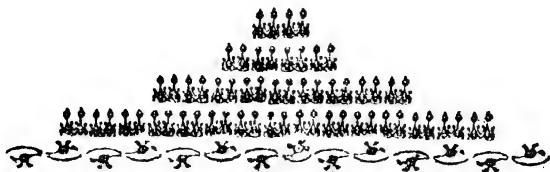

இடங்கழிந்தன

செருத்துணைநயனார்

புகழ்த் துணையான்

கோட்டியே நான்

சுழறித்தறிவார்தாயனார்சரித்திரம்.

அக

புகழ்த்துணைநாயனார்சரித்திரம்.

செருவிவிபுத்தூரில் பிராமணகுலத்திற் பிறந்தவர், புகழ்த்துணைநாயனார் இவர் சிவசாதனமடபற்றுச் சிவாலயங்களுக்குச்சிவாகம விதிப்படிச் சிவபூசைசெய்துவருநாளையில் பஞ்சகாலமுண்டாயிற்று புகழ்த்துணையார் சிவனுக்குரைவேதனமில்லாமையால் நீருட்பூசுமாத்திரம்கொண்டு பூசைசெய்வார் ஒருநாள்பசியாட்டினத்துங் களைத்துநீர்க்குடமும் பூவுங்கொண்டிவந்து சிவலிங்கத்தன்மேற்போட்டுவிழுந்து மூர்ச்சையாய்த்திரைசெய்கையில் சுவாமிகளவில்வந்துபத்தரோபசியாட்டினத்தீர், தினந்தோறும் பலிபிடத்தின்கிழொருகாகவைக்கிறோமதையெடுத்துப்பூசை நடத்துமென்ன உடனே விழித்துப்பார்க்கையிலொருகாசிருந்தது அதைப்புகழ்த்துணையாரொடுத்து நீதியுபூசனைதவறாதுகடத்திச் சிவனடியார்களுக் கன்னங்கொடுத்துச் சில்காலமிருந்து சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்.

கோட்புலிநாயனார்சரித்திரம்.

சோழவளநாட்டில் நாட்டியத்தான் குடியில் வேளாளமரபில் அனாதரித்தவர்கோட்புலிநாயனார் இவ் சோழமகாராஜன்வாயிலில் முசுன்மந்திரியராகிய தந்தநியா சிவனடியார்களுக்கு உன்னமும் சிவாலயங்களுக்குச் சொன்னமங்கொடுத்துச் சிவபூசைபடித்துவாழ்த்துவர் திருத்தொண்டர்களுக்கும் தேவாலயங்களுக்கும் வருடந்தோறு நெற்போகட்டிகிறவர் பதையரசர்உனாப்போரில் வெட்டுகிறவர் சிவசித்தனையே தவறாதனையாகக்கொள்ளுகிறவர், அரசனுத்தரவால் வடமன்னப்பகைவெல்லும்படிபோடபொழுதில் சிவனுக்குக்கட்டுவித்த நெற்களஞ்சியத்தையெடுக்கவேண்டாமென் நினைசனங்களுக்குச் சொல்லிப்போனார், அப்பொழுது பஞ்சகாலமுண்டானதால் உறவினர்கள் வெல்லையெடுத்துண்டார்கள் கோட்புலியார்வெற்றிபெற்றுச் சிலதிரவியங்கொண்டிவந்தச்செய்தியைக் கேட்டுவிசைனங்கொண்டு இசைனங்களைவெருமதெய்ப்பலப்போல் வரவழைத்து உவர்களை வீட்டுள்ளிட்டுக்ககவைச்சார்த்தித்தாழிட்டு உடைவானை உருவிமாதாபிதாமுதலியனினசனங்களையெல்லார் தவறாகையினாலே கண்டதுண்டங்களாகவெட்டினார் மனைவியார்கண்டு குடும்பத்துக்கொருபின்னையாக முயையுன்கிழதைக்கடைக்கால்லாளனாகையிற்கொடுக்க அவன்இது அன்னங்கொ

ண்டதல்லவேவென்றுகோட்புரியாருக் கறிக்கையிடக்கோட்புரியார்
அன்னமுண்டதாயின்முலைப்பாலுண்டதல்லவேவென்று சிசுவையும்
வெட்டினார். சுவாமி இவர்ப்பச்சியையும் அன்னையுங்கண்டு மகிழ்வு
கொண்டு நாயனாருக்குக் காட்சிதந்து கைலாயத்தில் வைத்தருளினார்.
வெட்டப்பட்டழந்தவர்கள் வீரசொர்க்கமடைந்தார்கள்.

பத்தராய்ப்பணிவார் நாயனார்சரித்திரம்.

திருவாரூர்த்தியாகராயனா இரவும்பகலுமிடைவிடாது உள்ளத்தி
லெண்ணித் துன்பெண்ணி யாகந்தக்கண்ணிப்பெருக, வாயினாலென்பு
முருக அரகாவென்கின்றசத்தம் அஞ்சல்செய்துநிந்தம் உண்டாகத்
துதிக்கிறவா சிவனாராகாக்கண்டாற்றுதித்தும்திக்கிறவர் சிவபுரா
ணம்வாசிக்கிறவா சிவனையேசெிக்கிறவாடக்கையிலும் படுக்கைக்கி
டக்கையிலும் உண்ணுகையிலும் பலபொருள்பண்ணுகையிலும் சிவ
மேசிவமே யென்றுபோற்றுகிறவர் திருத்தொண்டரைக்கண்டேத்து
கிறவர்.

பரமனையேபாடுவார்நாயனார்சரித்திரம்.

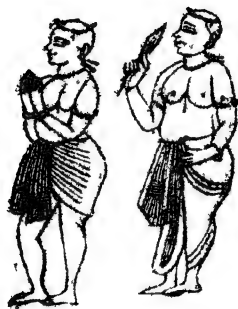
முப்புரமெரிக்கத் துணர்ந்தவரை யாவாபரணமணிந்கவரை அறி
வின்மயமாகியபொருளை யாவுரையெவருளை அழித்தினுமிலியதமிதா
லும் வடகலையாலும் தேசிகத்தாலும் பாடித்தொழிபொதவார் பரமனரு
ள்வரமுத்தீரவார் பரமனையேபாடுவார் நாயனார்சித்தப்பரத்தீர்வாருஞ்சபா
நாயகனாச் சகலவுயிருக்குந்தாயகநாச்சல்லமுருகுசயபாடுவார் அல்லு
ம்பகலுந் தேதிவார் ஆனந்தக்கந்தாதிவார் அரவடியே பாடுவார்.

சித்தத்தைச்சிவன்பால்வைத்த நாயனார்சரித்திரம்.

காரணமாகியதந்தனைக் கடவுளருங்காணாத நித்தனை அரணமுல
மாகியவத்தனை அன்பருள்ளத்தலைச்சித்தனைத்தாரணைவழியாகநாடி
ச்சஞ்சலமறத்தேடிச் சித்தமாகியமலரைச் சிவத்துக்கென்றேருடிச் சி
வாதுபோகந்நி லுறவாடிச் சிந்தத்துவந்ததுவெறவாசித்தந்ததைச்சி
வன்பால்வைத்தவர்.

திருவாரூர்ப்பிறந்தார் நாயனார்சரித்திரம்.

திருவாரூர்ச்சனித்தவர் சிவபணிவிடைக்கினித்தவர் சிவமேபொ
ருளெனினிறவர் தீங்கனைத்தும்வென்றவர் திருவாரூரை வலஞ்சுழி

பத்தாப்பபணீவார்

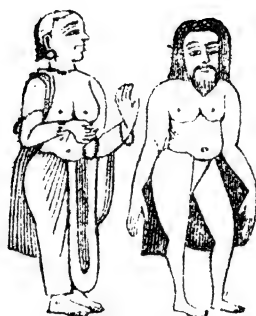
உயர்நீதிமன்றம்

சுருது - சுருதுசுருதுசுருது

சித்தத்தாதர் விவன்பா
 லேவைத்தார். ஆரூப்
 பிழைதார்.

முப்போதுத்திருமேனிதிண்டுவார்
முழுநீறுபூசியமுனிவர்

அப்பாலுமடிச்சாரந்தாடி,
புச்சலநாயனார்,

பாஷ்யத்திசையிலே

வார் தியாகேசர் திருவடிபயைப்பற்றுவார் திருக்கூட்டத்தைச் சூழ்வார்
சிவபகவா விடை செய்துவாழ்வார்.

முப்பொழுதுந் திருமெனி தீண்டிவார் நாயனார்ச்சரித்திரம்.

முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டிவார் நாயனார் எப்பொழுதுஞ்சி
வணை வணங்குவார் எதிர்க்கண்டொண்டனாப் பணிந்து ஐனங்குவா
ர் திரிகாலத்து சிவத்தன்ம ஒருமென்குட்டுப் பிவார் சிவாகமங்கொல்லா
ந் தெரிவார்.

முழுநீறுபூசிய மெய்யுனிவகாநார்ச்சரித்திரம்.

திருவாரூரில் தமையாபெயர்ந்த லக்ஷ்மீதேவா திருநீறேபொ
ருளொணுகண் வந்தகா காலத்திட்டி நிரூபிசெய்து செப்பகத்திற்
பெய்ந்து திருமேனி பாய்நர் சரிந் து உவ்வியடங்காந் தையுச்சரித்
து சகலமேதவமொன் னாதிபாய் முழுநீறுபூசிய மெய்யுனிகளா
யவார்.

அப்பாஜமடிசார்த்தார் நாயனார்ச்சரித்திரம்.

திருநாவலூர்க்கரசராவிய சுந்தரகவையிகள் திருவடினையுந் திரி
சேத்திரமுடைய படமகவனார் திருவடிகளையுஞ்சரித்த ப்ருவந்தந்தவா
ழ்த்தவர்.

பூசலாநாயனார்ச்சரித்திரம்.

தொண்டைநாட்டில் நிரந்தரநீலிபாமனாரூத்தந்திப்பிறந்தவ
ர் பூசலாநாயனார் இவ்வாவணையுட்படவர் சிவடியார்தருக்கெகொ
டேப்பவர், இவ்வாழ் செவாலையங்கட்டிச் செவோப்பூதிக்கவிருக்கையி
ல்காடவர்கோனெய் துமரசன் காஞ்சியிலெவாலயங்கட்டிப்பாடிட்டை
பனண வெக்கனித்தேபாது சுவாமி ஆவன்கனவில்வந்து இன்றுதிரு
நீலாழ்நீர் பூசலாநாமுலபத்தந்திரவேதிகடல் றோம் நீர்நாளைச்சிவால
யப்பிரதிட்டைபண்ணுமென்ன உரசனவிழி துப்பூசலாநாட் கண்டு
மணிந்து போனாந் பூசலாசிலகாலமிருந்தாகவலோகஞ்சேர்ந்தார்.

மங்கையர்க்கரசியார்ச்சரித்திரம்,

சோழநாடாளுந் சோழராசன்மகாராஜய மங்கையர்க்கரசியார்
தர்முடைய நாயகராகியபாண்டியர் சமணமகத்தலைகடப்பட்டபையால்
கரநோயையும் கூணயுந் திருஞானசம்பகதமூர்த்திகளால் நீக்குவித்
துப்பாண்டியரையுஞ்சைவசமயத்திலாக்குவித்து நாயகருடனே கை
லாயஞ்சேர்ந்தார்.

சிவநேசநாயனார்சரித்திரம்,

காம்பீலியென்னும்பட்டினத்தில் சாலியர்குலத்திற்பிறந்தவர் சிவநேசநாயனார் இவ்ரசிவனடிபார்களுக்கு உடைகோவணமுதலிய நெய்துஅவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்து கொடுத்தும்அடுத்தும்வாழ்பவர்களுவர்களைக்கண்டுதாழ்பவர் அடையுங்கூலத்திற் சிவலோகஞ் சேர்ந்தார்.

செங்கட் சோழநாயனார்சரித்திரம்,

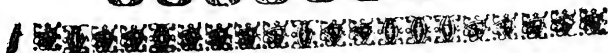
சோழவளநாட்டில் சோலைநெருங்கியகாட்டில் சந்திரபுட்கரணிக் கருகில் வெண்ணு வலமரத்தடியில் ஒருசிவலிங்கமிருக்கிறது இவ்வி லிங்கத்தை வெள்ளானே பூசித்ததால் திருவானைக்காவென்றுபெயரா யிற்று, சிவலிங்கத்தின்மேல் சருகுமுதலியனவிழாநிற்கும்படி ஒரு சிலந்திப்பூச்சிபட்டு நூற்பந்தல்தவையானையகத்தமென்று கண்ட பூக்கச்சிலந்தியானைத் துதிக்கையினுழைந்துகுடைய யானைதுதிக்கை யைத்தொழிலடிக்கச்சிலந்தியும்பானையுநிறங்கன சிலந்திகவேதச்சோழ நாமவம்மனைவியும் பிள்ளையிலாது சிதம்பரத்திறவகசெய்கையி ல் சிவனுள்ளால்மலவந்தயார்வயிற்றில் பிள்ளையாகவந்து பிரவேசித்த துபிள்ளையிதங்குடனேதாயித்தாளா பிள்ளைக்குச்செங்கட் சோழனெ ன்றுபெயர்கொடுத்தார்கள் இவர் சிவாலயங்களுக்கடுகித்துத் திருத் தொண்டுசெய்து சிலகூலமிருந்து சுவலோகஞ்சேர்ந்தார்.

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்சரித்திரம்,

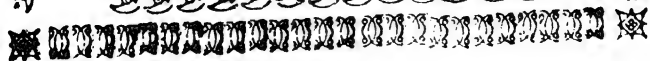
எருக்கத்தம்புல்பூநிற்பிறந்தவர் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாய னார் இவ்ர்தேவியாருடன்பலங்கனென்றுஞ்சேவித்தாடலுளாயில்வந்து யாழ்வாரிக்கையில் கலாமிபொற்பலகை கொடுக்கும்படி அச்சரீரிவாக காலதுக்கிரகஞ்செய்யுந் தொண்டர்கள்சுவாமிசொற்படி பொற்பலகை யிட்டார்கள் பாணசங்குந்து பாடியதுக்கிரகம்பெற்றுத் திருவாரூரி லும் சீகாழிலும்வந்துபாடித்திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியைத்தரிசித்து அவர்திருக்கலியாணத்திற்சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்.

சுடையநாயனார்சரித்திரம்.

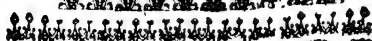
திருநாவலூரில் சிவப்பிராமணர்குலத்திலவதரித்தவர் சுடையநா யனார் இவ்ர்பூருவசன்மத்திற் செய்ததவப்பலனால்சுந்தரமூர்த்திசுவா மிகளைப் புத்திர ஁கப்பெற்றம்மையால் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்,

கோச்செங்கட்சோழர்

செந்தாமரை - அழகம்
மணி, மணி - மணி, மணி.

சுருதுசுருதுசுருதுசுருதுசுருது

திருநாவலூரில் சிவப்பிராமணர் வமிசத்திழந்திந்தசடையனான மணம்புணர்ந்த இசைஞானியார்முற்சனைத்திற் செய்தகவப்பேற்றி னுல்கந்தரமூர்த்திகளைப்பிள்ளையாகப்பெற்றுப் பெருமகிழ்ச்சியுற்றுச் சிவபதஞ்சேர்தார்.

வெள்ளையானைச்சரித்திரம்.

சுந்தரமூர்த்திகள் மலைநாட்டுக்கெழுந்தருளி அவநாசிவழியில்ல ருகையில் திருப்புக்கோளியூரில் ஒருகிரகத்தில் மங்கலமுமற்றொருகிரகத்தி லுழுகையுமுண்டாயிருந்தன அவைகண்டுசுந்தரர்கேட்கப் பீர மணர் வணங்கிச்சுவாமி யென்குழந்தையுமக்கிரகத்துக்குழந்தையு நீ ராடுகையில் என்குழந்தையைமுதலேவிழுங்கிவிட்டது அதனால் நான் களமுக்கிரேப் எங்கள்பிள்ளைக்குச்சரிவயந்தான அக்கிரகத்துப்பிள்ளைக் கின்றுபறயனஞ்செய்கிறார்களதனால் மங்கலவாத்திய முழங்குகின்ற தென்னச்சுந்தரர் அக்குலமெங்கென்று கேட்டுப்பங்கம்பாடி முதலை வாய்ப்பிள்ளையைமீட்டுபநபனமுடிப்பித்து மலைநாட்டுக்கெழுந்தரு ளினார்சேரமானெங்கொண்டுவந்து பணிந்தார். இருவரும் திருவஞ் சைக்களத்திலிருக்கையில், அகலாயத்திலிருந்து பரமசிவனுத்தர வின்படிசுந்தரமூர்த்திகவாமிசுனாத்தவெள்ளையானையும் சேரமான்பெ ருமானுக்கு வெண்புரவியுந தேவர்கள்கொண்டுவந்து இடுவரையுமே ற்றிக்கைலாயத்திற்சென்றார்கள் இருவருள்கவாமி திருவருள்பெற்றிரு ந்தார்கள். பார்ப்பதெய்தருந்தரவினாஸ்பரவைநாச்சியாரும்சங்கிலி நாச் சியாரும் காலையில்வந்துமுன்போலையையவளுக்குப்பணிவிடைசெ ய்திருந்தார்கள்.

பெரியபுராணம்.

அறுபத்துமூவ்சரித்திரமும்-ஒன்பத்திருக்கூட்டச்

சரித்திரமும் - முற்றுப்பெற்றன.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

அட்டவணை.

அடியார்களினபெயர்கள்.

அடியார்களினபெயர்கள்.

திருக்கயிலாயச்சிறப்பு
மதுச்சக்கிரவாதசரித்திரம்
தேவாரியமண்டபச்சிறப்பு
சுந்தரமூர்த்தநாயனார்சரித்திரம்
தில்லைமாதந்தண்சரித்திரம்
திருவேலகண்டநாயனார்சரித்திரம்
இயற்பகையனார்சரித்திரம்,
இளையான்றங்குழிமாதநாயனார்ச
மெய்ப்பொருளுபநார்சரித்திரம்,
விறன்மிண்டநாயனார்சரித்திரம்.
அமர்ந்தநாயனார்சரித்திரம்,
ஏனத்தநாயனார்சரித்திரம்,
கண்ணப்பநாயனார்சரித்திரம்
குங்கிலியக்கலையநாயனார்சரித்திரம்
மனக்கஞ்சாநாயனார்சரித்திரம்
அரிவாட்டநாயனார்சரித்திரம்.
அனையநாயனார்சரித்திரம்.
மூர்த்தநாயனார்சரித்திரம்,
முருகநாயனார் - உருத்திரபகவின்
திருநாளைப்போவார்நாயனார்சரித்
திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்
தண்டேசுரநாயனார்சரித்திரம்
திருநாவுக்கரசுநாயனார்சரித்திரம்,
குலச்சிறைநாயனார்சரித்திரம்,
பெருமியழைக்குறுப்பநாயனார்
காணககாலம்மைநாயனார்சரித்திரம்,
அப்பூதியடிகளநாயனார்சரித்திரம்
திருவேலக்கநாயனார்சரித்திரம்,
நமிநந்தநாயனார்சரித்திரம்,
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார்
ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்சரி
திருமலையேவநாயனார்சரித்திரம்,
விறற்றண்டநாயனார்சரித்திரம்,
மூர்க்கநாயனார்சரித்திரம்,
சோமாசிமாநாயனார்சரித்திரம்,
சங்கியநாயனார்சரித்திரம்.

சிறப்புநாயனார்சரித்திரம்,
சிறுக்கொண்டநாயனார்சரித்திரம்
கழறித்தநீவார்நாயனார்சரித்திரம்
கணநாதநாயனார்சரித்திரம்,
கண்டதைக்கோநாயனார்சரித்திரம்
பொய்யடியையிலலாத புலவநாய
புகழ்ச்சோழநாயனார்சரித்திரம்,
அன்பத்தநாயனார்சரித்திரம்,
கல்கங்குநாயனார்சரித்திரம்,
கல்கிநிநாயனார்சரித்திரம்,
சத்தநாயனார்சரித்திரம்,
ஐயடிகளகாடவர்கோநாயனார்சரி
கணபுலவநாயனார்சரித்திரம்,
காரிநாயனார்சரித்திரம்,
கெடமநாயனார்சரித்திரம்,
வாயிநாயனார்சரித்திரம்
முனைப்பொருநாயனார்சரித்திரம்,
மழைக்கையநாயனார்சரித்திரம்,
இடங்குழிநாயனார்சரித்திரம்,
செருத்தநாயனார்சரித்திரம்,
புகழ்த்தநாயனார்சரித்திரம்,
கோடபுலநாயனார்சரித்திரம்,
பாதநாயப்பண்ணநாயனார்சரித்
பாமனையேபவொருநாயனார்சரித்
சித்ததைச்சிவன்பால்வைப்பார்
திருவாரூர்ப்பிறந்தார்நாயனார்சரி
முப்பொழுதந்திருமேனி தீர்த்த
முழுநீறுசியமெய்முனிநாய
அப்பாலுமடிசார்ந்தார்நாயனார்சரி
புசுவார்நாயனார்சரித்திரம்,
மங்கையக்கரசியார்.
சிவபேசநாயனார்சரித்திரம்.
செங்கடசோழநாயனார்சரித்திரம்,
திருவேலகண்டநாயப்பண்ணநாயனார்
சடையநாயனார்சரித்திரம்,
இசைஞானமூர்த்தநாயனார்சரித்

